CARTEA ÎNTÂI A LUI SAMUEL SAU ÎNTÂI A ÎMPĂRAŢILOR

Capitolul 1

ELI ŞI SAMUEL, CEI DIN URMĂ DOI JUDECĂTORI ÎN ISRAEL

1 Era un om din Ramataim-Ţofim, din
muntele lui Efraim, numit Elcana*****, fiul lui
Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui
Ţuf, Efratit*****.
2 El avea două neveste; una se numea Ana,
iar cealaltă Penina. Penina avea copii, dar
Ana n'avea.
3 Omul acesta se suia în fiecare an***** din
cetatea sa la Silo*****, ca să se închine***** înaintea
Domnului oştirilor şi să-I aducă jertfe.
Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi
Fineas, preoţi ai Domnului.
4 În ziua cînd îşi aducea Elcana jertfa*****,
dădea părţi nevestei sale Penina, tuturor
fiilor, şi tuturor fiicelor pe cari le avea de la
ea.
5 Dar Anei îi dădea o parte îndoită; căci
iubea pe Ana. Dar Domnul***** o făcuse
stearpă.
6 Protivnica ei o înţepa***** dese ori, ca s'o facă
să se mînie, pentru că Domnul o făcuse
stearpă.
7 Şi în toţi anii era aşa. Oridecîteori se suia
Ana la casa Domnului, Penina o înţepa la
fel. Atunci ea plîngea şi nu mînca.
8 Elcana, bărbatul ei, îi zicea: „Ano,
pentruce plîngi, şi nu mănînci? Pentruce ţi-
este întristată inima? Oare nu preţuiesc eu
pentru tine mai mult***** decît zece fii?"

Rugăciunea Anei

9 Ana s'a sculat, după ce au mîncat şi au băut
ei la Silo. Preotul Eli şedea pe un scaun,
lîngă unul din uşiorii Templului***** Domnului.
10 Şi Ana se ruga Domnului cu sufletul
amărît***** şi plîngea!
11 Ea a făcut o juruinţă*****, şi a zis: „Doamne,
Dumnezeul oştirilor! Dacă vei binevoi să
cauţi spre***** întristarea roabei Tale, dacă-Ţi
vei aduce***** aminte de mine şi nu vei uita pe
roaba Ta, şi dacă vei da roabei Tale un copil
de parte bărbătească, îl voi închina
Domnului pentru toate zilele vieţii lui, şi
brici***** nu va trece peste capul lui."
12 Fiindcă ea stătea multă vreme în
rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu
băgare de seamă la gura ei.
13 Ana vorbea în inima ei, şi numai buzele
şi le mişca, dar nu i se auzea glasul. Eli
credea că este beată,
14 şi i-a zis: „Pînă cînd vei fi beată? Du-te
de te trezeşte."
15 Ana a răspuns: „Nu, domnul meu, eu sînt
o femeie care sufere în inima ei, şi n'am
băut nici vin, nici băutură ameţitoare; ci îmi
vărsam***** sufletul înaintea Domnului.
16 Să nu iei pe roaba ta drept o femeie
stricată*****, căci numai prea multa mea durere
şi supărare m'a făcut să vorbesc pînă acum."
17 Eli a luat din nou cuvîntul, şi a zis: „Du-
te***** în pace, şi Dumnezeul***** lui Israel să
asculte rugăciunea pe care I-ai făcut-o!"
18 Ea a zis: „Să capete***** roaba ta trecerea
înaintea ta!" Şi femeia a plecat*****. A mîncat,
şi faţa ei n'a mai fost aceeaş.

Naşterea lui Samuel

19 S'au sculat dis-de-dimineaţă, şi, după ce
s'au închinat pînă la pămînt înaintea
Domnului, s'au întors şi au venit acasă la
Rama. $Elcana s'a culcat***** cu nevastă-sa
Ana, şi Domnul Şi-a adus aminte***** de ea.
20 Cînd i s'au împlinit zilele, Ana a rămas
însărcinată, şi a născut un fiu, căruia i-a pus
numele Samuel**a**, „căci" a zis ea, „dela
Domnul l-am cerut."
21 Bărbatul său Elcana s'a suit***** apoi cu

toată casa lui, să aducă Domnului jertfa de peste an, şi să-şi împlinească juruinţa.
22 Dar Ana nu s'a suit, şi a zis bărbatului ei: „Cînd voi înţerca copilul, îl voi duce*****, ca să fie pus înaintea Domnului şi să rămînă***** acolo pentru totdeauna*****."
23 Elcana*****, bărbatul ei, i-a zis: „Fă ce vei crede, aşteaptă pînă-l vei înţerca. Numai***** împlinească-Şi Domnul cuvîntul Lui!" Şi femeia a rămas acasă, şi a dat ţîţă fiului ei, pînă l-a înţercat.
24 Cînd l-a înţercat, l-a suit cu ea, şi a luat trei tauri, o efă de făină, şi un burduf cu vin. L-a dus***** în casa***** Domnului la Silo: copilul era încă mic de tot.
25 Au junghiat taurii, şi au dus***** copilul la Eli.
26 Ana a zis: „Domnul meu, iartă-mă! Cît este de adevărat că sufletul tău***** trăieşte, domnul meu, atît este de adevărat că eu sînt femeia aceea care stăteam aici lîngă tine şi mă rugam Domnului.
27 Pentru***** copilul acesta mă rugam, şi Domnul a ascultat rugăciunea pe care I-o făceam.
28 De aceea vreau să-l dau***** Domnului: toată viaţa lui să fie dat Domnului." Şi s'au***** închinat acolo înaintea Domnului.

---

a v.20 Sau Dumnezeu a ascultat

Capitolul 2

Cîntarea Anei

1 Ana s'a rugat*****, şi a zis: „Mi se bucură inima***** în Domnul, Puterea mea***** a fost înălţată de Domnul; Mi s'a deschis larg gura împotriva vrăjmaşilor mei, Căci mă bucur***** de ajutorul Tău.
2 Nimeni***** nu este sfînt ca Domnul; Nu este alt***** Dumnezeu decît Tine; Nu este stîncă aşa ca Dumnezeul nostru.
3 Nu mai vorbiţi cu atîta îngîmfare, Să nu vă mai iasă din gură cuvinte de mîndrie*****; Căci Domnul este un Dumnezeu care ştie totul, Şi toate faptele sînt cîntărite de El.
4 Arcul***** celor puternici s'a sfărîmat, Şi cei slabi sînt încinşi cu putere.
5 Cei ce***** erau sătui, se închiriază pentru pîne, Şi ceice erau flămînzi se odihnesc; Chiar cea***** stearpă naşte de şapte ori, Şi cea care***** avea mulţi copii stă lîncezită.
6 Domnul omoară***** şi învie, El pogoară în locuinţa morţilor şi El scoate de acolo.
7 Domnul sărăceşte***** şi El îmbogăţeşte, El smereşte***** şi El înalţă
8 El ridică***** din pulbere pe cel sărac, Ridică din gunoi pe cel lipsit. Ca să-i pună***** să şadă alături cu cei mari. Şi le dă de moştenire un scaun de domnie îmbrăcat cu slavă; Căci ai Domnului sînt stîlpii***** pămîntului, Şi pe ei a aşezat El lumea.
9 El va păzi paşii***** prea iubiţilor Lui, Dar cei răi vor fi nimiciţi în întunerec; Căci omul nu va birui prin putere.
10 Vrăjmaşii Domnului vor tremura*****, Din înălţimea***** cerului El Îşi va arunca tunetul asupra lor; Domnul***** va judeca marginile pămîntului. El va da Împăratului Său putere, Şi El va înălţa tăria***** Unsului Lui".
11 Elcana s'a dus acasă, la Rama, şi copilul a rămas în slujba***** Domnului, înaintea preotului Eli.

Răutatea fiilor lui Eli

12 Fiii lui Eli erau nişte oameni răi*****. Nu***** cunoşteau pe Domnul.
13 Şi iată care era felul de purtare al acestor preoţi faţă de popor. Cînd aducea cineva o jertfă, venea sluga preotului în clipa cînd se ferbea carnea. Ţinînd în mînă o furculiţă cu trei coarne,
14 o vîra în cazan, în căldare, în tigaie sau în oală; şi tot ce apuca cu furculiţa, lua preotul pentru el. Aşa făceau ei tuturor acelora din Israel cari veneau la Silo.
15 Chiar înainte de a arde***** grăsimea, venea sluga preotului şi zicea celui ce aducea jertfa: „Dă pentru preot carnea de fript; el nu

va lua dela tine carne fiartă, ci vrea carne crudă“.
16 Şi dacă omul zicea: „După ce se va arde grăsimea, vei lua ce-ţi va plăcea“, sluga răspundea: „Nu! dă mi acum, căci altfel iau cu sila“.
17 Tinerii aceştia se făceau vinovaţi înaintea Domnului de un foarte***** mare păcat, pentrucă nesocoteau***** darurile Domnului.

Samuel în slujba Domnului

18 Samuel***** făcea slujba înaintea Domnului; şi copilul acesta era îmbrăcat***** cu un efod de in.
19 Mamă-sa îi făcea pe fiecare an o mantie mică, şi i-o aducea cînd se suia***** cu bărbatul ei ca să aducă jertfa din fiecare an.
20 Eli a binecuvîntat***** pe Elcana şi pe nevastă-sa, şi a a zis: „Să dea Domnul să ai copii din femeia aceasta, cari să înlocuiască pe acela pe care l-a împrumutat***** ea Domnului!“ Şi s’au întors acasă.
21 Cînd a cercetat***** Domnul pe Ana, ea a rămas însărcinată, şi a născut trei fii şi două fiice. Şi tînărul Samuel creştea***** înaintea Domnului.

Eli îşi mustră copiii

22 Eli era foarte bătrîn, şi a aflat cum se purtau fiii lui cu tot Israelul; a aflat şi că se culcau cu femeile***** cari slujeau afară la uşa cortului întîlnirii.
23 El le-a zis: „Pentru ce faceţi astfel de lucruri? Căci aflu dela tot poporul despre faptele voastre rele.
24 Nu, copii, ce aud spunîndu-se despre voi, nu este bine; voi faceţi pe poporul Domnului să păcătuiască.
25 Dacă un om păcătuieşte împotriva altui om, îl va judeca Dumnezeu; dar dacă păcătuieşte împotriva***** Domnului, cine se va ruga pentru el?“ Totuş ei n’au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul***** voia să-i omoare.
26 Tînărul Samuel creştea mereu*****, şi era plăcut***** Domnului şi oamenilor.

Vestirea pedepsei împotriva casei lui Eli

27 Un om***** al lui Dumnezeu a venit la Eli, şi i-a zis: „Aşa vorbeşte Domnul: «Nu M’am descoperit***** Eu casei tatălui tău, cînd erau în Egipt, în casa lui Faraon?
28 Eu l-am ales***** dintre toate seminţiile lui Israel, ca să fie în slujba Mea, în preoţie, ca să se suie la altarul Meu, să ardă tămîia, şi să poarte efodul înaintea Mea; şi am dat***** casei tatălui tău toate jertfele mistuite de foc şi aduse de copiii lui Israel.
29 Pentruce călcaţi***** voi în picioare jertfele Mele şi darurile Mele, cari am poruncit să se facă în locaşul***** Meu? Şi cum se face că tu cinsteşti pe fiii tăi mai mult decît pe Mine, ca să vă îngrăşaţi din cele dintîi roade luate din toate darurile poporului Meu Israel?“
30 De aceea, iată ce zice Domnul Dumnezeul lui Israel: „Spusesem***** că şi casa ta şi casa tatălui tău au să umble totdeauna înaintea Mea“. Şi acum, zice Domnul, departe***** de Mine lucrul acesta! Căci voi cinsti***** pe cine Mă cinsteşte, dar ceice Mă dispreţuiesc,***** vor fi dispreţuiţi.
31 Iată că vine vremea***** cînd voi tăia braţul tău şi braţul casei tatălui tău, aşa încît nu va mai fi niciun bătrîn în casa ta.
32 Vei vedea un protivnic al tău în locaşul Meu, în timp ce Israel va fi copleşit de bunătăţi de Domnul; şi nu va mai fi niciodată niciun bătrîn***** în casa ta.
33 Voi lăsa să rămînă la altarul Meu numai unul dintr’ai tăi, ca să ţi se topească ochii de durere şi să ţi se întristeze sufletul; dar toţi ceilalţi din casa ta vor muri în floarea vîrstei.
34 Şi iată semnul***** celor ce se vor întîmpla celor doi fii ai tăi Hofni şi Fineas: amîndoi vor muri***** într’o zi.
35 Eu***** Îmi voi pune un preot credincios, care va lucra după inima Mea şi după sufletul Meu; îi voi zidi***** o casă stătătoare, şi

va umbla totdeauna înaintea Unsului* Meu.
36 Şi* oricine va mai rămînea din casa ta va veni să se arunce cu faţa la pămînt înaintea lui, pentru un ban de argint şi pentru o bucată de pîne, şi va zice: „Pune-mă, te rog, în una din slujbele preoţiei, ca să am o bucată de pîne să mănînc“.

Capitolul 3

Domnul Se descopere

1 Tînărul* Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvîntul* Domnului era rar în vremea aceea, şi vedeniile nu erau dese.
2 Tot pe vremea aceea, Eli începea să aibă ochii tulburi*, şi nu mai putea să vadă. El stătea culcat la locul lui,
3 iar candela* lui Dumnezeu nu se stinsese încă; şi Samuel era culcat în Templul* Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu.
4 Atunci Domnul a chemat pe Samuel. El a răspuns: „Iată-mă!“
5 Şi a alergat la Eli, şi a zis: „Iată-mă, căci m’ai chemat“. Eli a răspuns. „Nu te-am chemat; întoarce-te şi te culcă“. Şi s’a dus şi s’a culcat.
6 Domnul a chemat din nou pe Samuel. Şi Samuel s’a sculat, s’a dus la Eli, şi a zis: „Iată-mă, căci m’ai chemat.“ Eli a răspuns: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te şi te culcă“.
7 Samuel nu cunoştea* încă pe Domnul, şi Cuvîntul Domnului nu-i fusese încă descoperit.
8 Domnul a chemat din nou pe Samuel, pentru a treia oară. Şi Samuel s’a sculat, s’a dus la Eli, şi a zis: „Iată-mă, căci m’ai chemat“. Eli a înţeles că Domnul cheamă pe copil,
9 şi a zis lui Samuel: „Du-te, de te culcă; şi dacă vei mai fi chemat, să spui: «Vorbeşte, Doamne, căci robul Tău ascultă.“ Şi Samuel s’a dus să se culce la locul lui.
10 Domnul a venit, S’a înfăţişat şi l-a chemat ca şi în celelalte dăţi: „Samuele, Samuele!“ Şi Samuel a răspuns: „Vorbeşte, căci robul Tău ascultă“.
11 Atunci Domnul a zis lui Samuel: „Iată că voi face în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui* îl va auzi.
12 În ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot* ce am rostit împotriva casei lui; voi începe şi voi isprăvi.
13 I-am* spus că vreau să pedepsesc* casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoştinţă, şi prin care fiii lui* s’au făcut vrednici de lepădat, fără* ca el să-i fi oprit.
14 De aceea jur casei lui Eli că niciodată fărădelegea casei lui Eli nu* va fi ispăşită, nici prin jertfe, nici prin daruri de mîncare“.
15 Samuel a rămas culcat pînă dimineaţa, apoi a deschis uşile casei Domnului. Samuel s’a temut să istorisească lui Eli vedenia aceea.
16 Dar Eli a chemat pe Samuel, şi a zis: „Samuele, fiule“! El a răspuns: „Iată-mă!“
17 Şi Eli a zis: „Care este cuvîntul pe care ţi l-a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu să Se poarte* cu tine cu toată asprimea, dacă-mi ascunzi ceva din tot ce ţi-a spus!“
18 Samuel i-a istorisit tot, fără să-i ascundă nimic. Şi Eli a zis: „Domnul* este acesta, să facă ce va crede!“
19 Samuel creştea*, Domnul* era cu el, şi n’a lăsat să cadă la pămînt niciunul* din cuvintele sale.
20 Tot Israelul, dela Dan* pînă la Beer-Şeba, a cunoscut că Domnul pusese pe Samuel prooroc al Domnului.
21 Domnul nu înceta să Se arate în Silo; căci Domnul Se descoperea lui Samuel, în Silo, prin cuvîntul* Domnului.

Capitolul 4

Israel bătut de Filisteni

1 Chemarea lui Samuel a ajuns la cunoştinţa întregului Israel. Israel a ieşit înaintea Filistenilor, ca să lupte împotriva lor. Au tăbărît lîngă Eben-Ezer*****, şi Filistenii tăbărîseră la Afec.
2 Filistenii s'au aşezat în linie de bătaie împotriva lui Israel, şi lupta a început. Israel a fost bătut de Filisteni, cari au omorît pe cîmpul de bătaie aproape patru mii de oameni.
3 Poporul s'a întors în tabără, şi bătrînii lui Israel au zis: „Pentruce ne-a lăsat Domnul să fim bătuţi astăzi de Filisteni? Haidem să luăm dela Silo chivotul legămîntului Domnului, ca să vină în mijlocul nostru, şi să ne izbăvească din mîna vrăjmaşilor noştri.
4 Poporul a trimes la Silo, de unde au adus chivotul legămîntului Domnului oştirilor, care***** şade între heruvimi*****. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Fineas, erau acolo, împreună cu chivotul legămîntului lui Dumnezeu.
5 Cînd a intrat chivotul legămîntului Domnului în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie, de s'a cutremurat pămîntul.
6 Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de Filisteni, şi au zis: «Ce înseamnă strigătele acestea cari răsună în tabăra Evreilor»? Şi au auzit că sosise chivotul Domnului în tabără.
7 Filistenii s'au temut, pentrucă au crezut că Dumnezeu venise în tabără. «Vai de noi!» au zis ei, «căci n'a fost aşa ceva pînă acum.
8 Vai de noi! Cine ne va izbăvi din mîna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceştia au lovit pe Egipteni cu tot felul de urgii în pustie.
9 Întăriţi-vă*****, şi fiţi oameni, Filistenilor, ca nu cumva să fiţi robi Evreilor, cum v'au fost ei robi***** vouă: fiţi oameni şi luptaţi!"
10 Filistenii au început lupta, şi Israel a fost bătut*****. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrîngerea a fost foarte mare, şi din Israel au căzut treizeci de mii de oameni pedeştri.
11 Chivotul***** lui Dumnezeu a fost luat, şi cei doi***** fii ai lui Eli, Hofni şi Fineas, au murit.
12 Un om din Beniamin a alergat din tabăra de bătaie şi a venit la Silo***** în aceaş zi cu hainele sfîşiate, şi cu capul acoperit***** cu ţărînă.
13 Cînd a ajuns,Eli, aştepta, stînd pe un scaun***** lîngă drum, căci inima îi era neliniştită pentru chivotul lui Dumnezeu. La intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste, şi toată cetatea a strigat.
14 Eli, auzind aceste strigăte, a zis: „Ce însemnează zarva aceasta?" Şi îndată omul a venit şi a adus lui Eli vestea aceasta.
15 Şi Eli era în vîrstă de nouăzeci şi opt de ani, avea ochii***** întunecaţi şi nu mai putea să vadă.
16 Omul a zis lui Eli: „Vin de pe cîmpul de bătaie, şi din cîmpul de bătaie am fugit astăzi". Eli a zis: „Ce s'a întîmplat*****, fiule?"
17 Cel ce aducea vestea aceasta, ca răspuns, a zis: „Israel a fugit dinaintea Filistenilor, şi poporul a suferit o mare înfrîngere; şi chiar cei doi fii ai tăi, Hofni şi Fineas, au murit, şi chivotul Domnului a fost luat."
18 Abea a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, şi Eli a căzut de pe scaun pe spate, lîngă poartă; şi-a rupt ceafa şi a murit, căci era om bătrîn şi greu. El fusese judecător în Israel patruzeci de ani.
19 Noru-sa, nevasta lui Fineas, era însărcinată, şi sta să nască. Cînd a auzit vestea despre luarea chivotului lui Dumnezeu, despre moartea socrului ei şi despre moartea bărbatului ei, s'a înconvoiat şi a născut, căci au apucat-o durerile naşterii.
20 Cînd trăgea să moară, femeile***** cari erau lîngă ea i-au zis:„Nu te teme, căci ai născut un fiu!" Dar ea n'a răspuns şi n'a luat seama la ce i se spunea.
21 A pus copilului numele I – Cabod**a***!, zicînd: „S'a dus slava***** din Israel!" Spunea lucrul acesta din pricina luării chivotului lui Dumnezeu, şi din pricina socrului şi bărbatului ei.

22 Ea a zis: „S'a dus slava din Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat."

---

a v.21 Sau Nu mai e slavă

Capitolul 5

Căderea lui Dagon înaintea chivotului

1 Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, şi l-au dus din Eben-Ezer* la Asdod
2 După ce au pus mîna pe chivotul lui Dumnezeu, Filistenii l-au dus în casa lui Dagon**a*** şi l-au aşezat lîngă Dagon.
3 A doua zi, Asdodenii, cari se sculaseră dis de dimineaţă, au găsit pe Dagon întins* cu faţa la pămînt, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, şi l-au pus* înapoi la locul lui.
4 Şi a doua zi, sculîndu-se disdedimineaţă, au găsit pe Dagon întins cu faţa la pămînt, înaintea chivotului Domnului; capul* lui Dagon şi cele două mîni ale lui erau tăiate pe prag, şi nu-i rămăsese decît trunchiul.
5 De aceea, pînă în ziua de azi, preoţii lui Dagon şi toţi ceice intră* în casa lui Dagon, la Asdod, nu calcă pe prag.

Pedeapsa Filistenilor

6 Mîna* Domnului a apăsat asupra celor din Asdod, şi i-a pustiit*; i-a lovit cu bube* la şezut, atît în Asdod cît şi în ţinutul lui.
7 Cînd au văzut că aşa stau lucrurile, oamenii din Asdod au zis: „Chivotul Dumnezeului lui Israel să nu rămînă la noi, căci mîna Lui apasă asupra noastră şi asupra lui Dagon, dumnezeul nostru."
8 Şi au trimes şi au adunat la ei pe toţi domnitorii Filistenilor, şi au zis: „Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?" Domnitorii au răspuns: „Să se ducă la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel." Şi au adus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel."
9 Dar după ce a fost dus acolo, mîna* Domnului a apăsat asupra cetăţii, şi a fost o mare* groază; a lovit* pe oamenii cetăţii dela mic pînă la mare, şi au avut o spuzenie de bube la şezut.
10 Atunci au trimes chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Cînd a intrat chivotul lui Dumnezeu în Ecron, Ecroniţii au strigat: „Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca să ne omoare, pe noi şi poporul nostru."
11 Şi au trimes şi au strîns pe toţi domnitorii Filistenilor, şi au zis: „Trimeteţi înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel; să se întoarcă la locul lui, ca să nu ne omoare, pe noi şi poporul nostru." Căci în toată cetatea era o groază de moarte, şi mîna* lui Dumnezeu apăsa cu putere.
12 Oamenii cari nu mureau, erau loviţi cu bube la şezut, şi ţipetele cetăţii se înălţau pînă la cer.

---

a v.2 Zeul peşte

Capitolul 6

Filistenii trimet chivotul înapoi

1 Chivotul Domnuluui a fost şapte luni în ţara Filistenilor.
2 Şi Filistenii au chemat* pe preoţi şi pe ghicitori, şi au zis: „Ce să facem cu chivotul Domnului? Arătaţi-ne cum trebuie să-l trimetem înapoi la locul lui."
3 Ei au răspuns: „Dacă trimeteţi înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu-l trimeteţi cu mîna goală*, ci aduceţi lui Dumnezeu o jertfă* pentru vină; atunci vă veţi vindeca, şi veţi şti* pentruce nu s'a îndepărtat mîna Lui de peste voi."
4 Filistenii au zis: „Ce jertfă pentru vină să-I aducem?" Ei au răspuns: „Cinci umflături de aur şi cinci şoareci de aur, după* numărul domnitorilor Filistenilor, căci aceeaş urgie a fost peste voi toţi şi peste domnitorii voştri.
5 Faceţi nişte chipuri după umflăturile* voastre şi nişte chipuri după şoarecii voştri

cari pustiesc ţara, şi daţi* slavă
Dumnezeului lui Israel: poate că va înceta*
să-Şi apese mîna peste voi, peste
dumnezeii* voştri, şi peste ţara voastră.
6 Pentruce să vă împietriţi inima, cum* şi-au
împietrit inima Egiptenii şi Faraon? Nu i-a
pedepsit El şi n'au lăsat* ei atunci pe copiii
lui Israel să plece?
7 Acum, faceţi un* car nou de tot, şi luaţi
două vaci tinere cari dau ţîţă şi cari n'au
tras* la jug; înjugaţi vacile la car, şi mînaţi
înapoi acasă viţeii lor cari se ţin după ele.
8 Să luaţi chivotul Domnului, şi să-l puneţi
în car; să puneţi alături de el, într'o ladă,
lucrurile de aur* pe cari le daţi Domnului ca
dar pentru vină; apoi să-l trimeteţi, şi va
pleca.
9 Să-l urmăriţi cu privirea; şi dacă se va sui
pe drumul hotarului său spre Bet-Şemeş,*
Domnul ne-a făcut acest mare rău; dacă nu,
vom şti* că nu mîna Lui ne-a lovit, ci lucrul
acesta a venit peste noi din întîmplare."
10 Oamenii au făcut aşa. Au luat două vaci
cari alăptau, le-au înjugat la car, şi le-au
închis viţeii acasă.
11 Au pus în car chivotul Domnului, şi lada
cu şoarecii de aur şi chipurile umflăturilor
lor.
12 Vacile au apucat drept pe drum spre Bet-
Şemeş; au ţinut mereu acelaş drum, mugind,
şi nu s'au abătut nici la dreapta nici la
stînga. Domnitorii Filistenilor au mers după
ele pînă la hotarul Bet-Şemeşului.

Chivotul la Bet-Şemeş

13 Locuitorii din Bet-Şemeş secerau grînele
în vale: au ridicat ochii, au zărit chivotul, şi
s'au bucurat cînd l-au văzut.
14 Carul a ajuns în cîmpul lui Iosua din Bet-
Şemeş, şi s'a oprit acolo. Acolo era o piatră
mare. Au despicat lemnele carului, şi vacile
le-au adus ca ardere de tot Domnului.
15 Leviţii au pogorît chivotul Domnului, şi
lada de lîngă el în care se aflau lucrurile de
aur, şi le-au pus pe toate pe piatra cea mare.
Oamenii din Bet-Şemeş au adus Domnului
în ziua aceea arderi de tot şi jertfe.
16 Cei cinci* domnitori ai Filistenilor,
după'ce au văzut lucrul acesta, s'au întors la
Ecron în aceeaş zi.
17 Iată* umflăturile de aur pe cari le-au dat
Domnului Filistenii, ca dar pentru vină; una
pentru Asdod, una pentru Gaza, una pentru
Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron.
18 Erau şi nişte şoareci de aur, după
numărul tuturor cetăţilor Filistenilor, cari
erau ale celor cinci căpetenii, atît cetăţi
întărite cît şi cetăţi fără ziduri. Lucrul acesta
îl adevereşte piatra cea mare pe care au pus
chivotul Domnului, şi care este şi astăzi în
cîmpul lui Iosua din Bet-Şemeş.
19 Domnul a lovit* pe oamenii din Bet-
Şemeş, cînd s'au uitat în chivotul Domnului;
a lovit (cincizeci de mii) şapte zeci de
oameni din popor. Şi poporul a plîns,
pentrucă Domnul îl lovise cu o mare urgie.
20 Oamenii din Bet-Şemeş au zis: „Cine
poate* sta înaintea Domnului, înaintea
acestui Dumnezeu sfînt? Şi la cine trebuie să
se suie chivotul, dacă se depărtează dela
noi?"
21 Au trimes soli la locuitorii din Chiriat-
Iearim*, ca să le spună: „Filistenii au adus
înapoi chivotul Domnului; pogorîţi-vă şi
suiţi-l la voi."

Capitolul 7

Chivotul la Chiriat – Iearim

1 Locuitorii din Chiriat – Iearim* au venit,
şi au suit chivotul Domnului; l-au dus în
casa lui Abinadab*, pe deal, şi au sfinţit pe
fiul său Eleazar ca să păzească chivotul
Domnului.
2 Trecuse destulă vreme din ziua cînd fusese
pus chivotul în Chiriat – Iearim. Trecuseră
douăzeci de ani. Atunci toată casa lui Israel
a plîns după Domnul.
3 Samuel a zis întregei case a lui Israel:
„Dacă din toată inima voastră vă întoarceţi*

la Domnul, scoateţi* din mijlocul vostru dumnezeii străini şi Astarteele*, îndreptaţi-vă inima* spre Domnul, şi slujiţi-I numai* Lui; şi El vă va izbăvi din mîna Filistenilor."
4 Şi copiii lui Israel au scos din mijlocul lor Baalii* şi Astarteele, şi au slujit numai Domnului.
5 Samuel a zis: „Strîngeţi* pe tot Israelul la Miţpa, şi eu mă voi ruga Domnului pentru voi."
6 Şi s'au strîns la Miţpa. Au scos* apă şi au vărsat-o înaintea Domnului, şi au postit* în ziua aceea, zicînd: „Am păcătuit* împotriva Domnului!" Samuel judeca pe copiii lui Israel la Miţpa.

Israel se căieşte

7 Filistenii au aflat că fiii lui Israel se adunaseră la Miţpa, şi domnitorii Filistenilor s'au suit împotriva lui Israel. La vestea aceasta copiii lui Israel s'au temut de Filisteni,
8 şi au zis lui Samuel:„Nu înceta* să strigi pentru noi către Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne scape din mîna Filistenilor."
9 Samuel a luat un miel sugar, şi l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat* către Domnul pentru Israel, şi Domnul l-a ascultat.
10 Pe cînd aducea Samuel arderea de tot, Filistenii s'au apropiat ca să bată pe Israel. Domnul a tunat* în ziua aceea cu mare vuiet împotriva Filistenilor, şi i-a pus pe fugă. Au fost bătuţi dinaintea lui Israel.
11 Bărbaţii lui Israel au ieşit din Miţpa, au urmărit pe Filisteni, şi i-au bătut pînă subt Bet-car.
12 Samuel a luat* o piatră pe care a pus-o între Miţpa şi Şen, şi i-a pus numele Eben-Ezer**a**, zicînd: „Pînă aici Domnul ne-a ajutat."
13 Astfel* au fost smeriţi Filistenii, şi n'au mai* venit pe ţinutul lui Israel. Mîna Domnului a fost împotriva Filistenilor în tot timpul vieţii lui Samuel.
14 Cetăţile pe cari le luaseră Filistenii dela Israel, s'au întors la Israel, dela Ecron pînă la Gat, cu ţinutul lor; Israel le-a smuls din mîna Filistenilor. Şi a fost pace între Israel şi Amoriţi.

Samuel judecător

15 Samuel a fost judecător* în Israel în tot timpul vieţii lui.
16 El se ducea în fiecare an de făcea înconjurul Betelului, Ghilgalului şi Miţpei, şi judeca pe Israel în toate locurile acestea.
17 Apoi se întorcea* la Rama, unde era casa lui; şi acolo judeca pe Israel. Şi a zidit* acolo un altar Domnului.

---

a v.12 Sau Piatră de ajutor

Capitolul 8

Israeliţii cer un Împărat

1 Cînd a îmbătrînit Samuel, a pus* pe fiii săi* judecători peste Israel.
2 Fiul său întîi născut se numea Ioel, şi al doilea Abia; ei erau judecători la Beer-Şeba.
3 Fiii lui Samuel n'au* călcat pe urmele lui; ci se dădeau* la lăcomie, luau mită* şi călcau dreptatea.
4 Toţi bătrînii lui Israel s'au strîns şi au venit la Samuel la Rama.
5 Ei au zis: „Iată că tu eşti bătrîn, şi copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune* un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile."
6 Samuel n'a văzut cu plăcere faptul că ziceau: „Dă-ne un împărat ca să ne judece." Şi Samuel s'a rugat Domnului.
7 Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ţi va spune; căci nu pe* tine te leapădă, ci pe* Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.
8 Ei se poartă cu tine cum s'au purtat totdeauna, decînd i-am scos din Egipt pînă în ziua de astăzi; M'au părăsit şi au slujit

altor dumnezei.
9 Ascultă-le glasul deci; dar înştiinţează-i, şi fă-le***** cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei.“
10 Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea un împărat.
11 El a zis: „Iată***** care va fi dreptul împăratului care va domni peste voi. El***** va lua pe fiii voştri, îi va pune la carele sale şi între călăreţii lui, ca să alerge înaintea carului lui;
12 îi va pune căpetenii peste o mie şi căpetenii peste cinzeci, şi-i va întrebuinţa la aratul pământurilor lui, la seceratul bucatelor lui, la facerea armelor lui de război şi a uneltelor carelor lui.
13 Va lua pe fetele voastre să-i facă miresme, de mîncare şi pîne.
14 Va lua cea mai bună parte din cîmpiile***** voastre, din viile voastre şi din măslinii voştri, şi o va da slujitorilor lui.
15 Va lua zeciuială din rodul seminţelor şi viilor voastre, şi o va da famenilor şi slujitorilor lui.
16 Va lua pe robii şi roabele voastre, cei mai buni boi şi măgari ai voştri, şi-i va întrebuinţa la lucrările lui.
17 Va lua zeciuială din oile voastre, şi voi înşivă veţi fi slugile lui.
18 Şi atunci veţi striga împotriva împăratului vostru pe care-l veţi alege, dar Domnul***** nu vă va asculta.“
19 Poporul n’a vrut***** să asculte glasul lui Samuel. „Nu!“ au zis ei, „ci să fie un împărat peste noi,
20 ca să fim şi noi ca***** toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră şi ne va cîrmui în războaiele noastre.“
21 Samuel, după ce a auzit toate cuvintele poporului, le-a spus în auzul Domnului.
22 Şi Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă-le***** glasul, şi pune un împărat peste ei.“ Şi Samuel a zis bărbaţilor lui Israel: „Duceţi-vă fiecare în cetatea lui.“

Capitolul 9

Saul la Samuel

1 Era un om din Beniamin, numit Chis*****, fiul lui Abiel, fiul lui Ţeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui Beniamit, un om tare şi voinic.
2 El avea un fiu cu numele Saul, tînăr şi frumos, mai frumos decît oricare din copiii lui Israel. Şi-i întrecea pe toţi în înălţime dela umăr***** în sus.
3 Măgăriţele lui Chis, tatăl lui Saul, s’au rătăcit; şi Chis a zis fiului său Saul: „Ia cu tine o slugă, scoală-te şi du-te de caută măgăriţele.“
4 Saul a trecut prin muntele lui Efraim, şi a străbătut ţara Şalişa*****,fără să le găsească; au trecut prin ţara Şaalim, şi nu erau acolo; au străbătut ţara lui Beniamin, şi nu le-au găsit.
5 Ajunseseră în ţara Ţuf, cînd Saul a zis slugii care îl însoţea: „Haide să ne întoarcem, ca nu cumva tatăl meu, lăsînd măgăriţele, să fie îngrijorat de noi.“
6 Sluga i-a zis: „Iată că în cetatea aceasta este un om***** al lui Dumnezeu, un om cu vază; tot ce spune***** el, nu se poate să nu se întîmple. Haidem la el dar; poate că ne va arăta drumul pe care trebuie să apucăm.“
7 Saul a zis slugii sale: „Dar dacă mergem acolo, ce să***** aducem omului lui Dumnezeu? Căci nu mai avem merinde în saci şi n’avem niciun dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?“
8 Sluga a luat din nou cuvîntul, şi a zis lui Saul: „Uite eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, şi ne va arăta drumul.“ –
9 Odinioară în Israel, cînd se ducea cineva să întrebe***** pe Dumnezeu, zicea: „Haidem, să mergem la văzător!“ Căci acela care se numeşte azi prooroc, se numea odinioară văzător*****. –
10 Saul a zis slugii: „Ai dreptate; haidem să mergem!“ Şi s’au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

11 Pe cînd se suiau ei spre cetate, au întîlnit
nişte fete* cari ieşiseră să scoată apă; şi le-
au zis: „Aici este văzătorul?“
12 Ele le-au răspuns: „Da, iacă-l înaintea ta;
dar du-te repede, astăzi* a venit în cetate,
pentrucă poporul aduce jertfă* pe înălţime.
13 Cînd veţi intra în cetate, îl veţi găsi
înainte ca să se suie la locul înalt să
mănînce; căci poporul nu mănîncă pînă nu
vine el, fiindcă el trebuie să binecuvinteze
jertfa; după aceea, mănîncă şi cei poftiţi.
Suiţi-vă dar, căci acum îl veţi găsi.“
14 Şi s’au suit în cetate. Tocmai cînd intrau
pe poarta cetăţii, au fost întîlniţi de Samuel,
care ieşea să se suie pe înălţime.
15 Dar, cu o zi mai înainte de venirea lui
Saul, Domnul* înştiinţase pe Samuel, şi-i
zisese:
16 „Mîne, la ceasul acesta, îţi voi trimete un
om din ţara lui Beniamin, şi să-l* ungi drept
căpetenie a poporului Meu Israel. El va
scăpa poporul Meu din mîna Filistenilor;
căci am căutat* cu îndurare spre poporul
Meu, pentrucă strigătul lui a ajuns pînă la
Mine.“
17 Cînd a zărit Samuel pe Saul, Domnul i-a
zis: „Iată* omul, despre care ţi-am vorbit; el
va domni peste poporul Meu.“
18 Saul s’a apropiat de Samuel la mijlocul
porţii, şi a zis: „Arată-mi, te rog, unde este
casa văzătorului.“
19 Samuel a răspuns lui Saul: „Eu sînt
văzătorul. Suie-te înaintea mea pe înălţime,
şi veţi mînca astăzi cu mine. Mîne te voi lăsa
să pleci, şi-ţi voi spune tot ce se petrece în
inima ta.
20 Nu te nelinişti de măgăriţele* pe cari le-
ai pierdut acum trei zile, căci s’au găsit. Şi
pentru cine este păstrat* tot ce este mai de
preţ în Israel? Oare nu pentru tine şi pentru
toată casa tatălui tău?“
21 Saul a răspuns: „Oare nu sînt eu
Beniamit*, din una din cele mai mici*
seminţii ale lui Israel? Şi familia* mea nu
este cea mai mică dintre toate familiile din
seminţia lui Beniamin? Pentru ce dar îmi
vorbeşti astfel?“
22 Samuel a luat pe Saul şi pe sluga lui, i-a
vîrît în odaia de mîncare, le-a dat locul cel
dintîi între cei poftiţi, cari erau aproape
treizeci de inşi.
23 Samuel a zis bucătarului: „Adu porţia pe
care ţi-am dat-o, cînd ţi-am zis:«Pune-o
deoparte.“
24 Bucătarul a dat spata* şi ce era pe ea, şi a
pus-o înaintea lui Saul. Şi Samuel a zis:
„Iată ce a fost păstrat,pune-o înainte, şi
mănîncă, fiindcă pentru tine s’a păstrat cînd
am poftit poporul.“ Astfel Saul a mîncat cu
Samuel în ziua aceea.
25 S’au pogorît apoi de pe înălţime în cetate,
şi Samuel a stat de vorbă cu Saul pe
acoperişul* casei.
26 Apoi s’au sculat disdedimineaţă; şi în
revărsatul zorilor, Samuel a chemat pe Saul
de pe acoperiş, şi a zis: „Scoală-te, şi te voi
însoţi“. Saul s’a sculat, şi au ieşit amîndoi, el
şi Samuel.
27 Cînd s’au pogorît la marginea cetăţii,
Samuel a zis lui Saul: „Spune slugii tale să
treacă înaintea noastră“. Şi sluga a trecut
înainte. „Opreşte-te acum“, a zis iarăş
Samuel, „şi-ţi voi face cunoscut cuvîntul lui
Dumnezeu“.

Capitolul 10

Saul este uns de Samuel ca împărat

1 Samuel* a luat sticluţa cu untdelemn, şi a
turnat-o pe capul lui Saul. Apoi l-a sărutat*,
şi a zis: „Nu te-a uns Domnul* ca să fii
căpetenia moştenirii* Lui?
2 Astăzi, după ce mă vei părăsi, vei găsi doi
oameni la mormîntul* Rahelei, în hotarul lui
Beniamin la Ţelţah*. Ei îţi vor zice:
«Măgăriţele pe care te-ai dus să le cauţi s’au
găsit; şi iată că tatăl tău nu se mai gîndeşte la
măgăriţe, ci este îngrijorat de voi, şi zice:
«Ce să fac pentru fiul meu?“
3 De acolo vei merge mai departe, şi vei

ajunge la stejarul din Tabor, unde vei fi
întîmpinat de trei oameni suindu-se la*
Dumnezeu, în Betel, şi ducînd unul trei iezi,
altul trei turte de pîne, iar altul un burduf cu
vin.
4 Ei te vor întreba de sănătate, şi-ţi vor da
două pîni, pe cari le vei lua din mîna lor.
5 După aceea, vei ajunge la Ghibea
Elohim*, unde* se află garnizoana
Filistenilor. Cînd vei intra în cetate, vei
întîlni o ceată de prooroci pogorîndu-se* de
pe înălţimea pentru jertfă, cu lăute, tîmpene,
fluere şi cobze înainte, şi* proorocind.
6 Duhul* Domnului va veni peste tine, vei
prooroci* cu ei, şi vei fi prefăcut într'alt om.
7 Cînd ţi se vor împlini semnele* acestea, fă
ce vei găsi de făcut, căci Dumnezeu* este cu
tine.
8 Apoi să te pogori înaintea mea la* Ghilgal;
şi eu mă voi pogorî la tine, ca să aduc arderi
de tot şi jertfe de mulţămire. Să mă aştepţi
şapte* zile acolo, pînă voi ajunge eu la tine
şi-ţi voi spune ce ai să faci."
9 De îndată ce Saul a întors spatele ca să se
despartă de Samuel, Dumnezeu i-a dat o altă
inimă, şi toate semnele acestea s'au împlinit
în aceeaş zi.
10 Cînd au ajuns* la Ghibea, iată că i-a ieşit
înainte o ceată de* prooroci. Duhul* lui
Dumnezeu a venit peste el, şi el a proorocit
în mijlocul lor.
11 Toţi cei ce-l cunoscuseră mai înainte, au
văzut că proorocea împreună cu proorocii, şi
îşi ziceau unul altuia în popor: „Ce s'a
întîmplat cu fiul lui Chis? Oare şi Saul este
între prooroci?"
12 Cineva din Ghibea a răspuns: „Şi cine
este tatăl lor?" Deacolo zicala: „Oare şi
Saul* este între prooroci?" –
13 Cînd a sfîrşit de proorocit, s'a dus pe
înălţime.
14 Unchiul lui Saul a zis lui Saul şi slugii
lui: „Unde v'aţi dus?" Saul a răspuns: „Să
căutăm măgăriţele; dar cînd am văzut că nu
le găsim, ne-am dus la Samuel."
15 Unchiul lui Saul a zis din nou:
„Istoriseşte-mi dar ce v'a spus Samuel."
16 Şi Saul a răspuns unchiului său: „Ne-a
spus că măgăriţele s'au găsit." Şi nu i-a spus
nimic despre împărăţia despre care vorbise
Samuel.

Saul ales împărat prin sorţi

17 Samuel a chemat poporul înaintea*
Domnului la Miţpa*,
18 şi a zis copiilor lui Israel: „Aşa vorbeşte*
Domnul, Dumnezeul lui Israel:«Eu am scos
din Egipt pe Israel, şi v'am izbăvit din mîna
Egiptenilor şi din mîna tuturor împărăţiilor
cari vă apăsau.
19 Şi astăzi, voi* lepădaţi pe Dumnezeul
vsotru, care v'a izbăvit din toate relele şi din
toate suferinţele voastre, şi-I ziceţi: «Pune
un împărat peste noi!» Înfăţişaţi-vă acum
înaintea Domnului, după seminţiile voastre
şi după miile voastre."
20 Samuel a apropiat* toate seminţiile lui
Israel, şi a ieşit la sorţi seminţia lui
Beniamin.
21 A apropiat seminţia lui Beniamin pe
familii, şi a ieşit la sorţ familia lui Matri.
Apoi a ieşit la sorţ Saul, fiul lui Chis. L-au
căutat, dar nu l-au găsit.
22 Au întrebat* din nou pe Domnul: „A
venit oare omul acesta aici?" Şi Domnul a
zis: „Iată că este ascuns între vase."
23 Au alergat şi l-au scos de acolo, şi el s'a
înfăţişat în mijlocul poporului. Îi întrecea pe
toţi în înălţime*, dela umăr în sus.
24 Samuel a zis întregului popor: „Vedeţi pe
cel pe care l-a ales* Domnul? Nu este
nimeni în tot poporul care să fie ca el". Şi tot
poporul a strigat: „Trăiască* împăratul"!"
25 Samuel a făcut cunoscut poporului
dreptul* împărăţiei, şi l-a scris într'o carte,
pe care a pus-o înaintea Domnului. Apoi a
dat drumul întregului popor, trimeţînd pe
fiecare acasă.
26 Şi Saul s'a dus acasă în* Ghibea, însoţit
de o parte din ostaşi a căror inimă o mişcase
Dumnezeu.

27 S'au găsit însă* şi oameni răi*, cari ziceau: „Ce ne poate ajuta acesta?“ Şi l-au dispreţuit, şi nu* i-au adus niciun dar. Dar Saul s'a făcut că nu-i aude.

Capitolul 11

Înfrîngerea Amoniţilor

1 Nahaş*, Amonitul, a venit şi a împresurat Iabesul* din Galaad. Toţi locuitorii din Iabes au zis lui Nahaş: „Fă* legământ cu noi, şi-ţi vom fi supuşi.“
2 Dar Nahaş, Amonitul, le-a răspuns: „Voi face legământ cu voi dacă mă lăsaţi să vă scot la toţi ochiul drept, şi să arunc astfel o ocară* asupra întregului Israel.“
3 Bătrînii din Iabes i-au zis: „Dă-ne un răgaz de şapte zile, ca să trimetem soli în tot ţinutul lui Israel; şi dacă nu va fi nimeni să ne ajute, ne vom supune ţie“.
4 Solii au ajuns la* Ghibea, cetatea lui Saul, şi au spus aceste lucruri în auzul poporului. Şi tot poporul* a ridicat glasul, şi a plîns.
5 Saul tocmai se întorcea dela cîmp, în urma boilor, şi a întrebat: „Ce are poporul de plînge?“I-au istorisit ce spuseseră cei din Iabes.
6 Cum a auzit Saul aceste lucruri, Duhul* lui Dumnezeu a venit peste el, şi s'a mîniat foarte tare.
7 A luat o păreche de boi, i-a tăiat* în bucăţi, şi le-a trimes prin soli în tot ţinutul lui Israel, zicînd: „Oricine* nu va merge după Saul şi Samuel, îşi va vedea boii tăiaţi la fel“. Groaza Domnului a apucat pe popor, care a pornit ca un singur om.
8 Saul le-a făcut numărătoarea la Bezec*; copiii lui Israel* erau trei sute de mii, şi bărbaţii lui Iuda treizeci de mii.
9 Ei au zis solilor cari veniseră: „Aşa să vorbiţi locuitorilor Iabesului din Galaad: Mîne, cînd va dogorî soarele, veţi avea ajutor“. Solii au dus vestea aceasta celor din Iabes, cari s'au umplut de bucurie,
10 şi au zis Amoniţilor: „Mîine ne vom* supune vouă, şi ne veţi face ce vă va plăcea“.
11 A doua zi, Saul* a împărţit poporul în trei* cete. Au pătruns în tabăra Amoniţilor în straja dimineţei, şi i-au bătut pînă la căldura zilei. Ceice au scăpat, au fost risipiţi, şi n'au mai rămas doi laolaltă dintre ei.

Bunătatea lui Saul – Jertfa din Ghilgal

12 Poporul a zis lui Samuel: „Cine* zicea: «Saul să domnească peste noi?» Daţi* încoace pe oamenii aceia, ca să-i omorîm.“
13 Dar Saul a zis: „Nimeni* nu va fi omorît în ziua aceasta, căci astăzi Domnul a dat o izbăvire* lui Israel“.
14 Şi Samuel a zis poporului: „Veniţi, şi să mergem la Ghilgal, ca să întărim acolo împărăţia.“
15 Tot poporul s'a dus la Ghilgal*, şi au pus pe Saul împărat, înaintea* Domnului, la Ghilgal. Acolo, au adus jertfe* de mulţămire înaintea Domnului; şi Saul şi toţi oamenii lui Israel s'au veselit foarte mult acolo.

Capitolul 12

Curăţia de inimă a lui Samuel

1 Samuel a zis întregului Israel: „Iată că v'am ascultat glasul* în tot ce mi-aţi zis, şi am pus un împărat* peste voi.
2 De acum, iată împăratul* care va merge înaintea voastră. Cît despre mine, eu* sînt bătrîn, am albit, aşa că fiii mei sînt cu voi; am umblat înaintea voastră, din tinereţă pînă în ziua de azi.
3 Iată-mă! Mărturisiţi împotriva mea, în faţa Domnului şi în faţa unsului* Lui: Cui i-am* luat boul, sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsat, şi pe cine am năpăstuit? De la cine am luat mită ca să închid ochii* asupra lui? Mărturisiţi, şi vă voi da înapoi.“
4 Ei au răspuns: „Nu ne-ai apăsat, nu ne-ai năpăstuit, şi nici n'ai primit nimic din mîna

nimănui“.
5 El le-a mai zis: „Domnul este martor împotriva voastră, şi unsul Lui este martor, în ziua aceasta, că n’aţi***** găsit nimic în***** mînile mele“. Şi ei au răspuns: „Sînt martori!“

Samuel nu mai e judecător

6 Atunci Samuel a zis poporului: „Domnul***** a pus pe Moise şi pe Aaron, şi a scos pe părinţii voştri din Egipt.
7 Acum, înfăţişaţi-vă, ca să vă judec***** înaintea Domnului pentru toate binefacerile pe cari vi le-a făcut Domnul, vouă şi părinţilor voştri.
8 Dupăce***** a venit Iacov în Egipt, părinţii voştri au strigat***** către Domnul, şi Domnul a trimes***** pe Moise şi pe Aaron, cari au scos pe părinţii voştri din Egipt şi i-au adus să locuiască în locul acesta.
9 Dar ei au uitat***** pe Domnul Dumnezeul lor; şi El i-a vîndut***** în mînile lui Sisera, căpetenia oştirii Haţorului, în mînile Filistenilor*****, şi în mînile împăratului Moabului*****, cari au început lupta împotriva lor.
10 Au strigat iarăş către Domnul, şi au zis: «Am păcătuit*****, căci am părăsit pe Domnul, şi am***** slujit Baalilor şi Astarteelor; izbăveşte-ne***** acum din mîna vrăjmaşilor noştri, şi-Ţi vom sluji.“
11 Şi Domnul a trimes pe Ierubaal*****, şi pe Barac şi pe Iefta*****, şi pe Samuel*****, şi v’a izbăvit din mîna vrăjmaşilor voştri cari vă înconjurau, şi aţi locuit în linişte.
12 Apoi, cînd aţi văzut că Nahaş*****, împăratul fiilor lui Amon, mergea împotriva voastră, mi-aţi***** zis: «Nu!» ci un împărat să domnească peste noi“. „Şi totuş Domnul*****, Dumnezeul vostru, era Împăratul vostru.
13 Iată***** dar împăratul pe care***** l-aţi ales, şi pe care l-aţi cerut; iată că Domnul***** a pus un împărat peste voi.
14 Dacă vă veţi teme***** de Domnul, dacă-I veţi sluji, dacă veţi asculta de glasul Lui, şi dacă nu vă veţi împotrivi cuvîntului Domnului, vă veţi alipi de Domnul, Dumnezeul vostru, atît voi cît şi împăratul care domneşte peste voi.
15 Dar dacă nu veţi asculta***** de glasul Domnului, şi vă veţi împotrivi cuvîntului Domnului, mîna Domnului va fi împotriva voastră, cum***** a fost împotriva părinţilor voştri.
16 Acum mai aşteptaţi***** aici, ca să vedeţi minunea pe care o va face Domnul subt ochii voştri.
17 Nu sîntem noi la seceratul***** grîielor? Voi***** striga către Domnul, şi va trimete tunete şi ploaie. Să ştiţi atunci şi să vedeţi cît de rău***** aţi făcut înaintea Domnului cînd aţi cerut un împărat pentru voi“.
18 Samuel a strigat către Domnul, şi Domnul a trimes chiar în ziua aceea tunete şi ploaie. Tot poporul***** a avut o mare frică de Domnul şi de Samuel.
19 Şi tot poporul a zis lui Samuel: „Roagă-te***** Domnului, Dumnezeului tău, pentru robii tăi, ca să nu murim; căci la toate păcatele noastre am mai adăugat şi pe acela de a cere un împărat pentru noi“.
20 Samuel a zis poporului: „Nu vă temeţi! Aţi făcut tot răul acesta; dar nu vă abateţi dela Domnul, şi slujiţi Domnului din toată inima voastră.
21 Nu vă abateţi***** dela El; altfel, aţi***** merge după lucruri de nimic, cari n’aduc nici folos nici izbăvire, pentrucă sînt lucruri de nimic.
22 Domnul***** nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina Numelui***** Lui celui mare, căci Domnul a hotărît***** să facă din voi poporul Lui.
23 Departe iarăş de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetînd***** să mă rog pentru voi! Vă voi***** învăţa calea***** cea bună şi cea dreaptă.
24 Temeţi-vă numai***** de Domnul, şi slujiţi-I cu credincioşie din toată inima voastră; căci vedeţi***** ce putere desfăşură***** El printre voi.
25 Dar dacă veţi face răul, veţi***** peri, voi***** şi împăratul vostru“.

Capitolul 13

*DOMNIA LUI SAUL**

Războiul cu Filistenii

1 Saul era în vîrstă de treizeci de ani, cînd a ajuns împărat, şi a domnit doi ani peste Israel.
2 Saul şi-a ales trei mii de bărbaţi din Israel: două mii erau cu el la Micmaş şi pe muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibea***** lui Beniamin. Pe ceilalţi din popor i-a trimes pe fiecare la cortul lui.
3 Ionatan a bătut tabăra***** Filistenilor care era la Gheba, şi Filistenii au auzit lucrul acesta. Saul a pus să sune cu trîmbiţa prin toată ţara, zicînd: „Să audă Evreii lucrul acesta!“
4 Tot Israelul a auzit zicîndu-se: „Saul a bătut tabăra Filistenilor, şi Israel s'a făcut urît Filistenilor“. Şi poporul a fost adunat la Saul în Ghilgal.
5 Filistenii s'au strîns să lupte cu Israel. Aveau o mie de cară şi şase mii de călăreţi; şi poporul acesta era fără număr: ca nisipul depe ţărmul mării. Au venit şi au tăbărît la Micmaş, la răsărit de Bet-Aven.
6 Bărbaţii lui Israel s'au văzut la strîmtoare, căci erau strînşi de aproape şi s'au ascuns***** în peşteri, în stufişuri, în stînci, în turnuri şi în gropile pentru apă.
7 Unii Evrei au trecut Iordanul, ca să se ducă în ţara lui Gad şi Galaad. Saul era tot la Ghilgal, şi tot poporul de lîngă el tremura.
8 A aşteptat***** sapte zile, după timpul hotărît de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal, şi poporul se împrăştia de lîngă Saul.
9 Atunci Saul a zis: „Aduceţi-mi arderea de tot şi jertfele de mulţămire.“ Şi a jertfit arderea de tot.
10 Pe cînd sfîrşea de adus arderea de tot, a venit Samuel, şi Saul i-a ieşit înainte să-i ureze de bine.
11 Samuel a zis: „Ce-ai făcut?“ Saul a răspuns: „Cînd am văzut că poporul se împrăştie de lîngă mine, că nu vii la timpul hotărît, şi că Filistenii sînt strînşi la Micmaş,
12 mi-am zis: Filistenii se vor pogorî împotriva mea la Ghilgal, şi eu nu m'am rugat Domnului! Atunci am îndrăznit şi am adus arderea de tot.“
13 Samuel a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun***** şi n'ai păzit***** porunca pe care ţi-o dăduse Domnul, Dumnezeul tău. Domnul ar fi întărit pe vecie domnia ta peste Israel;
14 dar acum*****, domnia ta nu va dăinui. Domnul***** Şi-a ales un om după inima Lui, şi Domnul l-a rînduit să fie căpetenia poporului Său, pentrucă n'ai păzit ce-ţi poruncise Domnul.“
15 Apoi Samuel s'a sculat, şi s'a suit din Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Saul a făcut numărătoarea poporului care se afla cu el: erau aproape***** şase sute de oameni.
16 Saul, fiul său Ionatan, şi poporul care se afla cu ei, se aşezaseră la Gheba lui Beniamin, şi Filistenii tăbărau la Micmaş.
17 Din tabăra Filistenilor au ieşit trei cete ca să pustiască: una a luat drumul spre Ofra*****, spre ţara Şual;
18 alta a luat drumul spre Bet-Horon*****; şi a treia a luat drumul spre hotarul care caută spre valea Ţeboim,***** înspre pustie.“
19 În toată ţara lui Israel nu***** se găsea niciun fierar; căci Filistenii ziseră: „Să împedecăm pe Evrei să-şi facă săbii sau suliţe.“
20 Şi fiecare om din Israel se pogora la Filisteni ca să-şi ascută fierul plugului, coasa, securea şi sapa,
21 cînd se tocea sapa, coasa, furca cu trei coarne şi securea, şi ca să facă vîrf ţepuşului cu care mîna boii.
22 Şi aşa s'a întîmplat că în ziua luptei nu***** era nici sabie, nici suliţă în mînile întregului popor care era cu Saul şi Ionatan: nu avea decît Saul şi fiul său Ionatan.
23 O ceată***** de Filisteni a venit şi s'a aşezat la trecătoarea Micmaşului.

Capitolul 14

Vitejia lui Ionatan

1 Într'o zi, Ionatan, fiul lui Saul, a zis tînărului care-i purta armele: „Vino, şi să pătrundem pînă la straja Filistenilor, care este dincolo de locul acesta.“ Şi n'a spus nimic tatălui său.
2 Saul stătea la marginea cetăţii Ghibea, subt rodiul din Migron, şi poporul care era cu el era aproape şase***** sute de oameni.
3 Ahia*****, fiul lui Ahitub, fratele lui I-Cabod*****, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta***** efodul. Poporul nu ştia că Ionatan s'a dus.
4 Între trecătorile prin cari căuta Ionatan să ajungă la straja***** Filistenilor, era un pisc de stîncă de o parte şi un pisc de stîncă de cealaltă parte; unul purta numele Boţeţ şi celalt Sene.
5 Unul din aceste piscuri este la miazănoapte, faţă în faţă cu Micmaş, şi celalt la miazăzi, faţă în faţă cu Gheba.
6 Ionatan a zis tînărului care-i purta armele: „Vino, şi să pătrundem pînă la straja acestor netăiaţi împrejur. Poate că Domnul va lucra pentru noi, căci nimic nu împiedecă pe Domnul să dea izbăvire***** printr'un mic număr ca şi printr'un mare număr.“
7 Cel ce-i ducea armele i-a răspuns: „Fă tot ce ai în inimă, n'asculta decît de simţimîntul tău, şi iată-mă cu tine, gata să te urmez oriunde.“
8 „Ei bine!“ a zis Ionatan, „haidem la oamenii aceştia şi să ne arătăm lor.
9 Dacă ne vor zice: «Opriţi-vă pînă vom veni noi la voi!» vom rămînea pe loc, şi nu ne vom sui la ei.
10 Dar dacă vor zice: «Suiţi-vă la noi!» ne vom sui, căci Domnul îi dă în mînile noastre. Acesta***** să ne fie semnul.“
11 S'au arătat amîndoi străjii Filistenilor, şi Filistenii au zis: „Iată că Evreii ies din găurile în cari s'au ascuns.“
12 Şi oamenii cari erau de strajă au vorbit astfel lui Ionatan şi celui ce-i ducea armele: „Suiţi-vă la noi, ca să vă arătăm ceva.“ Ionatan a zis celui ce-i ducea armele: „Suie-te după mine, căci Domnul îi dă în mînile lui Israel.“
13 Şi Ionatan s'a suit ajutîndu-se cu mînile şi picioarele, şi cel ce-i ducea armele a mers după el. Filistenii au căzut înaintea lui Ionatan, şi cel ce-i ducea armele arunca moartea în urma lui.
14 În această întîie înfrîngere, Ionatan şi cel ce-i ducea armele au ucis douăzeci de oameni, pe întindere de aproape o jumătate de pogon de pămînt.
15 A intrat groaza***** în tabără, în ţară şi în tot poporul; straja şi chiar şi prădătorii***** s'au spăimîntat; ţara s'a îngrozit. Era groaza***** lui Dumnezeu.
16 Străjerii lui Saul, cari erau la Ghibea lui Beniamin, au văzut că mulţimea se împrăştie şi fuge***** în toată părţile.
17 Atunci Saul a zis a poporului care era cu el: „Număraţi, vă rog, şi vedeţi cine a plecat din mijlocul nostru.“ Au numărat, şi iată că lipsea Ionatan şi cel ce-i purta armele.
18 Şi Saul a zis lui Ahia: „Adu încoace chivotul lui Dumnezeu!“ – Căci pe vremea aceea chivotul lui Dumnezeu era cu copiii lui Israel. –
19 Pe cînd vorbea***** Saul cu preotul zarva în tabăra Filistenilor se făcea tot mai mare; şi Saul a zis preotului: „Trage-ţi mîna!“
20 Apoi Saul şi tot poporul care era cu el s'au strîns, şi au înaintat pînă la locul luptei; şi Filistenii au întors***** sabia, unii împotriva altora, şi învălmăşala era nespus de mare.
21 Evreii cari erau mai dinainte la Filisteni, şi cari se suiseră cu ei în tabără de pe unde erau împrăştiaţi, s'au unit cu Israeliţii cari erau cu Saul şi Ionatan.
22 Toţi bărbaţii lui Israel cari se ascunseseră***** în muntele lui Efraim, aflînd că Filistenii fugeau, au început să-i urmărească şi ei în bătaie.
23 Domnul a izbăvit pe Israel în ziua*****

aceea, şi lupta s'a întins pînă dincolo* de Bet-Aven.

Ionatan în primejdie

24 Ziua aceea a fost obositoare pentru bărbaţii lui Israel. Saul pusese pe popor să jure*, zicînd: „Blestemat să fie omul care va mînca pîne pînă seara, pînă mă voi răzbuna pe vrăjmaşii mei!“ Şi nimeni nu mîncase.
25 Tot* poporul ajunsese într'o pădure, unde se găsea miere* pe faţa pămîntului.
26 Cînd a intrat poporul în pădure, a văzut mierea curgînd; dar niciunul n'a dus mierea la gură, căci poporul ţinea jurămîntul.
27 Ionatan nu ştia de jurămîntul pe care pusese tatăl său pe popor să-l facă; a întins vîrful toiagului pe care-l avea în mînă, l-a vîrît într'un fagure de miere, şi a dus mîna la gură; şi ochii i s'au luminat.
28 Atunci cineva din popor, vorbindu-i, i-a zis: „Tatăl tău a pus pe popor să jure, zicînd: «Blestemat să fie omul care va mînca astăzi!“ Şi poporul era sleit de puteri.
29 Şi Ionatan a zis: „Tatăl meu turbură poporul; vedeţi dar cum mi s'au luminat ochii, pentrucă am gustat puţin din mierea aceasta!
30 Negreşit, dacă poporul ar fi mîncat azi din prada pe care a găsit-o la vrăjmaşii lui, n'ar fi fost înfrîngerea Filistenilor mai mare?“
31 În ziua aceea au bătut pe Filisteni dela Micmaş pînă la Aialon. Poporul era foarte obosit,
32 şi s'a aruncat asupra prăzii. A luat oi, boi şi viţei, i-a junghiat pe pămînt şi i-a mîncat cu* sînge cu tot.
33 Au spus lucrul acesta lui Saul, şi i-au zis: „Iată că poporul păcătuieşte împotriva Domnului, mîncînd cu sînge.“ Saul a zis: „Voi faceţi o nelegiuire; rostogoliţi îndată o piatră mare încoace.“
34 Apoi a adăugat: „Împrăştiaţi-vă printre popor, şi spuneţi fiecăruia să-şi aducă boul sau oaia, şi să-l junghie aici. Apoi să mîncaţi, şi nu păcătuiţi împotriva Domnului, mîncînd cu sînge.“ Şi peste noapte, fiecare din popor şi-a adus boul cu mîna, ca să-l junghie pe piatră.
35 Saul a zidit un altar* Domnului: acesta a fost cel dintîi altar pe care l-a zidit Domnului.
36 Saul a zis: „Să ne pogorîm în noaptea aceasta după Filisteni, să-i jefuim pînă la lumina zilei, şi să nu lăsăm să rămînă unul măcar.“ Ei au zis: „Fă tot ce vei crede.“ Atunci preotul a zis: „Să ne apropiem aici de Dumnezeu“.
37 Şi Saul a întrebat pe Dumnezeu: „Să mă pogor după Filisteni? Îi vei da în mînile lui Israel?“ Dar în clipa aceea nu i-a dat niciun răspuns*.
38 Saul a zis: „Apropiaţi-vă* aici, toate căpeteniile poporului; căutaţi şi vedeţi de cine şi cum a fost săvîrşit păcatul acesta astăzi.
39 Căci viu* este Domnul, Izbăvitorul lui Israel: chiar dacă l-ar fi săvîrşit fiul meu Ionatan, va muri.“ Şi nimeni din tot poporul nu i-a răspuns.
40 Atunci a zis întregului Israel: „Aşezaţi-vă voi deoparte; şi eu şi fiul meu Ionatan vom sta de cealaltă.“ Şi poporul a zis lui Saul: „Fă ce vei crede.“
41 Saul a zis Domnului: „Dumnezeul lui Israel, arată* adevărul.“ Sorţul* a căzut pe Ionatan şi pe Saul, şi poporul a scăpat.
42 Saul a zis: „Aruncaţi sorţul între mine şi fiul meu Ionatan.“ Şi sorţul a căzut pe Ionatan.
43 Saul a zis lui Ionatan: „Spune-mi* ce-ai făcut“. Ionatan i-a spus şi a zis: „Am* gustat puţină miere, cu vîrful toiagului pe care-l aveam în mînă: iată-mă, voi muri.“
44 Şi Saul a zis: „Dumnezeu* să Se poarte cu toată asprimea faţă de mine, dacă* nu vei muri, Ionatane!“
45 Poporul a zis lui Saul: „Ce! Să moară Ionatan, el, care a făcut această mare izbăvire în Israel? Niciodată! Viu* este Domnul, că un păr din capul lui nu va cădea

la pământ, căci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua aceasta.“ Astfel poporul a scăpat pe Ionatan de la moarte.
46 Saul a încetat să mai urmărească pe Filisteni, şi Filistenii s’au dus acasă.

Războaiele lui Saul şi neamul lui

47 După ce a luat Saul domnia peste Israel, a făcut războaie în toate părţile cu toţi vrăjmaşii lui: cu Moab, cu copiii lui Amon*****, cu Edom, cu împăraţii din Ţoba*****, şi cu Filistenii; şi ori încotro se întorcea, era biruitor.
48 S’a arătat viteaz, a bătut***** pe Amalec, şi a scăpat pe Israel din mîna celor ce-l jăfuiau.
49 Fiii***** lui Saul au fost: Ionatan, Işvi şi Malchişua. Cele două fete ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar cea mai mică Mical.
50 Numele nevestei lui Saul era Ahinoam, fata lui Ahimaaţ. Numele căpeteniei oştirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.
51 Chis*****, tatăl lui Saul, şi Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel.
52 În tot timpul vieţii lui Saul a fost un război înverşunat împotriva Filistenilor; şi de îndată ce Saul zărea vreun om tare şi voinic, îl lua***** cu el.

Capitolul 15

Război cu Amaleciţii

1 Samuel a zis lui Saul: „Pe***** mine m’a trimes Domnul să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: Ascultă dar ce zice Domnul.
2 Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: «Mi-aduc aminte de ceeace a făcut Amalec lui Israel, cînd i-a***** astupat drumul la ieşirea lui din Egipt.
3 Du-te acum, bate pe Amalec, şi nimiceşte***** cu desăvîrşire tot ce-i al lui; să nu-i cruţi, şi să omori bărbaţii şi femeile, copiii şi pruncii, cămilele şi măgarii, boii şi oile.“
4 Saul a adunat poporul, şi l-a numărat la Telaim: erau două sute de mii de oameni pedeştri, şi zece mii de oameni din Iuda.
5 Saul a mers pînă la cetatea lui Amalec, şi a pus nişte oameni la pîndă în vale.
6 Şi a zis Cheniţilor*****: „Duceţi-vă*****, plecaţi şi ieşiţi din mijlocul lui Amalec, ca să nu vă prăpădesc împreună cu el; căci***** voi v’aţi purtat cu bunăvoinţă faţă de copiii lui Israel, cînd s’au suit din Egipt“. Şi Cheniţii au plecat din mijlocul lui Amalec.
7 Saul***** a bătut pe Amalec, dela Havila***** pînă la Şur*****, care este în faţa Egiptului.
8 A prins***** viu pe Agag, împăratul lui Amalec, şi a nimicit cu desăvîrşire tot poporul, trecîndu-l***** prin ascuţişul săbiei.
9 Dar Saul şi poporul au cruţat***** pe Agag, şi oile cele mai bune, boii cei mai buni, vitele grase, mieii graşi, şi tot ce era mai bun; n’a vrut să le nimicească cu desvîrşire şi au nimicit numai tot ce era prost şi nebăgat în seamă.

Neascultarea lui Saul

10 Domnul a vorbit lui Samuel, şi i-a zis:
11 „Îmi pare***** rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate***** dela Mine şi nu păzeşte***** cuvintele Mele“. Samuel s’a mîhnit*****, şi toată noaptea a strigat către Domnul.
12 S’a sculat dis de dimineaţă, ca să se ducă înaintea lui Saul. Şi au venit şi i-au spus: „Saul s’a dus la Carmel*****, şi iată că şi-a înălţat un semn de biruinţă, apoi s’a întors, şi, trecînd mai departe, s’a pogorît la Ghilgal“.
13 Samuel s’a dus la Saul, şi Saul i-a zis: „Fii binecuvîntat***** de Domnul! Am păzit cuvîntul Domnului“.
14 Samuel a zis: „Ce înseamnă behăitul acesta de oi care ajunge la urechile mele, şi mugetul acesta de boi pe care-l aud?“
15 Saul a răspuns: „Le-au adus dela Amaleciţi, pentrucă poporul a***** cruţat oile cele mai bune şi boii cei mai buni, ca să-i

jertfească Domnului, Dumnezeului tău; iar pe celelate, le-am nimicit cu desăvîrşire“.
16 Samuel a zis lui Saul: „Stai, şi-ţi voi spune ce mi-a zis Domnul astănoapte“. Şi Saul i-a zis: „Vorbeşte“.
17 Samuel a zis: „Cînd***** erai mic în ochii tăi, n’ai ajuns tu căpetenia seminţiilor lui Israel, şi nu te-a uns Domnul ca să fii împărat peste Israel?
18 Domnul te trimisese, zicînd: «Du-te, şi nimiceşte cu desăvîrşire pe păcătoşii aceia, pe Amaleciţi; războieşte-te cu ei pînă îi vei nimici».
19 Pentruce n’ai ascultat glasul Domnului? Pentruce te-ai aruncat asupra prăzii, şi ai făcut ce este rău înaintea Domnului?“
20 Saul a răspuns lui Samuel: „Am***** ascultat glasul Domnului, şi m’am dus în calea pe care mă trimetea Domnul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec, şi am nimicit cu desăvîrşire pe Amaleciţi;
21 dar***** poporul a luat din pradă oi şi boi, ca pîrgă din ceeace trebuia nimicit cu desăvîrşire, ca să le jertfească Domnului, Dumnezeului tău, la Ghilgal“.
22 Samuel a zis: „Îi plac***** Domnului mai mult arderile de tot şi jertfele decît ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea***** face mai mult decît jertfele, şi păzirea cuvîntului Său face mai mult decît grăsimea berbecilor.
23 Căci neascultarea este tot atît de vinovată ca ghicirea, şi împotrivirea nu este mai puţin vinovată decît închinarea la idoli şi terafimii. Fiindcă ai lepădat cuvîntul Domnului, te***** leapădă şi El ca împărat“.
24 Atunci Saul***** a zis lui Samuel: „Am păcătuit, căci am călcat porunca Domnului, şi n’am ascultat cuvintele tale; mă temeam***** de popor, şi i-am ascultat glasul.
25 Acum, te rog, iartă-mi păcatul, întoarce-te cu mine, ca să mă închin pînă la pămînt înaintea Domnului.“
26 Samuel a zis lui Saul: „Nu mă voi întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat***** cuvîntul Domnului, şi Domnul te leapădă, ca să nu mai fii împărat peste Israel“.
27 Şi pe cînd se întorcea Samuel să plece, Saul l-a apucat***** de pulpana hainei, şi s’a rupt.
28 Samuel i-a zis: „Domnul rupe astăzi***** domnia lui Israel deasupra ta, şi o dă altuia mai bun decît tine.
29 Cel ce este tăria lui Israel nu***** minte şi nu Se căieşte, căci nu este un om ca să-I pară rău.“
30 Saul a zis iarăş: „Am păcătuit! Acum, te rog, cinsteşte-mă***** în faţa bătrînilor poporului meu, şi în faţa lui Israel; întoarce-te cu mine, ca să mă închin înaintea Domnului, Dumnezeului tău.“
31 Samuel s’a întors şi a mers după Saul, şi Saul s’a închinat înaintea Domnului.
32 Apoi Samuel a zis: „Adu-mi pe Agag, împăratul lui Amalec.“ Şi Agag a înaintat vesel spre el, căci zicea: „Negreşit, a trecut amărăciunea morţii!“
33 Samuel a zis: „După***** cum sabia ta a lăsat femei fără copii, tot aşa şi mama ta va fi lăsată fără copii între femei.“ Şi Samuel a tăiat pe Agag în bucăţi înaintea Domnului, la Ghilgal.
34 Samuel a plecat la Rama, şi Saul s’a suit acasă la Ghibea***** lui Saul.
35 Samuel***** nu s’a mai dus să vadă pe Saul pînă în ziua morţii sale. Dar Samuel plîngea***** pe Saul, pentrucă Domnul***** Se căise că pusese pe Saul împărat peste Israel.

Capitolul 16

David uns împărat

1 Domnul a zis lui Samuel: „Cînd***** vei înceta să plîngi pe Saul, pentru că l-am***** lepădat, ca să nu mai domnească peste Israel? Umple-ţi***** cornul cu untdelemn, şi du-te; te voi trimite la Isai, Betleemitul, căci pe unul din fiii lui Mi l-am ales***** ca împărat.“
2 Samuel a zis: „Cum să mă duc? Saul are să

afle, şi mă va ucide.“ Şi Domnul a zis: „Să
iei cu tine un viţel, şi să zici: «Vin să aduc o
jertfă* Domnului.»
3 Să pofteşti pe Isai la jertfă; Eu îţi voi
arăta* ce trebuie să faci, şi Îmi vei unge* pe
acela pe care-ţi voi spune să-l ungi.“
4 Samuel a făcut ce zisese Domnul, şi s’a
dus la Betleem. Bătrînii cetăţii au alergat
înspăimîntaţi* înaintea lui şi au zis: „Ce
vesteşte venirea ta: ceva bun*?“
5 El a răspuns: „Da; vin să aduc o jertfă
Domnului. Sfinţiţi-vă*, şi veniţi cu mine la
jertfă.“ A sfinţit şi pe Isai cu fiii lui, şi i-a
pofitit la jertfă.
6 Cînd au intrat ei, Samuel, văzînd pe
Eliab*, şi-a zis*: „Negreşit, unsul Domnului
este aici înaintea Lui.“
7 Şi Domnul a zis lui Samuel: „Nu te uita la
înfăţişarea* şi înălţimea staturii lui, căci l-
am lepădat. Domnul* nu se uită la ce se uită
omul; omul se uită la ceea ce izbeşte ochii*,
dar Domnul se uită la inimă*.“
8 Isai a chemat pe Abinadab*, şi l-a trecut
pe dinaintea lui Samuel; şi Samuel a zis:
„Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.“
9 Isai a trecut pe Şama*; şi Samuel a zis:
„Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.“
10 Şi aşa a trecut Isai pe cei şapte fii ai lui
pe dinaintea lui Samuel; şi Samuel a zis lui
Isai: „Domnul n’a ales pe niciunul din ei.“
11 Apoi Samuel a zis lui Isai: „Aceştia sînt
toţi fiii tăi?“. Şi el a răspuns: „A mai rămas*
cel mai tînăr, dar paşte oile.“ Atunci Samuel
a zis lui Isai: „Trimite* să-l aducă, fiindcă
nu vom şedea la masă pînă nu va veni aici.“
12 Isai a trimes să-l aducă.Şi el era cu păr
bălai*, cu ochi frumoşi şi faţă frumoasă.
Domnul* a zis lui Samuel: „Scoală-te, şi
unge-l, căci el este!“
13 Samuel a luat cornul cu untdelemn, şi l-a
uns* în mijlocul fraţilor lui. Duhul*
Domnului a venit peste David, începînd din
ziua aceea şi în cele următoare. Samuel s’a
sculat, şi s’a dus la Rama.

David cîntă din arfă lui Saul

14 Duhul* Domnului S’a depărtat dela Saul;
şi a fost muncit de un* duh rău care venea
dela Domnul.
15 Slujitorii lui Saul i-au zis: „Iată că un duh
rău dela Dumnezeu te munceşte.
16 Poruncească numai domnul nostru! Robii
tăi sînt înaintea* ta. Ei vor căuta un om care
să ştie să cînte cu arfa; şi, cînd duhul rău
trimes de Dumnezeu, va fi peste tine, el va
cînta cu mîna*, şi vei fi uşurat.“
17 Saul a răspuns slujitorilor săi: „Găsiţi-mi
dar un om care să cînte bine, şi aduceţi-l la
mine.“
18 Unul din slujitori a luat cuvîntul, şi a zis:
„Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai,
Betleemitul, care ştie să cînte; el este şi un
om tare şi voinic*, un războinic, vorbeşte
bine, este frumos la chip, şi Domnul* este cu
el.“
19 Saul a trimes nişte oameni la Isai, să-i
spună: „Trimete-mi pe fiul tău David, care
este cu* oile.“
20 Isai a luat* un măgar, l-a încărcat cu
pîne, cu un burduf cu vin şi cu un ied, şi a
trimes lui Saul aceste lucruri, prin fiul său
David.
21 David a ajuns la Saul, şi s’a* înfăţişat
înaintea lui; i-a plăcut mult lui Saul, şi a fost
pus să-i poarte armele.
22 Saul a trimes vorbă lui Isai, zicînd: „Te
rog să laşi pe David în slujba mea, căci a
căpătat trecere înaintea mea.“
23 Şi cînd duhul* trimes de Dumnezeu
venea peste Saul, David lua arfa şi cînta cu
mîna lui; Saul răsufla atunci mai uşor, se
simţea uşurat, şi duhul cel rău pleca dela el.

Capitolul 17

Războiul cu Filistenii

1 Filistenii şi-au strîns* oştile ca să facă război, şi s'au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; au tăbărît între Soco* şi Azeca, la Efes-Damim.
2 Saul şi bărbaţii lui Israel s'au strîns şi ei; au tăbărît în Valea terebinţilor, şi s'au aşezat în linie de bătaie împotriva Filistenilor.
3 Filistenii se aşezaseră pe un munte deoparte, şi Israel pe un munte de cealaltă parte: doar valea îi despărţea.
4 Atunci a ieşit un om din tabăra Filistenilor şi a înaintat între cele două oştiri. El se numea Goliat*, era din* Gat, şi avea o înălţime de şase coţi şi o palmă.
5 Pe cap avea un coif de aramă, şi purta nişte zale de solzi în greutate de cinci mii de sicli de aramă.
6 Avea nişte tureci de aramă peste fluierele picioarelor, şi o pavăză de aramă între umeri.
7 Coada* suliţei lui era ca un sul de ţesut, şi ferul suliţei cîntărea şase sute de sicli de fer. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui.
8 Filisteanul s'a oprit; şi, vorbind oştilor lui Israel aşezate în şiruri de bătaie, le-a strigat: „Pentruce ieşiţi să vă aşezaţi în şiruri de bătaie? Nu sînt eu Filistean, şi nu sînteţi voi slujitorii* lui Saul? Alegeţi un om care să se pogoare împotriva mea!
9 Dacă va putea să se bată cu mine şi să mă omoare, noi vom fi robii voştri; dar dacă-l voi birui şi-l voi omorî eu, voi ne veţi fi robi nouă şi ne veţi* sluji.“
10 Filisteanul a mai zis: „Arunc astăzi o ocară* asupra oştirii lui Israel! Daţi-mi un om, ca să mă lupt cu el.“
11 Saul şi tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale Filisteanului, şi s'au înspăimîntat şi au fost cuprinşi de o mare frică.

David şi Goliat

12 Şi David era fiul* Efratitului* aceluia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt* fii. Pe vremea lui Saul el era bătrîn înaintat în vîrstă.
13 Cei trei fii mai mari ai lui Isai urmaseră pe Saul la război; întîiul născut din cei trei fii ai lui, cari porniseră la război, se numea* Eliab, al doilea Abinadab, şi al treilea Şama.
14 David era cel mai tînăr. Şi cînd cei trei mai mari au urmat pe Saul,
15 David a plecat dela Saul şi s'a întors la Betleem ca să pască* oile tatălui său.
16 Filisteanul înainta dimineaţa şi seara, şi s'a înfăţişat astfel timp de patruzeci de zile.
17 Isai a zis fiului său David: „Ia pentru fraţii tăi efa aceasta de grîu prăjit şi aceste zece pîini, şi aleargă în tabără la fraţii tăi;
18 du şi aceste zece caşuri de brînză căpeteniei care este peste mia lor. Să vezi dacă fraţii tăi sînt bine*, şi să-mi aduci veşti temeinice.
19 Ei sînt cu Saul şi cu toţi bărbaţii lui Israel în valea terebinţilor, în război cu Filistenii.“
20 David s'a sculat dis de dimineaţă. A lăsat oile în seama unui paznic, şi-a luat lucrurile, şi a plecat, cum îi poruncise Isai. Cînd a ajuns în tabără, oştirea pornise să se aşeze în şiruri de bătaie şi scotea strigăte de război.
21 Israel şi Filistenii s'au aşezat în şiruri de bătaie, oştire către oştire.
22 David a dat lucrurile pe cari le avea în mînile celui ce păzea calabalîcurile, şi a alergat la şirurile de bătaie. Cum a ajuns, a întrebat pe fraţii săi de sănătate.
23 Pe cînd vorbea cu ei, iată că Filisteanul din Gat, numit Goliat, a înaintat între cele două oştiri, ieşind afară din şirurile Filistenilor. A rostit aceleaşi cuvinte* ca mai înainte, şi David le-a auzit.
24 La vederea acestui om toţi cei din Israel au fugit dinaintea lui, şi i-a apucat o mare frică.
25 Fiecarea zicea: „Aţi văzut pe omul acesta înaintînd? A înaintat ca să arunce ocara

asupra lui Israel! Dacă-l va omorî cineva, împăratul îl va umplea de bogăţii, îi va da de nevastă* pe fiică-sa, şi va scuti de dări casa tatălui său în Israel.“
26 David a zis oamenilor de lîngă el: „Ce se va face aceluia care va omorî pe Filisteanul acesta, şi va lua ocara* deasupra lui Israel? Cine este Filisteanul acesta, acest netăiat împrejur*, ca să ocărască* oştirea* Dumnezeului celui viu?“
27 Poporul, spunînd din nou aceleaşi lucruri, i-a zis: „Aşa* şi aşa se va face aceluia care-l va omorî.“
28 Eliab, fratele lui cel mai mare, care-l auzise vorbind cu oamenii aceştia, s’a aprins* de mînie împotriva lui David. Şi a zis: „Pentru ce te-ai pogorît tu, şi cui ai lăsat acele puţine oi în pustie? Îţi cunosc eu mîndria şi răutatea inimii. Te-ai pogorît ca să vezi lupta.“
29 David a răspuns: „Ce-am făcut oare? Nu pot să vorbesc* astfel?“
30 Şi s’a întors dela el ca să vorbească cu altul, şi i-a pus aceleaşi* întrebări. Poporul i-a răspuns ca şi întîiaş dată.
31 Cînd s’au auzit cuvintele rostite de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimes să-l caute.
32 David a zis lui Saul: „Nimeni* să nu-şi piardă nădejdea din pricina Filisteanului acestuia! Robul* tău va merge să se bată cu el.“
33 Saul a zis lui David: „Nu poţi* să te duci să te baţi cu Filisteanul acesta, căci tu eşti un copil, şi el este un om războinic din tinereţa lui.“
34 David a zis lui Saul: „Robul tău păştea oile tatălui său. Şi cînd un leu sau un urs venea să-i ia o oaie din turmă,
35 alergam după el, îl loveam, şi-i smulgeam oaia din gură. Dacă se ridica împotriva mea, îl apucam de falcă, îl loveam, şi-l omoram.
36 Aşa a doborît robul tău leul şi ursul; şi cu Filisteanul acesta, cu acest netăiat împrejur, va fi ca şi cu unul din ei, căci a ocărît oştirea Dumnezeului celui viu.“
37 David a mai zis: „Domnul*, care m’a izbăvit din ghiara leului, şi din laba ursului, mă va izbăvi şi din mîna acestui Filistean.“ Şi Saul a zis lui David: „Du-te, şi Domnul* să fie cu tine!“
38 Saul a îmbrăcat pe David cu hainele lui, i-a pus pe cap un coif de aramă, şi l-a îmbrăcat cu o platoşă.
39 David a încins sabia lui Saul peste hainele lui, şi a vrut să meargă, căci nu încercase însă să meargă cu ele. Apoi a zis lui Saul: „Nu pot să merg cu armătura aceasta, căci nu sînt obicinuit cu ea.“ Şi s’a desbrăcat de ea.
40 Şi-a luat toiagul în mînă, şi-a ales din pîrău cinci pietre netede, şi le-a pus în traista lui de păstor şi în buzunarul hainei. Apoi, cu praştia în mînă, a înaintat împotriva Filisteanului.
41 Filisteanul s’a apropiat puţin cîte puţin de David, şi omul care-i ducea scutul mergea înaintea lui.
42 Filisteanul s’a uitat, şi cînd a zărit pe David, a rîs* de el, căci nu vedea în el decît un copil, cu păr bălai* şi cu faţa frumoasă.
43 Filisteanul a zis lui David: Ce! sînt cîne*, de vii la mine cu toiege?“ Şi, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui,
44 a adăogat*: „Vino la mine, şi-ţi voi da carnea ta păsărilor cerului şi fiarelor cîmpului.“
45 David a zis Filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliţă şi cu pavăză; iar* eu vin împotriva ta în Numele Domnului oştirilor, în Numele Dumnezeului oştirii lui Israel, pe care ai* ocărît-o.
46 Astăzi Domnul te va da în mînile mele, te voi doborî, şi-ţi voi tăia capul; astăzi voi da stîrvurile* taberii Filstenilor păsărilor cerului şi fiarelor pămîntului. Şi tot pămîntul va şti* că Israel are un Dumnezeu.
47 Şi toată mulţimea aceasta va şti că Domnul nu mîntueşte nici prin sabie* nici prin suliţă. Căci biruinţa este* a Domnului. Şi El vă dă în mînile noastre.“

48 Îndată ce Filisteanul a pornit să meargă
înaintea lui David, David a alergat pe cîmpul
de bătaie înaintea Filisteanului.
49 Şi-a vîrît mîna în traistă, a luat o piatră, şi
a aruncat-o cu praştia; a lovit pe Filistean în
frunte, şi piatra a intrat în fruntea
Filisteanului, care a căzut cu faţa la pămînt.
50 Astfel, cu o praştie şi cu o piatră, David a
fost mai* tare decît Filisteanul; l-a trîntit la
pămînt şi l-a omorît, fără să aibă sabie în
mînă.
51 A alergat, s'a oprit lîngă Filistean, i-a luat
sabia, pe care i-a scos-o din teacă, l-a omorît
şi i-a tăiat capul. Filistenii, cînd au văzut că
uriaşul lor a murit, au luat-o la* fugă.
52 Şi bărbaţii lui Israel şi Iuda au dat chiote,
şi au pornit în urmărirea Filistenilor pînă în
vale şi pînă la porţile Ecronului. Filistenii,
răniţi de moarte, au căzut pe drumul care
duce la Şaaraim* pînă la Gat şi pînă la
Ecron.
53 Şi copiii lui Israel s'au întors dela
urmărirea Filistenilor, şi le-au jăfuit tabăra.
54 David a luat capul Filisteanului şi l-a dus
la Ierusalim, şi a pus armele Filisteanului în
cortul său.
55 Cînd a văzut Saul pe David mergînd
împotriva Filisteanului, a zis lui Abner,
căpetenia oştirii: „Al* cui fiu este tînărul
acesta, Abner?" Abner a răspuns: „Pe
sufletul tău, împărate, că nu ştiu."
56 „Întreabă dar al cui fiu este tînărul
acesta", a zis împăratul.
57 Şi cînd s'a întors David după ce omorîse
pe Filistean, Abner l-a luat şi l-a adus
înaintea lui Saul. David avea în mînă capul*
Filisteanului.
58 Saul i-a zis: „Al cui fiu eşti, tinere?" Şi
David a răspuns: „Sînt fiul robului* tău Isai,
Betleemitul."

Capitolul 18

Ionatan şi David

1 David sfîrşise de vorbit cu Saul. Şi de
atunci sufletul* lui Ionatan s'a alipit de
sufletul lui David, şi Ionatan* l-a iubit ca pe
sufletul din el.
2 În aceeaş zi, Saul a oprit pe David, şi nu l-
a* lăsat să se întoarcă în casa tatălui său.
3 Ionatan a făcut legămînt cu David,
pentrucă-l iubea ca pe sufletul lui.
4 A scos mantaua pe care o purta, ca s'o dea
lui David; şi i-a dat hainele sale, chiar sabia,
arcul şi încingătoarea lui.
5 David se ducea şi izbutea ori unde-l
trimetea Saul; a fost pus de Saul în fruntea
oamenilor de război, şi era plăcut întregului
popor, chiar şi slujitorilor lui Saul.

Cîntarea de biruinţă a femeilor

6 Pe cînd veneau ei, la întoarcerea lui David
dela omorîrea Filisteanului, femeile* au ieşit
din toate cetăţile lui Israel înaintea
împăratului Saul, cîntînd şi jucînd, în sunetul
timpanelor şi alăutelor, şi scoţînd strigăte de
bucurie.
7 Femeile cari cîntau îşi răspundeau* unele
altora, şi ziceau: „Saul* a bătut miile lui, –
iar David zecile lui de mii."
8 Saul s'a mîniat foarte tare, şi nu* i-a plăcut
vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau
zece mii şi mie-mi dau mii! Nu-i mai
lipseşte* decît împărăţia."
9 Şi din ziua aceea Saul a privit cu ochi răi
pe David.
10 A doua zi, duhul* cel rău, trimes de
Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s'a*
înfuriat în mijlocul casei. David cînta, ca şi
în celelalte zile, şi Saul era cu suliţa* în
mînă.
11 Saul a ridicat* suliţa, zicîndu-şi în sine:
„Voi pironi pe David de perete". Dar David
s'a ferit de el de două ori.
12 Saul se teamea* de David, pentrucă

Domnul* era cu David şi Se depărtase* dela el.
13 L-a îndepărtat de lîngă el, şi l-a pus mai mare peste o mie de oameni. David ieşea* şi intra în fruntea poporului;
14 izbutea în tot ce făcea, şi Domnul* era cu el.
15 Saul, văzînd că izbutea totdeauna, se temea de el;
16 dar tot* Israelul şi Iuda iubeau pe David, pentrucă ieşea şi intra în fruntea lor.

David, ginerele împăratului

17 Saul a zis lui David: „Iată, îţi voi da de nevastă* pe fiică-mea cea mai mare Merab: numai să-mi slujeşti cu vitejie, şi să porţi războaiele* Domnului“. Dar Saul îşi zicea: „Nu vreau să-mi pun mîna* mea pe el, ci mîna Filistenilor să fie asupra lui“.
18 David a răspuns lui Saul: „Cine sînt* eu, şi ce este viaţa mea, ce este familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginerele împăratului?“
19 Venind vremea cînd Merab, fata lui Saul, avea să fie dată lui David, ea a fost dată de nevastă lui Adriel*, din Mehola*.
20 Mical*, fata lui Saul, iubea pe David. Au spus lui Saul, şi lucrul i-a plăcut.
21 El îşi zicea: „I-o voi da ca să-i fie o cursă*, şi să cadă subt* mîna Filistenilor“. Şi Saul a zis lui David pentru a doua oară: „Astăzi îmi vei fi* ginere“.
22 Saul a dat slujitorilor săi următoarea poruncă: „Vorbiţi în taină lui David, şi spuneţi-i: «Iată că împăratul e binevoitor faţă de tine, şi toţi slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele împăratului.“
23 Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri la urechile lui David. Şi David a răspuns: „Credeţi că este uşor să fii ginerele împăratului? Eu sînt un om sărac şi de puţină însemnătate.“
24 Slujitorii lui Saul i-au spus ce răspunsese David.
25 Saul a zis: „Aşa să vorbiţi lui David: «Împăratul nu cere nicio* zestre; ci doreşte o sută de prepuţuri de ale Filistenilor, ca să-şi răzbune* pe vrăjmaşii lui.“ Saul avea de gînd* să facă pe David să cadă în mînile Filistenilor.
26 Slujitorii lui Saul au spus aceste cuvinte lui David, şi David a primit ce i se ceruse, pentru ca să fie ginerele împăratului. Înainte de vremea* hotărîtă,
27 David s’a sculat, a plecat cu oamenii* lui, şi a ucis două sute de oameni dintre Filisteni; le-a adus* prepuţurile, şi a dat împăratului numărul întreg, ca să fie ginerele împăratului. Atunci Saul i-a dat de nevastă pe fiică-sa Mical.
28 Saul a văzut şi a înţeles că Domnul era cu David; şi fiică-sa, Mical, iubea pe David.
29 Saul s’a temut din ce în ce mai mult de David, şi toată viaţa i-a fost vrăjmaş.
30 Domnitorii Filistenilor ieşeau la* luptă; şi oridecîteori ieşeau, David avea mai multă izbîndă* decît toţi slujitorii lui Saul, şi numele lui a ajuns foarte vestit.

Capitolul 19

David este prigonit de Saul

1 Saul a vorbit fiului său Ionatan, şi tuturor slujitorilor lui, să omoare pe David.
2 Dar Ionatan, fiul lui Saul, care iubea* mult pe David, i-a dat de ştire, şi i-a zis: „Tatăl meu Saul caută să te omoare. Păzeşte-te dar mîne dimineaţă, stai într’un loc tăinuit, şi ascunde-te.
3 Eu voi ieşi şi voi sta lîngă tatăl meu în cîmpul în care vei fi; voi vorbi tatălui meu despre tine, voi vedea ce va zice, şi-ţi voi spune.“
4 Ionatan a vorbit* bine de David tatălui său Saul: „Să nu facă împăratul“, a zis el, „un păcat* faţă de robul său David, căci el n’a făcut niciun păcat faţă de tine. Dimpotrivă, a lucrat pentru binele tău;
5 şi-a pus în joc viaţa*, a ucis* pe Filistean, şi Domnul* a dat o mare izbăvire pentru tot

Israelul. Tu ai văzut, şi te-ai bucurat. Pentru ce* să păcătuieşti* împotriva unui sînge nevinovat, şi să omori fără pricină pe David?“
6 Saul a ascultat glasul lui Ionatan, şi a jurat, zicînd: „Viu este Domnul, că David nu va muri!“
7 Ionatan a chemat pe David, şi i-a spus toate cuvintele acestea; apoi l-a adus la Saul; şi David a fost înaintea lui ca mai înainte*.

David scăpat de Mical

8 Războiul urma înainte. David a mers împotriva Filistenilor, şi s’a bătut cu ei, le-a pricinuit o mare înfrîngere, şi au fugit dinaintea lui.
9 Atunci duhul* cel rău, trimes de Domnul, a venit peste Saul, care şedea în casă, cu suliţa în mînă. David cînta,
10 şi Saul a vrut să-l pironească cu suliţa de perete. Dar David s’a ferit de el, şi Saul a lovit cu suliţa în perete. David a fugit, şi a scăpat noaptea.
11 Saul a trimes* nişte oameni acasă la David, ca să-l pîndească şi să-l omoare dimineaţa. Dar Mical, nevasta lui David, i-a dat de ştire şi i-a zis: „Dacă nu fugi în noaptea aceasta, mîne vei fi omorît.“
12 Ea l-a pogorît* pe fereastră, şi David a plecat şi a fugit. Aşa a scăpat.
13 În urmă Mical a luat terafimul şi l-a pus în pat; i-a pus o piele de capră în jurul capului, şi l-a învelit cu o haină.
14 Cînd a trimes Saul oamenii să ia pe David, ea a zis: „Este bolnav.“
15 Saul i-a trimes înapoi să-l vadă, şi a zis: „Aduceţi-l la mine în patul lui, ca să-l omor.“
16 Oamenii aceia s’au întors, şi iată că terafimul era în pat, şi în jurul capului era o piele de capră.
17 Saul a zist către Mical: „Pentru ce m’ai înşelat în felul acesta, şi ai dat drumul vrăjmaşului meu, şi a scăpat?“ Mical a răspuns lui Saul: „El mi-a zis: «Lasă-mă să plec, ori te omor*!“

Fuga lui David la Samuel la Rama

18 Aşa a fugit şi a scăpat David. El s’a dus la Samuel la Rama, şi i-a istorisit tot ce-i făcuse Saul. Apoi s’a dus cu Samuel şi a locuit în Naiot.
19 Au spus lucrul acesta lui Saul şi au zis: „Iată că David este în Naiot, lîngă Rama.“
20 Saul* a trimes nişte oameni să ia pe David. Ei au văzut o adunare* de prooroci cari prooroceau, cu Samuel în frunte. Duhul lui Dumnezeu a venit peste trimeşii lui Saul, şi au început şi ei să* proorocească.
21 Au spus lui Saul lucrul acesta; el a trimes alţi oameni, şi au proorocit şi ei. A mai trimes alţii a treia oară, şi au proorocit şi ei.
22 Atunci Saul s’a dus el însuş la Rama. Ajungînd la fîntîna cea mare fără apă, care este la Secu, a întrebat: „Unde este Samuel şi David?“ I s’a răspuns: „Sînt în Naiot, lîngă Rama.“
23 Şi s’a îndreptat spre Naiot, lîngă Rama. Duhul* lui Dumnezeu a venit şi peste el; şi Saul şi-a văzut de drum proorocind pînă la sosirea lui în Naiot, lîngă Rama.
24 S’a desbrăcat* de haine şi a proorocit şi el înaintea lui Samuel; şi s’a aruncat desbrăcat* la pămînt toată ziua aceea şi toată noaptea. De aceea se zice: „Oare* şi Saul este între prooroci?“

Capitolul 20

David înştiinţat de Ionatan

1 David a fugit din Naiot, de lîngă Rama. S’a dus la Ionatan, şi a zis: „Ce-am făcut eu? Care este nelegiuirea mea, care este păcatul meu înaintea tatălui tău, de vrea să-mi ia viaţa?“
2 Ionatan i-a răspuns: „Ferească Dumnezeu! Nu vei muri. Tatăl meu nu face niciun lucru,

fie mare, fie mic, fără să-mi dea de ştire; pentruce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic.“
3 David a zis iarăş, jurînd: „Tatăl tău ştie bine că am căpătat trecere înaintea ta, şi va fi zis: «Să nu ştie Ionatan, căci s’ar întrista.» Dar viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu este decît un pas între mine şi moarte“.
4 Ionatan a zis lui David: „Pentru tine voi face tot ce vei vrea.“
5 Şi David i-a răspuns: „Iată că mîne este lună nouă*****, şi ar trebui să şed să mănînc cu împăratul; lasă-mă să mă duc, şi să mă ascund***** în cîmpii pînă în seara zilei a treia.
6 Dacă tatăl tău va băga de seamă lipsa mea, să-i spui: «David m’a rugat să-l las să se ducă pînă la Betleem***** în cetatea lui, pentrucă acolo se aduce pentru toată familia o jertfă de peste an».
7 Şi dacă***** va zice: «Bine!» atunci robul tău n’are nimic de temut; dar dacă-l va apuca mînia, să ştii că pieirea mea***** este lucru hotărît din partea lui.
8 Arată-ţi***** dar dragostea pentru robul tău, căci ai făcut cu robul tău un legămînt***** înaintea Domnului. Şi dacă este vreo nelegiuire***** în mine, ia-mi tu viaţa, de ce să mă mai duci pînă la tatăl tău?“
9 Ionatan i-a zis: „Departe de tine gîndul să nu-ţi dau de ştire, dacă voi afla că pieirea ta este lucru hotărît din partea tatălui meu şi ameninţă să te ajungă!“
10 David a zis lui Ionatan: „Cine-mi va da de ştire dacă tatăl tău ţi-ar răspunde cu asprime?“
11 Şi Ionatan a zis lui David: „Vino, să ieşim pe cîmp.“ Şi au ieşit amîndoi pe cîmp.
12 Ionatan a zis lui David: „Iau martor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, că voi cerceta de aproape pe tatăl meu mîne sau poimîne; şi de va gîndi bine de David,
13 Domnul***** să Se poarte cu Ionatan cu toată asprimea, dacă nu voi trimete pe nimeni să-ţi dea de ştire! Dacă tatăl meu va găsi cu cale să-ţi facă rău, iarăş îţi voi da de ştire, şi te voi lăsa să pleci, ca să te duci în pace; şi Domnul***** să fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu!
14 Dacă voi mai trăi, să te porţi faţă de mine cu o bunătate ca a Domnului; şi dacă voi muri,
15 să nu îţi îndepărtezi***** niciodată bunătatea faţă de casă mea, nici chiar cînd Domnul va nimici pe fiecare din vrăjmaşii lui David de pe faţa pămîntului.
16 Căci Ionatan a făcut legămînt cu casa lui David! Domnul să se răsbune***** pe vrăjmaşii lui David!“
17 Ionatan a întărit şi mai mult faţă de David dragostea pe care o avea pentru el, căci îl iubea ca pe sufletul***** lui.
18 Ionatan i-a zis: „Mîne***** este luna nouă; se va băga de seamă lipsa ta, căci locul tău va fi gol.
19 Să te pogori a treia zi pînă în fundul locului***** în care te ascunsesei în ziua cînd cu întîmplarea aceea, şi să rămîi lîngă piatra Ezel.
20 Eu voi trage trei săgeţi în spre piatra aceasta, ca şi cînd aş lovi la ţintă.
21 Şi voi trimete un tînăr, şi-i voi zice: «Du-te de găseşte săgeţile!» Dacă-i voi zice:«Iată că săgeţile sînt dincoace de tine, ia-le!» atunci să vii, căci este pace pentru tine, şi n’ai să te temi de nimic, viu***** este Domnul!
22 Dar dacă voi zice tînărului: «Iată că săgeţile sînt dincolo de tine!» atunci să pleci, căci Domnul te trimete.
23 Domnul este martor pe vecie pentru cuvîntul***** pe care ni l-am dat unul altuia.“
24 David s’a ascuns în cîmp. A venit luna nouă, şi împăratul a luat loc la ospăţ ca să mănînce.
25 Împăratul a şezut ca de obicei pe scaunul lui lîngă perete. Ionatan s’a sculat, şi Abner a şezut lîngă Saul; dar locul lui David a rămas gol.
26 Saul n’a zis nimic în ziua aceea; „căci“, zicea el, „s’a întîmplat: el nu este curat*****, negreşit nu este curat“.
27 A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David era tot gol. Şi Saul a zis fiului său

Ionatan: „Pentruce n'a venit fiul lui Isai la masă nici eri nici azi?“
28 Ionatan a răspuns* lui Saul: „David mi-a cerut voie să se ducă la Betleem.
29 El a zis: «Dă-mi drumul, te rog, căci avem în cetate o jertfă de familie, şi fratemeu mi-a spus lucrul acesta; deci dacă am căpătat trecere înaintea ta, dă-mi voie să mă duc în grabă să-mi văd fraţii. Pentru aceea n'a venit la masa împăratului.“
30 Atunci Saul s'a aprins de mînie împotriva lui Ionatan, şi i-a zis: „Fiu rău şi neascultător, nu ştiu eu că ţi-ai luat ca prieten pe fiul lui Isai, spre ruşinea ta şi spre ruşinea mamei tale?
31 Căci cîtă vreme va trăi fiul lui Isai pe pămînt, nu va fi linişte nici pentru tine, nici pentru împărăţia ta. Şi acum trimete să-l caute, şi să mi-l aducă, fiindcă este vrednic de moarte“.
32 Ionatan a răspuns tatălui său Saul, şi i-a zis: „Pentruce* să fie omorît? Ce a făcut?“
33 Şi Saul şi-a îndreptat* suliţa spre el, ca să-l lovească. Ionatan a înţeles* că era lucru hotărît din partea tatălui său să omoare pe David.
34 S'a sculat de la masă într'o mînie aprinsă, şi n'a luat deloc parte la masă în ziua a doua a lunii noi; căci era mîhnit din pricina lui David, pentrucă tatăl său îl ocărîse.
35 A doua zi de dimineaţă, Ionatan s'a dus pe cîmp în locul în care se învoise cu David, şi era însoţit de un băeţaş.
36 El i-a zis: „Dă fuga şi găseşte săgeţile pe cari le voi trage“. Băiatul a alergat, şi Ionatan a tras o săgeată care a trecut dincolo de el.
37 Cînd a ajuns băiatul la locul unde era săgeata pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după el: „Iată că săgeata este dincolo de tine“.
38 I-a strigat iarăş: „Iute, grăbeşte-te, nu te opri!“ Şi băiatul lui Ionatan a strîns săgeţile, şi s'a întors la stăpînul lui.
39 Băiatul nu ştia nimic: numai Ionatan şi David înţelegeau lucrul acesta.
40 Ionatan a dat băiatului armele, şi i-a zis: „Du-te şi du-le în cetate.“
41 După plecarea băiatului, David s'a sculat din partea de miazăzi, apoi s'a aruncat cu faţa la pămînt şi s'a închinat de trei ori. Cei doi prieteni s'au îmbrăţişat şi au plîns împreună. David mai ales se prăpădea plîngînd.
42 Şi Ionatan a zis lui David: „Du-te în* pace, acum cînd am jurat amîndoi, în Numele Domnului, zicînd: «Domnul să fie pe vecie între mine şi tine, între sămînţa mea şi sămînţa ta!“ David s'a sculat şi a plecat, iar Ionatan s'a întors în cetate.

Capitolul 21

Fuga lui David la Nob

1 David s'a dus la Nob, la preotul Ahimelec*, care a alergat speriat* înaintea lui, şi i-a zis: „Pentruce eşti singur şi nu este nimeni cu tine?“
2 David a răspuns preotului Ahimelec: „Împăratul mi-a dat o poruncă şi mi-a zis: «Nimeni să nu ştie nimic de pricina pentru care te trimet şi de porunca pe care ţi-am dat-o.» Am hotărît un loc de întîlnire cu oamenii mei.
3 Acum ce ai la îndemînă? Dă-mi cinci pîni, sau ce se va găsi.“
4 Preotul a răspuns lui David: „N-am pîne obicinuită la îndemnă, ci numai pîne sfinţită*; doar dacă oamenii tăi s'au* ferit de împreunarea cu femei!“
5 David a răspuns preotului: „Ne-am ferit de împreunarea cu femei de trei zile decînd am plecat, şi toţi oamenii* mei sînt curaţi; de altfel, dacă aceasta este o faptă necurată, va fi sfinţită negreşt azi de acela* care o va face.“
6 Atunci preotul i-a dat* pînea sfinţită, căci nu era acolo altă pîne decît pînea pentru punerea înainte, care fusese luată dinaintea* Domnului ca să fie înlocuită cu pîne caldă,

în clipa cînd luaseră pe cealaltă.
7 Chiar în ziua aceea, se afla acolo închis
înaintea Domnului un om dintre slujitorii lui
Saul; era un Edomit, numit Doeg*****, căpetenia
păstorilor lui Saul.
8 David a zis lui Ahimelec: „N'ai la
îndemînă o suliţă sau o sabie? Căci nu mi-
am luat cu mine nici sabia nici armele,
pentrucă porunca împăratului era grabnică."
9 Preotul a răspuns: „Iată sabia lui Goliat,
Filisteanul, pe care l-ai omorît în valea*****
terebinţilor; este învelită***** într'un covor, în
dosul efodului; dacă vrei s'o iei, ia-o, căci
nu este alta aici." Şi David a zis: „Nu-i alta
ca ea; dă-mi-o."

David fuge la Gat, la împăratul Achiş

10 David s'a sculat şi a fugit chiar în ziua
aceea de Saul. A ajuns la Achiş, împăratul
Gatului.
11 Slujitorii***** lui Achiş i-au zis: „Nu este
acesta David, împăratul ţării? Nu este el
acela pentru care se cînta, jucînd: «Saul***** şi-
a bătut miile lui, Iar David zecile lui de
mii?"
12 David a pus la***** inimă aceste cuvinte, şi a
avut o mare frică de Achiş, împăratul
Gatului.
13 A făcut pe nebunul***** înaintea lor; făcea
năzdrăvănii înaintea lor, făcea zgîrîieturi pe
uşile porţilor, şi lăsa să-i curgă balele pe
barbă.
14 Achiş a zis slujitorilor săi: „Vedeţi bine
că omul acesta şi-a pierdut minţile; pentruce
mi-l aduceţi?
15 Oare duc lipsă de nebuni, de-mi aduceţi
pe acesta şi mă faceţi martor la
năzdrăvăniile lui? Să intre el în casa mea?"

Capitolul 22

David fuge în peştera Adulam şi la Miţpe

1 David a plecat de acolo, şi a scăpat***** în
peştera***** Adulam. Fraţii lui şi toată casa
tatălui său au aflat, şi s'au pogorît la el.
2 Toţi***** ceice se aflau în nevoie, cari aveau
datorii, sau cari era nemulţămiţi, s'au strîns
la el, şi el a ajuns căpetenia lor. Astfel, s'au
unit cu el aproape patru sute de oameni.
3 De acolo David s'a dus la Miţpe în ţara
Moabului. El a zis împăratului Moabului:
„Dă voie, te rog, tatălui meu şi mamei mele
să vină la voi, pînă voi şti ce va face
Dumnezeu cu mine."
4 Şi i-a adus înaintea împăratului Moabului,
şi au locuit cu el în tot timpul cît a stat
David în cetăţuie.
5 Proorocul Gad***** a zis lui David: „Nu şedea
în cetăţuie, ci du-te, şi intră în ţara lui Iuda."
Şi David a plecat şi a ajuns la pădurea Heret.

Saul ucide preoţii din Nob

6 Saul a aflat că David şi oamenii lui au fost
descoperiţi. Saul şedea subt tamarisc, la
Ghibea, pe înălţime; avea suliţa în mînă, şi
toţi slujitorii lui stăteau lîngă el.
7 Şi Saul a zis slujitorilor săi de lîngă el:
„Ascultaţi, Beniamiţi! Vă va da***** fiul lui Isai
la toţi ogoare şi vii? Va face el din voi toţi
căpetenii peste o mie şi căpetenii peste o
sută?
8 Dacă nu, de ce v'aţi unit toţi împotriva
mea, şi nimeni nu mi-a dat de ştire despre
legămîntul fiului***** meu cu fiul lui Isai?
Pentruce n'a fost nimeni dintre voi pe care
să-l doară inima pentru mine, şi să mă
înştiinţeze că fiul meu a răsculat pe robul
meu împotriva mea, ca să-mi întindă curse,
cum face astăzi?"
9 Doeg*****, Edomitul, care era şi el printre
slujitorii lui Saul, a răspuns: Eu am văzut pe
fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec*****,

fiul lui Ahitub*.
10 Ahimelec a* întrebat pe Domnul pentru el, i-a dat merinde* şi i-a dat sabia lui Goliat, Filisteanul.“
11 Împăratul a trimes după Ahimelec, fiul lui Ahitub, preotul, şi după toată casa tatălui său, după preoţii cari erau la Nob. Ei au venit toţi la împărat.
12 Saul a zis: „Ascultă, fiul lui Ahitub!“ El a răspuns: „Iată-mă, domnul meu!“
13 Saul i-a zis: „Pentruce v’aţi unit împotriva mea, tu şi fiul lui Isai? Pentruce i-ai dat pîne şi o sabie, şi ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea şi să-mi întindă curse, cum face astăzi?“
14 Ahimelec a răspuns împăratului: „Care dintre slujitorii tăi poate fi pus alături cu credinciosul David, ginerele împăratului, gata la poruncile lui, şi înconjurat cu cinste în casa ta?
15 Oare de astăzi am început eu să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine aşa ceva! Să nu arunce împăratul nici o vină asupra robului său, nici asupra nimănui din casa tatălui meu, căci robul tău nu ştie nimic din toate acestea, nici lucru mic nici lucru mare.“
16 Împăratul a zis: „Trebuie să mori, Ahimelec, tu şi toată casa tatălui tău.“
17 Şi împăratul a zis alergătorilor cari stăteau lîngă el: „Întoarceţi-vă, şi omorîţi pe preoţii Domnului; căci s’au învoit cu David: au ştiut bine că fuge, şi nu mi-au dat de veste.“ Dar slujitorii împăratului n’au* voit să întindă mîna ca să lovească pe preoţii Domnului.
18 Atunci împăratul a zis lui Doeg: „Întoarce-te, şi loveşte pe preoţi.“ Şi Doeg, Edomitul, s’a întors, şi a lovit pe preoţi; a omorît* în ziua aceea optzeci şi cinci de oameni, cari purtau efodul de in.
19 Saul a mai trecut prin ascuţişul săbiei cetatea preoţească Nob*; bărbaţi şi femei, copii şi prunci, boi, măgari şi oi: toţi au căzut supt ascuţişul săbiei.
20 Un fiu* al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a scăpat*. Numele lui era Abiatar. A fugit la David,
21 şi i-a spus că Saul a ucis pe preoţii Domnului.
22 David a zis lui Abiatar: „M’am gîndit chiar în ziua aceea că Doeg, Edomitul, fiind acolo, nu se putea să nu spună lui Saul. Eu sînt pricina morţii tuturor sufletelor din casa tatălui tău.
23 Rămîi cu mine, nu te teme de nimic, căci cel* ce caută să ia viaţa mea, caută s’o ia şi pe a ta; lîngă mine vei fi bine păzit.“

Capitolul 23

David scapă Cheila

1 Au venit şi au spus lui David: „Iată că Filistenii au început lupta împotriva Cheilei*, şi au jăfuit ariile.“
2 David a întrebat* pe Domnul, şi a zis: „Să mă duc, şi să bat pe Filistenii aceştia?“ Şi Domnul i-a răspuns: „Du-te, bate pe Filisteni, şi izbăveşte Cheila.“
3 Dar oamenii lui David i-au zis: „Iată că noi ne temem chiar aici în Iuda; ce va fi cînd vom merge la Cheila, împotriva oştilor Filistenilor?“
4 David a întrebat iarăş pe Domnul. Şi Domnul i-a răspuns: „Scoală-te şi pogoară-te la Cheila, căci dau pe Filisteni în mînile tale.“
5 David s’a dus dar cu oamenii lui la Cheila, şi s’a bătut împotriva Filistenilor; le-a luat vitele, şi le-a pricinuit o mare înfrîngere. Astfel a izbăvit David pe locuitorii din Cheila.
6 Cînd a fugit* Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s’a pogorît cu efodul în mînă.
7 Saul a fost înştiinţat de sosirea lui David la Cheila, şi a zis: „Dumnezeu îl dă în mînile mele, căci a venit şi s’a închis într’o cetate cu porţi şi zăvoare.“
8 Şi Saul a chemat tot poporul la război ca

să se pogoare la Cheila şi să împresoare pe David şi pe oamenii lui.
9 David, luînd cunoştinţă de acest plan rău pe care-l punea la cale Saul împotriva lui, a zis***** preotului Abiatar: „Adu efodul!“
10 Şi David a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească***** cetatea din pricina mea.
11 Mă vor da în mînile lui locuitorii din Cheila? Se va pogorî Saul aici, cum a aflat robul Tău? Doamne, Dumnezeul lui Israel binevoieşte şi descopere lucrul acesta robului Tău!“ Şi Domnul a răspuns: „Se va pogorî.“
12 David a mai zis: „Mă vor da locuitorii din Cheila pe mine şi pe oamenii mei, în mînile lui Saul?“ Şi Domnul a răspuns: „Te vor da.“
13 Atunci David s'a sculat cu oamenii lui în număr***** de aproape şase sute de inşi; au ieşit din Cheila, şi s'au dus unde au putut. Saul, aflînd că David a scăpat din Cheila, s'a oprit din mers.
14 David a locuit în pustie, în locuri întărite, şi a rămas pe muntele***** din pustia Zif*****. Saul îl căuta***** mereu, dar Dumnezeu nu l-a dat în mînile lui.

David în pustia Zif şi Maon

15 David, văzînd că Saul a pornit să-i ia viaţa, a stătut în pustia Zif, în pădure.
16 Atunci Ionatan, fiul lui Saul, s'a sculat şi s'a dus la David în pădure. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu,
17 şi i-a zis: „Nu te teme de nimic, căci mîna tatălui meu Saul nu te va atinge. Tu vei domni peste Israel, şi eu voi fi al doilea după tine; tatăl meu Saul ştie***** şi el bine lucrul acesta.“
18 Au făcut iarăş amîndoi legămînt***** înaintea Domnului, şi David a rămas în pădure, iar Ionatan s'a dus acasă.
19 Zifiţii***** s'au suit la Saul la Ghibea, şi au zis: „Nu-i David ascuns între noi în locuri întărite, în pădure, pe dealul Hachila, care este la miazăzi de pustie?
20 Pogoară-te dar, împărate, fiindcă aceasta este toată dorinţa sufletului tău; lasă pe noi dacă***** e vorba să-l dăm în mînile împăratului.“
21 Saul a zis: „Domnul să vă binecuvinteze că aveţi milă de mine!
22 Duceţi-vă, vă rog, de mai cercetaţi, ca să ştiţi şi să descoperiţi în ce loc şi-a îndreptat paşii, şi cine l-a văzut, căci mi s'a spus că este foarte şiret.
23 Cercetaţi şi vedeţi toate locurile unde se ascunde, veniţi apoi la mine cu ceva temeinic, şi voi porni cu voi. Dacă este în ţară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda.“
24 S'au sculat dar şi s'au dus la Zif înaintea lui Saul. David şi oamenii lui erau în pustia Maon*****, şi anume în cîmpia din spre miazăzi de pustie.
25 Saul a plecat cu oamenii săi în căutarea lui David. Despre lucrul acesta s'a dat de veste lui David, care s'a pogorît la stîncă şi a rămas în pustia Maon. Saul, cînd a auzit, a urmărit pe David în pustia Maon.
26 Saul mergea pe o parte a muntelui, şi David cu oamenii lui pe cealaltă parte a muntelui. David fugea***** repede ca să scape de Saul. Dar Saul şi oamenii lui chiar înconjuraseră***** pe David şi pe ai lui, ca să pună mîna pe ei,
27 cînd un sol***** a venit şi a spus lui Saul: „Grăbeşte-te să vii, căci au năvălit Filistenii în ţară.“
28 Saul a încetat să urmărească pe David, şi s'a întors să iasă înaintea Filistenilor. De aceea locul acela s'a numit Sela-Hamahlecot**a.**
29 De acolo David s'a suit spre locurile întărite din En-Ghedi*****, şi a locuit acolo.

---

a v.28 Sau Stînca împărţirii

Capitolul 24

David în peştera En-Ghedi – Saul cruţat de David

1 Cînd s'a întors Saul* de la urmărirea
Filistenilor, au venit şi i-au spus: „Iată că
David este în pustia En-Ghedi.“
2 Saul a luat trei mii de oameni aleşi din tot
Israelul, şi s'a dus* să caute pe David şi pe
oamenii lui pînă pe stîncile ţapilor sălbatici.
3 A ajuns la nişte stîne de oi, cari erau lîngă
drum; şi acolo era o peşteră, în care a intrat*
să doarmă*. David şi oamenii lui erau* în
fundul peşterii.
4 Oamenii lui* David i-au zis: „Iată ziua în
care Domnul îţi zice: «Dau pe vrăjmaşul tău
în mînile tale; fă-i ce-ţi va plăcea.“ David
s'a sculat, şi a tăiat încet colţul hainei lui
Saul.
5 După aceea, inima* îi bătea, pentrucă
tăiase colţul hainei lui Saul.
6 Şi a zis oamenilor săi: „Să mă* ferească
Domnul să fac împotriva domnului meu,
care este unsul Domnului, o aşa faptă ca să
pun mîna pe el! Căci el este unsul
Domnului.“
7 Cu aceste cuvinte David a oprit* pe
oamenii săi, şi i-a împedecat să se arunce
asupra lui Saul. Apoi Saul s'a sculat să iasă
din peşteră, şi şi-a văzut înainte de drum.
8 După aceea, David s'a sculat şi a ieşit din
peşteră. El a început să strige atunci după
Saul: „Împărate, domnul meu!“ Saul s'a suit
înapoi, şi David s'a plecat cu faţa la pămînt
şi s'a închinat.
9 David a zis lui Saul: „De ce asculţi* tu de
vorbele oamenilor cari zic: «David îţi vrea
răul?»
10 Vezi acum cu ochii tăi că Domnul te
dăduse astăzi în mînile mele în peşteră.
Oamenii mei mă îndemnau să te omor; dar
te-am cruţat, şi am zis: «Nu voi pune mîna
pe domnul meu, căci este unsul Domnului.»
11 Uite, părintele meu, uite colţul hainei tale
în mîna mea. Fiindcă ţi-am tăiat colţul
hainei, şi nu te-am ucis, să ştii şi să vezi că
în purtarea mea nu este nici răutate* nici
răzvrătire, şi că n'am păcătuit împotriva ta.
Totuş tu îmi întinzi curse*, ca să-mi iei
viaţa.
12 Judece* Domnul între mine şi tine, şi
Domnul să mă răzbune pe tine; dar eu nu voi
pune mîna pe tine.
13 Răul dela cei răi vine, zice vechea zicală.
De aceea eu nu voi pune mîna pe tine.
14 Împotriva cui a pornit împăratul lui
Israel? Pe cine urmăreşti tu? Un cîne* mort,
un* purice.
15 Domnul* va judeca şi va hotărî între
mine şi tine, El va* vedea, El îmi va* apăra
pricina şi El îmi va face dreptate, izbăvindu-
mă din mîna ta.“
16 Cînd a sfîrşit David de spus aceste vorbe
lui Saul, Saul a zis: „Glasul* tău este, fiule
David?“ Şi Saul a ridicat glasul şi a plîns.
17 Şi a zis* lui David: „Tu eşti mai bun*
decît mine; căci tu mi-ai făcut* bine, iar eu
ţi-am făcut rău.
18 Tu îţi arăţi azi bunătatea cu care te porţi
faţă de mine, căci Domnul* mă dăduse în
mînile tale, şi nu m'ai omorît.
19 Dacă întîlneşte cineva pe vrăjmaşul lui, îl
lasă oare să-şi urmeze drumul în linişte?
Domnul să-ţi răsplătească pentru ce mi-ai
făcut în ziua aceasta!
20 Acum iată, ştiu* că tu vei domni, şi că
împărăţia lui Israel va rămînea în mînile tale.
21 Jură-mi* dar pe Domnul că* nu-mi vei
nimici sămînţa mea după mine, şi că nu-mi
vei şterge numele din casa tatălui meu.“
22 David a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat
acasă, iar David şi oamenii lui s'au suit în
locul întărit*.

Capitolul 25

Asprimea lui Nabal faţă de David

1 Samuel* a murit. Tot Israelul s'a adunat şi l-a plîns*, şi l-au îngropat în locuinţa lui la Rama. Atunci David s'a sculat şi s'a pogorît în pustia* Paran.
2 În Maon* era un om foarte bogat, a cărui avere era în Carmel; avea trei mii de oi şi o mie de capre, şi se afla la Carmel* pentru tunderea oilor lui.
3 Numele acestui om era Nabal, şi nevasta lui se chema Abigail; era o femee cu judecată şi frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru şi rău în faptele lui. El se trăgea din Caleb.
4 David a aflat în pustie că Nabal îşi tunde* oile.
5 A trimes la el zece tineri, cărora le-a zis: „Suiţi-vă la Carmel, şi duceţi-vă la Nabal. Întrebaţi-l de sănătate în numele meu,
6 şi să-i vorbiţi aşa: «Să trăieşti* în pace, şi pacea să fie cu casa ta şi cu tot ce este al tău.
7 Şi acum, am auzit că tunzi oile. Păstorii tăi au fost cu noi; nu i-am ocărît, şi nu li s'a luat* nimic în tot timpul cît au fost la Carmel.
8 Întreabă pe slujitorii tăi, şi-ţi vor spune. Să capete trecere dar tinerii aceştia înaintea ta, fiindcă venim într'o zi* de bucurie. Dă dar, te rog, robilor tăi şi fiului tău David, ce te lasă inima."
9 Cînd au ajuns oamenii lui David, au spus lui Nabal toate aceste cuvinte, în numele lui David. Apoi au tăcut.
10 Nabal a răspuns slujitorilor lui David: „Cine* este David, şi cine este fiul lui Isai? Astăzi sînt mulţi slujitori cari fug de la stăpîni.
11 Şi să-mi iau eu* pînea, apa, şi vitele mele, pe cari le-am tăiat pentru tunzătorii mei, şi să le dau unor oameni cari sînt de nu ştiu unde?"
12 Oamenii lui David şi-au luat drumul înapoi; s'au întors, şi au spus, la sosirea lor, toate aceste cuvinte lui David.
13 Atunci David a zis oamenilor săi: „Fiecare din voi să-şi încingă sabia"! Şi fiecare şi-a încins sabia. David şi-a încins şi el sabia, şi aproape patru sute de inşi s'au suit după el. Au mai rămas* doar două sute la calabalîcuri.
14 Unul din slujitorii lui Nabal a venit şi a zis către Abigail, nevasta lui Nabal: „Iată că David a trimes din pustie nişte soli să întrebe de sănătate pe stăpînul nostru, şi el s'a purtat rău cu ei.
15 Şi totuş oamenii aceştia au fost foarte buni cu noi; nu ne-au* ocărît, şi nu ni s'a luat nimic, în tot timpul cît am fost cu ei în cîmp.
16 Ne-au fost zid* şi zi şi noapte, în tot timpul cît am fost cu ei, la păscutul turmelor.
17 Să ştii acum şi vezi ce ai de făcut, căci perderea* stăpînului nostru, şi a întregei lui case este hotărîtă, şi el este aşa de rău* încît nimeni nu îndrăzneşte să-i vorbească.
18 Abigail a luat* îndată două sute de pîni, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grîu prăjit, o sută de turte de stafide, şi două sute de legături de smochine. Le-a pus pe măgari,
19 şi a zis slujitorilor săi: „Luaţi-o înaintea* mea, şi eu voi veni după voi. N'a spus nimic bărbatului ei Nabal.
20 Ea a încălecat pe un măgar, a pogorît muntele pe un drum tufos, şi iată că David şi oamenii lui se pogorau în faţa ei, aşa că i-a întîlnit. –
21 David zisese: «În zadar am păzit tot ce are omul acesta în pustie, de nu s'a luat nimic din tot ce are, căci mi-a întors* rău pentru bine.
22 Dumnezeu să pedepsească* pe robul său David cu toată asprimea, dacă voi mai lăsa să rămînă pînă la lumina zilei pe cineva* de parte bărbătească* din tot ce este al lui Nabal!"
23 Cînd a zărit Abigail pe David, s'a dat jos* repede de pe măgar, a căzut cu faţa la

pământ înaintea lui David, şi s'a închinat pînă la pământ.
24 Apoi, aruncîndu-se la picioarele lui, a zis: „Eu sînt de vină, domnul meu! Îngăduie roabei tale să-ţi vorbească la urechi, şi ascultă cuvintele roabei tale.
25 Să nu-şi pună domnul meu mintea cu omul acela rău, cu Nabal, căci, cum îi este numele, aşa este şi el; Nabal**a** îi este numele, şi este plin de nebunie. Şi eu, roaba ta, n'am văzut pe oamenii trimeşi de domnul meu.
26 Acum, domnul meu, viu***** este Domnul şi viu este sufletul tău, că Domnul te-a oprit***** să verşi sînge şi să te ajuţi***** cu mîna ta. Vrăjmaşii tăi, cei ce vor răul domnului meu, să fie ca***** Nabal!
27 Primeşte darul acesta***** pe care-l aduce roaba ta domnului meu, şi să se împartă oamenilor cari merg după domnul meu.
28 Iartă, te rog, vina roabei tale, căci Domnul***** va face domnului meu o casă trainică; iartă, căci domnul meu poartă războaiele***** Domnului, şi niciodată nu va fi răutate***** în tine.
29 Dacă se va ridica cineva care să te urmărească şi să vrea să-ţi ia viaţa, sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul celor vii la domnul, Dumnezeul tău, şi să arunce cu praştia***** sufletul vrăjmaşilor tăi.
30 Cînd va face Domnul domnului meu tot binele pe care ţi l-a făgăduit, şi te va pune mai mare peste Israel,
31 atunci nu va avea domnul meu nici mustrări de cuget şi nici nu-l va durea inima că a vărsat sînge degeaba şi că s'a răzbunat singur. Şi cînd va face Domnul bine domnului meu, adu-ţi aminte de roaba ta.“
32 David a zis Abigailei: „Binecuvîntat***** să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care te-a trimes astăzi înaintea mea!
33 Binecuvîntată să fie judecata ta, şi binecuvîntată să fii tu, că m'ai oprit***** în ziua aceasta să vărs sînge, şi mi-ai oprit mîna!
34 Dar viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, care m'a oprit***** să-ţi fac rău, că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, n'ar mai fi rămas***** nimic din ce este al lui Nabal, pînă la lumina zilei de mîne.“
35 Şi David a luat din mîna Abigailei ce-i adusese, şi i-a zis: „Suie-te***** în pace acasă; vezi, că ţi-am ascultat glasul, şi te-am***** primit bine.“

David ia pe Abigail

36 Abigail a ajuns la Nabal. Şi tocmai el dădea în casa lui un ospăţ***** ca un ospăţ împărătesc; inima îi era veselă, şi era beat mort. Ea nu i-a spus nimic, nimic, pînă la lumina zilei.
37 Dar dimineaţa, după ce trecuse beţia lui Nabal, nevastă-sa i-a istorisit ce se întîmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte, şi s'a făcut ca o piatră.
38 Cam după zece zile, Domnul a lovit pe Nabal, şi a murit.
39 David a aflat că murise Nabal, şi a zis: „Binecuvîntat***** să fie Domnul, că mi-a apărat pricina***** în ocara pe care mi-a făcut-o Nabal, şi a împedecat***** pe robul său să facă rău! Domnul a făcut ca răutatea lui Nabal să cadă***** asupra capului lui.“ David a trimes vorba Abigailei că vrea s'o ia de nevastă.
40 Slujitorii lui David au ajuns la Abigail la Carmel, şi i-au vorbit aşa: „David ne-a trimes la tine, ca să te ia de nevastă.“
41 Ea s'a sculat, s'a aruncat cu faţa la pământ, şi a zis: „Iată, roaba ta se socoteşte ca o roabă*****, gata să spele picioarele slujitorilor domnului meu.“
42 Şi îndată Abigail a plecat, călare pe un măgar, şi însoţită de cinci fete; a mers după solii lui David, şi i-a fost nevastă.
43 David luase şi pe Ahinoam din***** Izreel, şi amîndouă***** au fost nevestele lui.
44 Şi Saul dăduse pe fiică-sa Mical*****, nevasta lui David, lui Palti din Galim*****, fiul lui Laiş.

---

a v.25 Sau Nebun

Capitolul 26

David în tabăra lui Saul

1 Zifiţii s'au dus la Saul la Ghibea, şi au zis: „Iată că David***** este ascuns pe dealul Hachila, în faţa pustiei.“
2 Saul s'a sculat şi s'a pogorît în pustia Zif, cu trei mii de oameni aleşi din Israel, ca să caute pe David în pustia Zif.
3 A tăbărît pe dealul Hachila, în faţa pustiei, lîngă drum. David era în pustie; şi, înţelegînd că Saul merge în urmărirea lui în pustie,
4 a trimes nişte iscoade, şi a aflat că în adevăr Saul venise.
5 Atunci David s'a sculat şi a venit la locul unde tăbărîse Saul, şi a văzut locul unde era culcat Saul, cu Abner*****, fiul lui Ner, căpetenia oştirii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberii şi poporul era tăbărît în jurul lui.
6 David a luat cuvîntul, şi vorbind lui Ahimelec, Hetitul, şi lui Abişai, fiul Ţeruiei***** şi fratele lui Ioab, a zis: „Cine vrea să se pogoare***** cu mine în tabără la Saul?“ Şi Abişai a răspuns: „Eu, mă voi pogorî cu tine.“
7 David şi Abişai s'au dus noaptea la popor. Şi iată că Saul era culcat şi dormea în cort în mijlocul taberii, şi suliţa lui era înfiptă în pămînt la capul lui. Abner şi poporul lui erau culcaţi în jurul lui.
8 Abişai a zis lui David: „Dumnezeu dă astăzi pe vrăjmaşul tău în mînile tale; lasă-mă, te rog, să-l lovesc cu suliţa mea, şi să-l pironesc dintr'o lovitură în pămînt, ca să n'am nevoie să-i mai dau alta.“
9 Dar David a zis lui Abişai: „Nu-l omorî! Căci cine***** ar putea pune mîna pe unsul Domnului şi să rămînă nepedepsit?“
10 Şi David a zis: „Viu este Domnul, că numai Domnul***** îl poate lovi; fie că-i va veni ziua***** să moară, fie că se va pogorî***** într'un cîmp de bătaie şi va peri.
11 Să***** mă ferească Domnul, să pun mîna pe unsul Domnului! Ia numai suliţa dela căpătîiul lui, cu urciorul cu apă, şi să plecăm.“
12 David a luat dar suliţa şi urciorul cu apă de la căpătîiul lui Saul, şi au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n'a băgat de seamă nimic, şi nimeni nu s'a deşteptat, căci Domnul îi cufundase pe toţi într'un somn adînc*****.
13 David a trecut de cealaltă parte, şi a ajuns departe pe vîrful muntelui, la o mare depărtare de tabără.
14 Şi a strigat poporului şi lui Abner, fiul lui Ner: „N'auzi tu, Abner?“ Abner a răspuns: „Cine eşti tu care strigi către împăratul?“
15 Şi David a zis lui Abner: „Oare nu eşti tu bărbat? Şi cine este ca tine în Israel? Pentruce atunci n'ai păzit pe împărat, stăpînul tău? Căci cineva din popor a venit să omoare pe împăratul, stăpînul tău.
16 Ce ai făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sînteţi vrednici de moarte, căci n'aţi vegheat asupra stăpînului vostru, asupra unsului Domnului. Uită-te acum unde este suliţa împăratului şi ulciorul de apă, cari erau la căpătîiul lui.“
17 Saul a cunoscut glasul lui David, şi a zis: „Glasul tău***** este, fiul meu David?“ Şi David a răspuns: „Glasul meu, împărate, domnul meu!“
18 Şi a zis: „Pentruce***** urmăreşte domnul meu pe robul său? Ce-am făcut, şi cu ce sînt vinovat?
19 Să binevoiască acum împăratul, domnul meu, să asculte cuvintele robului său: «Dacă Domnul este Cel ce te atîţă***** împotriva mea, să primească mirosul unui dar de mîncare dela noi; dar dacă oamenii te atîţă, blestemaţi să fie înaintea Domnului, fiindcă ei mă izgonesc***** azi ca să mă deslipească de moştenirea***** Domnului, zicîndu-mi: «Du-te de slujeşte unor dumnezei străini!»
20 Oh! să nu-mi cadă sîngele pe pămînt departe de Faţa Domnului! Căci împăratul lui Israel a pornit să mă caute ca pe un purice*****, cum ar urmări o potîrniche în munţi.“

21 Saul a zis: „Am păcătuit*****; întoarce-te, fiul meu David, căci nu-ţi voi mai face rău, fiindcă în ziua aceasta viaţa mea a fost scumpă***** înaintea ta. Am lucrat ca un nebun, şi am făcut o mare greşală.“
22 David a răspuns: „Iată suliţa împăratului; să vină unul din oamenii tăi s’o ia.
23 Domnul va***** răsplăti fiecăruia după dreptatea lui şi după credincioşia lui: căci Domnul te dăduse azi în mînile mele, şi eu n’am vrut să pun mîna pe unsul Domnului.
24 Şi după cum azi viaţa ta a avut un mare preţ înaintea mea, tot aşa şi viaţa mea va avea un mare preţ înaintea Domnului, şi El mă va izbăvi din orice necaz.“
25 Saul a zis lui David: „Fii binecuvîntat, fiul meu David! Tu vei face lucruri mari şi vei***** birui.“ David şi-a văzut de drum, şi Saul s’a întors acasă.

Capitolul 27

David în ţara Filistenilor; şederea lui la Ţiclag

1 David şi-a zis în sine: „Voi peri într’o zi ucis de mîna lui Saul; nu este nimic mai bine pentru mine decît să fug în ţara Filistenilor, pentru ca Saul să înceteze să mă mai caute în tot ţinutul lui Israel; aşa voi scăpa de mîna lui.“
2 Şi David s’a sculat, el şi cei şase sute de oameni cari erau împreună cu el, şi***** au trecut la Achiş*****, fiul lui Maoc, împăratul Gatului.
3 David şi oamenii lui au rămas în Gat la Achiş; îşi aveau fiecare familia lui, şi David îşi avea cele două***** neveste: Ahinoam din Izreel şi Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.
4 Saul, cînd a aflat că David fugise la Gat, a încetat să-l mai caute.
5 David a zis lui Achiș: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, rogu-te să mi se dea într’una din cetăţile ţării un loc unde să pot locui; căci pentruce să locuiască robul tău cu tine în cetatea împărătească?“
6 Şi chiar în ziua aceea, Achiş i-a dat Ţiclagul*****. De aceea Ţiclagul a fost al împăraţilor lui Iuda pînă în ziua de azi.
7 Timpul cît a locuit David în ţara Filistenilor a fost de un an şi patru luni.
8 David şi oamenii lui se suiau şi năvăleau asupra Gheşuriţilor*****, Ghirziţilor***** şi Amaleciţilor*****; căci neamurile acestea locuiau din vremuri vechi în ţinutul acela pînă la Şur***** şi pînă în ţara Egiptului.
9 David pustia ţinutul acesta; nu lăsa cu viaţă nici bărbat nici femeie, le lua oile, boii, măgarii, cămilele, hainele, şi apoi se întorcea şi se ducea la Achiş.
10 Achiş zicea: „Unde aţi năvălit azi?“ Şi David răspundea: „Spre miazăzi de Iuda, spre miazăzi de Ierahmeeliţi***** şi spre miazăzi de***** Cheniţi.“
11 David nu lăsa cu viaţă nici bărbat, nici femeie ca să vină la Gat; „căci“, se gîndea el, ei „ar putea să vorbească împotriva noastră şi să zică:„Aşa a făcut David.“ Şi acesta a fost felul lui de purtare în tot timpul cît a locuit în ţara Filistenilor.
12 Achiş se încredea în David, şi zicea: „S’a făcut urît poporului său Israel, şi va rămînea în slujba mea pe vecie.“

Capitolul 28

Războiul cu Filistenii

1 Pe vremea aceea*****, Filistenii şi-au strîns taberile şi au făcut o oştire ca să pornească cu război împotriva lui Israel. Achiş a zis lui David: „Să ştii că vei veni cu mine la oştire, tu şi oamenii tăi.“
2 David a răspuns lui Achiş: „Ei bine, vei vedea ce va face robul tău.“ Şi Achiş a zis lui David: „De aceea te voi pune păzitorul capului meu în tot timpul.“
3 Samuel***** murise. – Tot Israelul îl plînsese, şi-l îngropaseră la Rama în cetatea lui. Saul îndepărtase din ţară pe cei ce chemau morţii***** şi pe cei ce ghiceau.

4 Filistenii s'au strîns, şi au venit de au tăbărît la Sunem*****: Saul a strîns pe tot Israelul şi au tăbărît la Ghilboa*****.
5 La vederea taberii Filistenilor, Saul a fost cuprins de frică*****, şi un tremur puternic i-a apucat inima.
6 Saul a întrebat pe Domnul şi Domnul nu i-a răspuns***** nici prin***** vise, nici prin Urim*****, nici prin prooroci.
7 Atunci Saul a zis slujitorilor lui: „Căutaţi-mi o femeie care să cheme morţii, ca să mă duc s'o întreb." Slujitorii lui i-au zis: „Iată că în En-Dor este o femeie care cheamă morţii."
8 Atunci Saul s'a schimbat, a luat alte haine, şi a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: „Spune-mi viitorul chemînd un mort, şi scoală-mi pe cine-ţi***** voi spune."
9 Femeia i-a răspuns: „Ştii ce a făcut Saul, cum a nimicit***** din ţară pe ceice cheamă morţii şi pe ceice ghicesc viitorul: pentruce dar întinzi o cursă vieţii mele, ca să mă omori?"
10 Saul i-a jurat pe Domnul, şi a zis: „Viu este Domnul, că nu ţi se va întîmpla niciun rău pentru aceasta."
11 Femeia a zis: „Pe cine vrei să-ţi scol?" Şi el a răspuns: „Scoală-mi pe Samuel."
12 Cînd a văzut femeia pe Samuel, a scos un ţipăt mare, şi a zis lui Saul: „Pentruce m'ai înşelat? Tu eşti Saul!"
13 Împăratul i-a zis: „Nu te teme de nimic; dar ce vezi?" Femeia a zis lui Saul: „Văd o fiinţă dumnezeiască sculîndu-se din pămînt."
14 El i-a zis: „Cum e la chip?" Şi ea a răspuns: „Este un bătrîn care se scoală, şi este învelit cu o mantie*****." Saul a înţeles că era Samuel, şi s'a plecat cu faţa la pămînt, şi s'a închinat.
15 Samuel a zis lui Saul: „Pentruce m'ai turburat, chemîndu-mă?" Saul a răspuns: „Sînt***** într'o mare strîmtoare: Filistenii îmi fac război, şi Dumnezeu***** S'a depărtat dela mine; nu mi-a***** răspuns nici prin prooroci, nici prin vise. Şi te-am chemat să-mi arăţi ce să fac."
16 Samuel a zis: „Pentruce mă întrebi pe mine cînd Domnul S'a depărtat de tine şi S'a făcut vrăjmaşul tău?
17 Domnul îţi face aşa cum îţi***** vestisem din partea Lui; Domnul a rupt împărăţia din mînile tale, şi a dat-o altuia, lui David.
18 N'ai ascultat***** de glasul Domnului, şi n'ai făcut pe Amalec să simtă aprinderea mîniei Lui: de aceea îţi face Domnul aşa astăzi.
19 Şi chiar Domnul va da pe Israel împreună cu tine în mînile Filistenilor. Mîne, tu şi fiii tăi, veţi fi împreună cu mine şi Domnul va da tabăra lui Israel în mînile Filistenilor."
20 Îndată Saul a căzut la pămînt cît era de lung, şi cuvintele lui Samuel l-au umplut de groază; nu mai avea nici o putere, căci nu mîncase toată ziua şi toată noaptea.
21 Femeia a venit la Saul, şi, văzîndu-l foarte înspăimîntat, i-a zis: „Iată că roaba ta ţi-a ascultat glasul; mi-am pus viaţa***** în primejdie, ascultînd de cuvintele pe care mi le-ai spus.
22 Ascultă acum, şi tu, glasul roabei tale, şi lăsă-mă să-ţi dau o bucată de pîne, ca să mănînci şi să prinzi putere ca să porneşti la drum."
23 Dar el n'a vrut, şi a zis: „Nu mănînc nimic!" Slujitorii lui şi femeia au stăruit de el pînă i-a ascultat. S'a sculat dela pămînt, şi a şezut pe pat.
24 Femeia avea la ea un viţel gras, pe care l-a tăiat în grabă; a luat făină, a frămîntat-o, şi a copt azimi.
25 Le-a pus înaintea lui Saul şi înaintea slujitorilor lui, şi au mîncat. Apoi s'au sculat şi au plecat chiar în noaptea aceea.

Capitolul 29

David e trimes înapoi

1 Filistenii* îşi strînseseră toate oştile la* Afec, şi Israel tăbărîse la fîntîna lui Izreel.
2 Domnii Filistenilor au înaintat cu sutele şi miile lor; şi David şi oamenii lui mergeau mai la coadă cu* Achiş.
3 Domnii Filistenilor au zis: „Ce caută Evreii aceştia aici?“ Şi Achiş a răspuns domnitorilor Filistenilor: „Acesta este David, slujitorul lui Saul, împăratul lui Israel. De mult* este cu mine, şi n'am găsit* nici cel mai mic lucru de care să-l învinuiesc, dela venirea lui şi pînă în ziua de azi.“
4 Dar domnitorii Filistenilor s'au mîniat pe Achiş, şi i-au zis: „Trimete înapoi* pe omul acesta, ca să se întoarcă în locul unde l-ai aşezat; să nu se pogoare cu noi pe cîmpul de bătaie, ca să nu ne fie vrăjmaş în timpul luptei*. Şi cum ar putea să se facă omul acesta plăcut stăpînului său, decît cu capetele oamenilor noştri?
5 Nu este acesta David pentru care cîntau jucînd: «Saul şi-a bătut miile lui*, Iar David zecile lui de mii?“
6 Achiş a chemat pe David, şi i-a zis: „Viu este Domnul că eşti un om curat la suflet, şi-mi place să te văd mergînd* şi venind cu mine în tabără, căci n'am găsit* nimic rău în tine, dela venirea ta la mine pînă în ziua de azi; dar nu eşti pe placul domnitorilor.
7 Întoarce-te dar şi mergi în pace, ca să nu faci nimic neplăcut înaintea domnitorilor Filistenilor.“
8 David a zis lui Achiş: „Dar ce am făcut, şi cei ai găsit în robul tău, de cînd sînt la tine pînă în ziua de azi, ca să nu merg să lupt împotriva vrăjmaşilor domnului meu, împăratul?“
9 Achiş a răspuns lui David: „Ştiu că eşti plăcut înaintea mea ca* un înger al lui Dumnezeu; dar domnitorii* Filistenilor au zis: „Să nu se suie cu noi la luptă.“
10 Astfel, scoală-te dis de dimineaţă, tu şi slujitorii stăpînului tău, cari au venit cu tine; sculaţi-vă dis de dimineaţă, şi plecaţi de îndată ce se va lumina.“
11 David şi oamenii lui s'au sculat de noapte de tot, ca să plece dimineaţa, şi să se întoarcă în ţara Filistenilor. Şi Filistenii* s'au suit la Izreel.

Capitolul 30

Întoarcerea lui David la Ţiclag

1 Cînd a ajuns David cu oamenii lui a treia zi la Ţiclag, Amaleciţii* năvăliseră în partea de miazăzi şi în Ţiclag. Ei nimiciseră şi arseseră Ţiclagul,
2 după ce luaseră prinşi pe femei şi pe tot cei ce se aflau acolo, mici şi mari. Nu omorîseră pe nimeni, dar luaseră totul şi plecaseră.
3 David şi oamenii lui au ajuns în cetate, şi iată că era arsă; şi nevestele, fiii şi fiicele lor, fuseseră luate prinse.
4 Atunci David şi poporul care era cu el au ridicat glasul, şi au plîns pînă n'au mai putut plînge.
5 Cele două* neveste ale lui David: Ahinoam din Izreel, şi Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal, fuseseră luate şi ele.
6 David a fost în mare strîmtroare, căci poporul vorbea* să-l ucidă cu pietre, pentru că toţi erau amărîţi în suflet, fiecare din pricina fiilor şi fetelor lui. Dar* David s'a îmbărbătat, sprijinindu-se pe Domnul, Dumnezeul lui.
7 El* a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: „Adu-mi efodul!“ Abiatar a adus efodul la David.
8 Şi David* a întrebat pe Domnul: „Să urmăresc oastea aceasta? O voi ajunge?“ Domnul i-a răspuns: „Urmăreşte-o, căci o vei ajunge şi vei izbăvi totul.“
9 Şi David a pornit, el şi cei şase sute de oameni cari erau cu el. Au ajuns la pîrîul Besor, unde s'au oprit cei ce rămîneau la coadă.

10 David i-a urmărit mai departe, cu patru sute de oameni; dar două***** sute de oameni s'au oprit, fiind prea obosiţi ca să mai treacă pîrîul Besor.
11 Pe cîmp au dat peste un om Egiptean, pe care l-au adus la David. I-au dat să mănînce pîne şi să bea apă,
12 şi i-au mai dat şi o legătură de smochine şi două legături de stafide. După ce a mîncat*****, i-au venit iarăş puterile, căci nu mîncase şi nu băuse apă de trei zile şi trei nopţi.
13 David i-a zis: „Al cui eşti, şi de unde eşti?" El a răspuns: „Sînt un băiat egiptean, în slujba unui Amalecit, şi de trei zile stăpînul meu m'a părăsit pentrucă eram bolnav.
14 Am năvălit în partea de miazăzi a Cheretiţilor*****, pe ţinutul lui Iuda şi la miazăzi de Caleb*****, şi am ars Ţiclagul."
15 David i-a zis: „Vrei să mă duci la oastea aceasta?" Şi el a zis: „Jură-mi pe Numele lui Dumnezeu că nu mă vei omorî şi nu mă vei da pe mîna stăpînului meu, şi te voi pogorî la oastea aceasta."
16 El i-a slujit astfel de călăuză. Şi Amaleciţii erau risipiţi pe tot ţinutul, mîncînd*****, bînd şi jucînd, de bucuria prăzii celei mari pe care o luaseră din ţara Filistenilor şi din ţara lui Iuda.
17 David i-a bătut din zorii zilei pînă a doua zi seara, şi n'a scăpat niciunul din ei, afară de patru sute de tineri, cari au încălecat pe cămile şi au fugit.
18 David a scăpat astfel tot ce luaseră Amaleciţii, şi a scăpat şi pe cele două neveste ale lui.
19 Nu le-a lipsit nimeni, dela mic pînă la mare, nici fiu, nici fiică, nici un lucru din pradă, nimic din ce li se luase: David a adus înpoi totul*****.
20 Şi David a luat toate oile şi toţi boii; şi cei ce mînau turma aceasta şi mergeau în fruntea ei, ziceau: „Aceasta este prada lui David!"
21 David a ajuns la cei două***** sute de oameni cari fuseseră prea obosiţi ca să mai meargă după el şi pe cari-i lăsase la pîrîul Besor. Ei au ieşit înaintea lui David şi înaintea poporului care era cu el. David s'a apropiat de ei, şi i-a întrebat de sănătate.
22 Toţi oamenii răi şi de***** nimic dintre cei ce merseseră cu David au luat cuvîntul şi au zis: „Fiindcă n'au venit cu noi, să nu le dăm nimic din prada pe care am scăpat-o, ci doar să-şi ia fiecare nevasta şi copiii, şi să plece."
23 Dar David a zis: „Să nu faceţi aşa, fraţilor, cu ce ne-a dat Domnul; căci El ne-a păzit şi a dat în mînile noastre ceata care venise împotriva noastră.
24 Şi cine v'ar asculta în privinţa aceasta? Partea trebuie să fie aceeaş atît***** pentru cel ce s'a pogorît pe cîmpul de bătaie cît şi pentru cel ce a rămas la calabalîcuri; s'o împartă deopotrivă.
25 Lucrul acesta a rămas de atunci şi pînă în ziua de azi o lege şi un obicei în Israel.
26 Cînd s'a întors la Ţiclag, David a trimes o parte din pradă bătrînilor lui Iuda, prietenilor săi, spunîndu-le aceste cuvinte: „Iată darul pe care vi-l fac din prada luată dela vrăjmaşii Domnului!"
27 A trimes celor din Betel, celor din Ramot***** dela miază zi, celor din Iatir*****,
28 celor din Aroer*****, celor din Sifmot, celor din Eştemoa*****,
29 celor din Racal, celor din cetăţile Ierahmeeliţilor*****, celor din cetăţile Cheniţilor*****,
30 celor din Horma*****, celor din Cor-Aşan, celor din Atac,
31 celor din Hebron*****, şi în toate locurile pe cari le străbătuse David cu oamenii lui.

Capitolul 31

Israeliţii biruiţi de Filisteni

1 Filistenii***** s'au luptat cu Israel, şi bărbaţii lui Israel au luat-o la fugă dinaintea Filistenilor, şi au căzut ucişi pe muntele Ghilboa*****.
2 Filistenii au urmărit pe Saul şi pe fiii lui, şi au ucis pe Ionatan*****, Abinadab şi Malchişua, fiii lui Saul.
3 Saul a fost prins în toiul***** luptei; arcaşii l-au ajuns şi l-au rănit greu.
4 Saul***** a zis atunci celui ce-i ducea armele: „Scoate-ţi sabia, şi străpunge-mă, ca nu cumva aceşti netăiaţi***** împrejur să vină să mă străpungă şi să-şi bată joc de mine.“ Cel ce-i ducea armele n'a voit, căci îi era***** teamă. Şi Saul şi-a luat sabia, şi s'a aruncat***** în ea.
5 Cel ce ducea armele lui Saul, văzîndu-l mort, s'a aruncat şi el în sabia lui, şi a murit împreună cu el.
6 Astfel au perit în acelaş timp şi în aceeaş zi, Saul şi cei trei fii ai lui, cel ce-i purta armele, şi toţi oamenii lui.
7 Cei din Israel, cari erau dincolo de vale şi dincolo de Iordan, văzînd că oamenii lui Israel fugeau şi că Saul şi fiii lui muriseră, şi-au părăsit cetăţile şi au luat-o şi ei la fugă. Şi Filistenii au venit şi s'au aşezat în ele.
8 A doua zi, Filistenii au venit să desbrace pe cei morţi, şi au găsit pe Saul şi pe cei trei fii ai lui căzuţi pe muntele Ghilboa.
9 Au tăiat capul lui Saul, şi i-au luat armele. Apoi au trimes să dea de veste***** prin toată ţara Filistenilor în casele idolilor lor şi în popor.
10 Au pus***** armele lui Saul în casa Astarteelor*****, şi i-au atîrnat trupul***** pe zidurile Bet-Şanului*****.
11 Cînd au auzit***** locuitorii Iabesului din Galaad ce au făcut Filistenii lui Saul,
12 toţi vitejii s'au sculat*****, au mers toată noaptea şi au luat de pe zidurile Bet-Şanului trupul lui Saul şi trupurile fiilor lui. Apoi s'au întors la Iabes, unde le-au ars*****;
13 le-au luat oasele, şi le-au îngropat***** subt stejarul din Iabes. Şi au postit***** şapte zile.

CARTEA DOUA A LUI SAMUEL SAU A DOUA A ÎMPĂRAŢILOR

Capitolul 1

*DOMNIA LUI DAVID**

Ştirea morţii lui Saul

1 După moartea lui Saul, David, după-ce bătuse***** pe Amaleciţi, se întorsese de două zile la Ţiclag.
2 A treia zi, a venit un om***** din tabăra lui Saul, cu hainele sfîşiate***** şi cu capul presărat cu ţărînă. Cînd a ajuns în faţa lui David, s'a aruncat cu faţa la pămînt, şi s'a închinat.
3 David i-a zis: „De unde vii?“ Şi el i-a răspuns: „Am scăpat din tabăra lui Israel.“
4 David i-a zis: „Spune-mi ce s'a întîmplat?“ Şi el a răspuns: „Poporul a fugit de pe cîmpul de bătaie, şi un mare număr de oameni au căzut şi au perit; chiar şi Saul şi fiul său Ionatan, au murit.“
5 David a zis tînărului care-i aducea aceste veşti: „De unde ştii că Saul şi fiul său Ionatan au murit?“
6 Şi tînărul care-i aducea aceste veşti, a răspuns: „Am venit din întîmplare pe muntele Ghilboa*****; şi Saul***** sta rezămat în suliţa lui, şi carăle şi călăreţii erau aproape să-l ajungă.
7 Întorcîndu-se, m'a văzut şi m'a chemat. Eu am zis: «Iată-mă!»
8 Şi el mi-a zis: «Cine eşti?» I-am răspuns: «Eu sînt Amalecit.»
9 Şi a zis: «Apropie-te dar, şi omoară-mă; căci m'a apucat ameţeala, măcar că sînt încă plin de viaţă.»
10 M'am apropiat de el, şi l-am omorît*****, ştiind bine că n'avea să mai rămînă cu viaţă în urma înfrîngerii. Am luat cununa împărătească de pe capul lui şi brăţara pe care o avea la braţ, şi le-am adus aici domnului meu.“
11 David şi-a apucat hainele şi le-a sfîşiat*****, şi toţi oamenii cari erau lîngă el au făcut acelaş lucru.
12 Au jălit, au plîns şi au postit pînă seara, de durere pentru Saul, pentru fiul său Ionatan, pentru poporul Domnului, fiindcă fuseseră tăiaţi cu sabia.
13 David a zis tînărului care-i adusese aceste veşti: „De unde eşti?“ Şi el a răspuns: „Sînt fiul unui străin, unui Amalecit.“
14 David i-a zis: „Cum***** nu ţi-a fost frică***** să pui mîna***** pe unsul Domnului şi să-l omori?“
15 Şi David***** a chemat pe unul din oamenii lui, şi a zis: „Apropie-te, şi omoară-l!“ Omul acela a lovit pe Amalecit, care a murit.
16 Şi David i-a zis: „Sîngele***** tău să cadă asupra capului tău, căci gura***** ta a mărturisit împotriva ta, fiindcă ai zis: «Am omorît pe unsul Domnului!“

Cîntarea de jale a lui David pentru Saul şi Ionatan

17 Iată cîntarea de jale pe care a alcătuit-o David pentru Saul şi fiul său Ionatan,
18 şi pe care a poruncit s'o înveţe copiii lui Iuda. Este numită cîntarea arcului şi se află scrisă în Cartea***** Dreptului.
19 „Fala ta, Israele, zace ucisă pe dealurile tale! Cum***** au căzut vitejii!
20 Nu***** spuneţi lucrul acesta în Gat, nu răspîndiţi vestea aceasta în uliţele Ascalonului, ca să nu se bucure fetele***** Filistenilor, ca să nu se laude fetelor celor netăiaţi***** împrejur.
21 Munţi***** din Ghilboa! Nici rouă*****, nici ploaie să nu cadă pe voi! Să nu fie pe voi nici cîmpii cari să dea pîrgă pentru darurile de mîncare! Căci acolo au fost aruncate scuturile vitejilor, scutul lui Saul, ca şi cînd n'ar fi fost uns***** cu untdelemn.
22 Dela sîngele celor răniţi, dela grăsimea celor mai voinici, arcul***** lui Ionatan nu da înapoi niciodată, şi sabia lui Saul nu se

învîrtea niciodată în vînt.
23 Saul şi Ionatan, cari s'au plăcut şi s'au iubit în timpul vieţii lor, n'au fost despărţiţi nici la moarte; erau mai uşori decît vulturii, mai tari* decît leii.
24 Fiicele lui Israel! plîngeţi pe Saul, care vă îmbrăca în stacojiu şi alte podoabe, care vă punea găteli de aur pe hainele voastre!
25 Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei! Cum a murit Ionatan pe dealurile tale!
26 Mă doare după tine, frate Ionatane! Tu erai plăcerea mea; dragostea* ta pentru mine era minunată: mai pe sus de dragostea femeiască.
27 Cum* au căzut vitejii! Cum li s'au perdut armele!"

Capitolul 2

David, împărat al lui Iuda la Hebron

1 După aceea, David a întrebat* pe Domnul: „Să mă sui în vreuna din cetăţile lui Iuda?" Domnul i-a răspuns: „Suie-te". David a zis: „Unde să mă sui?" Şi Domnul a răsuns: „La* Hebron".
2 David s'a suit acolo, cu cele două neveste* ale sale: Ahinoam din Izreel, şi Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.
3 David a luat cu el şi pe oamenii* cari erau la el, pe fiecare cu casa lui; şi au locuit în cetăţile Hebronului.
4 Bărbaţii lui Iuda au* venit, şi au uns acolo pe David ca împărat peste casa lui Iuda. Au dat de ştire lui David că oamenii* din Iabesul Galaadului au îngropat pe Saul.
5 David a trimes nişte soli oamenilor din Iabesul Galaadului, să le spună: „Binecuvîntaţi* să fiţi de Domnul, fiindcă aţi arătat astfel bunăvoinţă faţă de Saul, stăpînul vostru, şi l-aţi îngropat!
6 Şi acum, Domnul* să vă arate bunătate şi credincioşie! Vă voi face şi eu bine, pentrucă v'aţi purtat astfel.
7 Să vi se întărească mînile, şi fiţi viteji; căci stăpînul vostru Saul a murit, şi pe mine m'a uns casa lui Iuda împărat peste ea".

Iş-Boşet, împărat al lui Israel la Mahanaim

8 Însă Abner*, fiul lui Ner, căpetenia oştirii lui Saul, a luat pe Iş-Boşet, fiul lui Saul, şi l-a trecut la Mahanaim.
9 L-a pus împărat peste Galaad, peste Gheşuriţi, peste Izreel, peste Efraim, peste Beniamin, peste tot Israelul.
10 Iş-Boşet, fiul lui Saul, era în vîrstă de patruzeci de ani, cînd s'a făcut împărat al lui Israel, şi a domnit doi ani. Numai casa lui Iuda a rămas lipită de David.
11 Timpul* cît a domnit David la Hebron peste casa lui Iuda a fost de şapte ani şi şase luni.

Abner ucide pe Asael

12 Abner, fiul lui Ner, şi oamenii lui Iş-Boşet, fiul lui Saul, au ieşit din Mahanaim ca să meargă asupra Gabaonului*.
13 Ioab, fiul Ţeruiei, şi oamenii lui David, au pornit şi ei. S'au întîlnit la iazul* din Gabaon, şi s'au oprit unii dincoace de iaz, şi ceilalţi dincolo.
14 Abner a zis lui Ioab: „Să se scoale tinerii aceştia, şi să se bată înaintea noastră!" Ioab a răspuns: „Să se scoale!"
15 S'au sculat şi au înaintat în acelaş număr, doisprezece din Beniamin, pentru Iş-Boşet, fiul lui Saul; şi doisprezece inşi ai lui David.
16 Fiecare, apucînd pe protivnicul lui de cap, i-a împlîntat sabia în coastă, şi au căzut toţi deodată. Şi locul acela de lîngă Gabaon, s'a numit Helcat-Haţurim**a**.
17 În ziua aceea a fost o luptă foarte aprigă, în care Abner şi bărbaţii lui Israel au fost bătuţi de oamenii lui David.
18 Acolo se aflau cei* trei fii ai Ţeruiei: Ioab, Abişai şi Asael. Asael era iute* de picioare, ca* o căprioară de cîmp:
19 el a urmărit pe Abner, fără să se abată la

dreapta sau la stînga.
20 Abner s'a uitat înapoi, şi a zis: „Tu eşti Asael?“ Şi el a răspuns: „Eu“.
21 Abner i-a zis: „Abate-te la dreapta sau la stînga, pune mîna pe unul din tinerii aceştia, şi ia-i armele.“ Dar Asael n'a vrut să se abată dindărătul lui.
22 Abner a zis iarăş lui Asael: „Abate-te dinapoia mea; pentruce să te lovesc şi să te trîntesc la pămînt? Cum voi ridica apoi faţa înaintea fratelui tău Ioab?“
23 Şi Asael n'a vrut să se abată. Atunci Abner l-a lovit în pîntece***** cu capătul de jos al suliţei, şi suliţa a ieşit pe dinapoi. A căzut şi a murit pe loc. Toţi cei ce ajungeau în locul unde căzuse Asael mort, se opreau,
24 Ioab şi Abişai au urmărit pe Abner. Şi la asfinţitul soarelui, au ajuns la coasta Ama, care este în dreptul Ghiahului, pe drumul care duce în pustia Gabaonului.
25 Fiii lui Beniamin s'au adunat în urma lui Abner, au făcut o ceată, şi s'au oprit pe vîrful unui deal.
26 Abner a chemat pe Ioab, şi a zis: „Oare mereu are să sfîşie sabia? Nu ştii că la sfîrşit va fi amar? Pînă cînd vei pregeta să spui poporului să nu mai urmărească pe fraţii lui?“
27 Ioab a răspuns: „Viu este Dumnezeu că, dacă n'ai***** fi vorbit, poporul n'ar fi încetat pînă mîne dimineaţă să urmărească pe fraţii lui.“
28 Şi Ioab a sunat din trîmbiţă, şi tot poporul s'a oprit; n'au mai urmărit pe Israel şi nici nu s'au mai bătut.
29 Abner şi oamenii lui au mers toată noaptea în cîmpie; au trecut Iordanul, au străbătut în întregime Bitronul, şi au ajuns la Mahanaim.
30 Ioab s'a întors dela urmărirea lui Abner, şi a adunat tot poporul: lipseau nouăsprezece inşi din oamenii lui David şi Asael.
31 Dar oamenii lui David omorîseră treisute şasezeci de inşi din bărbaţii lui Beniamin şi ai lui Abner.
32 Au luat pe Asael, şi l-au îngropat în mormîntul tatălui său la Betleem. Ioab şi oamenii lui au mers toată noaptea, şi li s'au revărsat zorile în Hebron.

---

a v.16 Sau Locul Săbiilor

Capitolul 3

Puterea lui David creşte; familia lui

1 Războiul a ţinut mult între casa lui Saul şi casa lui David. David era tot mai tare, şi casa lui Saul mergea slăbind.
2 Lui David***** i s'au născut fii la Hebron. Întîiul lui născut a fost Amnon, din Ahinoam***** din Izreel;
3 al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul Maachei, fata lui Talmai, împăratul Gheşurului*****;
4 al patrulea, Adonia*****, fiul Hagitei; al cincilea, Şefatia, fiul Abitalei;
5 şi al şaselea, Itream, din Egla, nevasta lui David. Aceştia i s'au născut lui David la Hebron.

Abner pentru David

6 În timpul războiului dintre casa lui Saul şi casa lui David, Abner a ţinut cu tărie la casa lui Saul.
7 Dar Saul avusese o ţiitoare, numită Riţpa*****, fata lui Aiia. Şi Iş-Boşet a zis lui Abner: „Pentruce ai intrat la ţiitoarea***** tatălui meu?“
8 Abner s'a mîniat foarte rău de cuvintele lui Iş-Boşet, şi a răspuns: „Oare***** cap de cîne sînt eu, şi ţin cu Iuda? Eu dau astăzi dovadă de bunăvoinţă faţă de casa tatălui tău Saul, faţă de fraţii şi prietenii lui, nu te-am dat în mînile lui David, şi astăzi îmi bagi vină pentru un păcat făcut cu femeia aceasta?
9 Dumnezeu să pedepsească***** cu toată asprimea pe Abner, dacă nu voi face cum a jurat***** Domnul lui David,
10 cînd i-a spus că împărăţia va fi luată dela

casa lui Saul, şi că scaunul de domnie al lui David va fi ridicat peste Israel şi peste Iuda, dela Dan* pînă la Beer-Şeba“.
11 Iş-Boşet n’a îndrăznit să mai răspundă o vorbă lui Abner, pentrucă se temea de el.
12 Abner a trimes soli la David, să-i spună din partea lui: „A cui este ţara? Fă legămînt cu mine, şi mîna mea te va ajuta să întorci la tine pe tot Israelul“.
13 El a răspuns: „Bine! voi face legămînt cu tine, dar îţi cer un lucru: să nu-mi vezi faţa* decît dacă-mi vei aduce mai întîi pe Mical*, fata lui Saul cînd vei veni la mine“.
14 Şi David a trimes soli lui Iş-Boşet, fiul lui Saul, să-i spună: „Dă-mi pe nevastă-mea Mical, cu care m’am logodit pentru* o sută de prepuţuri dela Filisteni“.
15 Iş-Boşet a trimes s’o ia dela bărbatul ei Paltiel*, fiul lui Laiş.
16 Şi bărbatul ei a mers după ea plîngînd pînă la Bahurim*. Atunci Abner i-a zis: „Pleacă, şi întoarce-te!“ Şi el s’a întors.
17 Abner a stat de vorbă cu bătrînii lui Israel, şi le-a zis: „Odinioară voi doreaţi să aveţi împărat pe David;
18 puneţi-l acum, căci Domnul* a zis despre el: «Prin robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel din mîna Filistenilor şi din mîna tuturor vrăjmaşilor lui.“
19 Abner a vorbit şi lui Beniamin, şi s’a dus să spună în auzul lui David la Hebron ce hotărîse Israel şi toată casa lui* Beniamin.
20 A ajuns la David în Hebron, însoţit de douăzeci de oameni; şi David a dat un ospăţ în cinstea lui Abner şi acelor cari erau cu el.
21 Abner a zis lui David: „Mă voi scula, şi voi pleca să* strîng tot Israelul la domnul meu împăratul, ca să facă legămînt cu tine, şi să domneşti* în totul după dorinţa ta“. David a dat drumul lui Abner, care a plecat în pace.

Abner este omorît de Ioab

22 Ioab şi oamenii lui David s’au întors dela urmărirea unei cete, şi au adus cu ei o mare pradă. Abner nu mai era la David în Hebron, căci David îi dăduse drumul, şi plecase în pace.
23 Cînd a venit Ioab cu toată ceata lui, i s’a spus: „Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat, care i-a dat drumul, şi s’a dus în pace“.
24 Ioab s’a dus la împărat, şi a zis: „Ce ai făcut? Abner a venit la tine; pentruce i-ai dat drumul şi l-ai lăsat să plece?
25 Tu cunoşti pe Abner, fiul lui Ner! A venit să te înşele, ca să-ţi pîndească paşii*, şi să ştie tot ce faci.“
26 Şi Ioab, dupăce a plecat dela David, a trimes pe urmele lui Abner nişte soli cari l-au adus înapoi dela fîntîna fără apă Sira: David nu ştia nimic.
27 Cînd s’a întors Abner la Hebron, Ioab l-a tras deoparte* în mijlocul porţii, ca să-i vorbească în taină, şi l-a lovit acolo în pîntece* şi l-a omorît, ca să răzbune moartea fratelui său Asael*.

Plîngerea lui David pentru Abner

28 David a aflat apoi, şi a zis: „Nevinovat sînt eu şi împărăţia mea pe vecie, înaintea Domnului, de sîngele lui Abner, fiul lui Ner.
29 Sîngele acesta să cadă* asupra lui Ioab şi asupra întregei case a tatălui său! Totdeauna să fie în casa lui Ioab cineva, atins de o scurgere* de sămînţă sau de lepră, sau care să se razime în cîrjă, sau să cadă ucis de sabie, sau să ducă lipsă de pîne!“
30 Astfel Ioab şi fratele său Abişai, au omorît pe Abner, pentrucă omorîse pe fratele lor Asael* în lupta dela Gabaon.
31 David a zis lui Ioab şi întregului popor care era cu el: „Rupeţi-vă* hainele, încingeţi-vă* cu saci, şi bociţi-vă înaintea lui Abner!“ Şi împăratul David mergea în urma sicriului.
32 Au îngropat pe Abner la Hebron. Împăratul a ridicat glasul, şi a plîns la mormîntul lui Abner, şi tot poporul plîngea.
33 Împăratul a făcut următoarea cîntare de

jale pentru Abner, şi a zis: „Să moară Abner cum moare* un mişel?
34 N'aveai nici mînile legate, Nici picioarele puse în lanţuri Ai căzut cum cade cineva înaintea celor răi!“ Şi tot poporul a plîns şi mai mult după Abner.
35 Tot poporul s'a apropiat de David ca* să-l facă să mănînce ceva, cît era încă ziuă; dar David a jurat, zicînd: „Să mă pedepsească* Dumnezeu cu toată asprimea, dacă voi gusta pîne sau alt ceva înainte de* apusul soarelui!“
36 Lucrul acesta a fost cunoscut şi plăcut la tot poporul; toţi au găsit că era bine ce făcuse împăratul.
37 Tot poporul şi tot Israelul au înţeles în ziua aceea că Abner, fiul lui Ner, nu fusese ucis din porunca împăratului.
38 Împăratul a zis slujitorilor săi: „Nu ştiţi că o căpetenie, un om mare, a căzut astăzi în Israel?
39 Eu sînt încă slab, măcar că am primit ungerea împărătească; şi oamenii aceştia, fiii Ţeruiei, sînt* prea puternici pentru mine. Domnul* să răsplătească după răutatea lui celui ce a făcut răul!“

Capitolul 4

Iş-Boşet este ucis

1 Cînd a auzit fiul lui Saul că Abner a murit la Hebron, mînile i-au rămas fără* putere, şi tot Israelul s'a* spăimîntat.
2 Fiul lui Saul avea doi capi peste cetele de război, dintre cari unul se numea Baana iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Beniamin. – Căci Beerot* era privit ca făcînd parte din Beniamin,
3 şi Beerotiţii fugiseră la Ghitaim*, unde au locuit pînă în ziua de azi.
4 Ionatan*, fiul lui Saul, avea un fiu olog de picioare, şi în vîrstă de cinci ani, cînd a venit din Izreel* vestea morţii lui Saul şi a lui Ionatan; doica lui l-a luat şi a fugit, şi fiindcă se grăbea să fugă, a căzut şi a rămas olog; numele lui era Mefiboşet.
5 Şi fiii lui Rimon din Beerot, Recab şi Baana, s'au dus în timpul zădufului zilei în casa lui Iş-Boşet, care îşi făcea somnul de amează.
6 Au pătruns pînă în mijlocul casei, dîndu-se drept negustori de grîu, şi l-au lovit în pîntece*; apoi Recab şi Baana, fratele său, au scăpat.
7 Au intrat în casă, pe cînd el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorît, şi i-au tăiat capul. I-au luat capul, şi au mers toată noaptea prin cîmpie.
8 Au adus capul lui Iş-Boşet la David în Hebron, şi au zis împăratului: „Iată capul lui Iş-Boşet, fiul lui Saul, vrăjmaşul tău, care voia să-ţi ia* viaţa; Domnul răzbună azi pe împărat, domnul meu, împotriva lui Saul şi împotriva neamului lui.“
9 David a răspuns lui Recab şi lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: „Viu este Domnul* care m'a izbăvit din orice primejdie,
10 că pe cel ce a venit să-mi spună*: «Iată, Saul a murit», şi care credea că-mi aduce o veste bună, l-am prins şi l-am omorît la Ţiclag, ca să-l răsplătesc pentru ştirea lui;
11 şi cînd nişte răi au ucis pe un om nevinovat în casa lui şi în patul lui, cu cît mai mult îi voi cere* sîngele din mînile voastre şi vă voi nimici de pe pămînt.“
12 Şi David a poruncit* oamenilor lui să-i omoare; le-au tăiat mînile şi picioarele, şi i-au spînzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui Iş-Boşet, şi l-au îngropat în mormîntul* lui Abner la Hebron.

Capitolul 5

David împărat peste tot Israelul

1 Toate seminţiile lui Israel au venit***** la
David, în Hebron, şi au zis: „Iată că noi
sîntem os***** din oasele tale şi carne din carnea
ta.
2 Chiar odinioară, cînd Saul era împăratul
nostru, tu***** povăţuiai şi strîngeai pe Israel.
Domnul ţi-a zis: «Tu vei paşte***** pe poporul
Meu Israel, şi vei fi căpetenia lui Israel.“
3 Astfel toţi bătrînii lui Israel au***** venit la
împărat în Hebron, şi împăratul***** David a
făcut legămînt cu ei la Hebron, înaintea*****
Domnului. Şi au uns pe David împărat peste
Israel.
4 David era în vîrstă de treizeci de ani cînd
s’a făcut împărat, şi a domnit***** patruzeci de
ani.
5 La Hebron a domnit peste Iuda şapte***** ani
şi şase luni, şi la Ierusalim a domnit treizeci
şi trei de ani peste tot Israelul şi Iuda.

Cucerirea Ierusalimului

6 Împăratul a mers cu oamenii lui asupra
Ierusalimului***** împotriva Iebusiţilor*****,
locuitorii ţării. Ei au zis lui David: „Să nu
intri aici, căci şi orbii şi ologii ţi se vor
împotrivi! prin aceasta voiau să spună că
David nu va intra cu niciun chip aici.
7 Dar David a pus mîna pe cetăţuia Sionului:
aceasta***** este cetatea lui David.
8 David zisese în ziua aceea: «Oricine va
bate pe Iebusiţi, să arunce în canal pe
şchiopii şi pe orbii aceia cari sînt vrăjmaşii
lui David*****». – De aceea se zice: „Orbul şi
şchiopul să nu intre în casa Domnului.“
9 David s’a aşezat în cetăţuie, pe care a
numit-o cetatea***** lui David. A făcut întărituri
de jur împrejur, în afară şi înlăuntrul lui
Milo**a**.
10 David ajungea tot mai mare, şi Domnul,
Dumnezeul oştirilor, era cu el.

Casa lui David

11 Hiram*****, împăratul Tirului, a trimes soli
lui David, şi lemn de cedru şi tîmplari şi
cioplitori de piatră, cari au zidit o casă lui
David.
12 David a cunoscut că domnul îl întărea ca
împărat al lui Israel, şi că-i ridica împărăţia
din pricina poporului Său Israel.
13 David***** şi-a mai luat ţiitoare şi neveste
din Ierusalim, după ce a venit din Hebron, şi
i s’au născut iarăş fii şi fiice.
14 Iată***** numele celor ce i s’au născut la
Ierusalim: Şamua, Şobab, Natan, Solomon,
15 Ibhar, Elişua, Nefeg, Iafia,
16 Elişama, Eliada, şi Elifelet.

Biruinţele asupra Filistenilor

17 Filistenii au aflat***** că David fusese uns
împărat peste Israel, şi s’au suit toţi să-l
caute. David, căruia i s’a dat de ştire, s’a
pogorît***** în cetăţuie.
18 Filistenii au venit, şi s’au răspîndit în
valea***** Refaim.
19 David a***** întrebat pe Domnul: „Să mă sui
împotriva Filistenilor? Îi vei da în mînile
mele?“ Şi Domnul a zis lui David: „Suie-te,
căci voi da pe Filisteni în mînile tale.“
20 David a venit la Baal-Peraţim*****, unde i-a
bătut. Apoi a zis: „Domnul a risipit pe
vrăjmaşii mei dinaintea mea, ca nişte ape
cari se rup.“ De aceea s’a dat locului aceluia
numele Baal-Peraţim**b**.
21 Ei şi-au lăsat idolii acolo şi David şi
oamenii lui i-au luat*****.
22 Filistenii***** s’au suit din nou, şi s’au
răspîndit în valea Refaim.
23 David a întrebat***** pe Domnul. Şi Domnul
a zis: „Să nu te sui; ci ia-i pe la spate, şi
mergi asupra lor în dreptul duzilor.
24 Cînd vei auzi***** un vuiet de paşi în
vîrfurile duzilor, atunci să te grăbeşti, căci
Domnul***** merge înaintea ta ca să bată oştirea
Filistenilor.“
25 David a făcut cum îi poruncise Domnul,

şi a bătut pe Filisteni dela Gheba* pînă la Ghezer*.

a v.9 Sau Cetăţuie
b v.20 Sau Şesul rupturii

Capitolul 6

Chivotul la Obed-Edom

1 David a strîns iarăş pe toţi aleşii lui Israel, în număr de treizeci de mii de oameni.
2 Şi David*, cu tot poporul care era cu el, a pornit dela Baale-Iuda, ca să suie de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului oştirilor, care* stă între Heruvimi deasupra chivotului.
3 Au pus chivotul lui Dumnezeu* într'un car nou, şi l-au ridicat din casa lui Abinadab, de pe deal; Uza şi Ahio, fiul lui Abinadab, cîrmuiau carul cel nou.
4 L-au luat dar din* casa lui Abinadab de pe deal; Uza mergea alături de chivotul lui Dumnezeu, şi Ahio mergea înaintea chivotului.
5 David şi toată casa lui Israel cîntau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente de lemn de chiparos, cu arfe, cu lăute, cu timpane, cu fluere şi cu ţimbale.
6 Cînd au ajuns la aria lui Nacon*, Uza a întins* mîna spre chivotul lui Dumnezeu şi l-a apucat, pentrucă erau să-l răstoarne boii.
7 Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Uza, şi Dumnezeu* l-a lovit pe loc pentru păcatul lui, şi a murit acolo lîngă chivotul lui Dumnezeu.
8 David s'a întristat că Dumnezeu lovise pe Uza cu o astfel de pedeapsă, rupîndu-l pe loc. Şi locul acesta a fost numit pînă în ziua de azi Pereţ-Uza**a**.
9 David* s'a temut de Domnul în ziua aceea, şi a zis: „Cum să intre chivotul Domnului la mine?“
10 N'a vrut să aducă chivotul Domnului la el în cetatea lui David, şi l-a dus în casa lui Obed-Edom din* Gat.
11 Chivotul* Domnului a rămas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat, şi Domnul a binecuvîntat* pe Obed-Edom şi toată casa lui.

Aducerea chivotului la Ierusalim

12 Au venit şi au spus împăratului David: „Domnul a binecuvîntat casa lui Obed-Edom şi tot ce avea, din pricina chivotului lui Dumnezeu.“ Atunci* David a pornit, şi a suit chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David, în mijlocul veseliei.
13 Cînd ceice duceau* chivotul Domnului au făcut şase paşi, au jertfit un bou* şi un viţel gras.
14 David juca* din răsputeri înaintea Domnului, şi era încins cu efodul* de in subţire.
15 Astfel* au suit David şi toată casa lui Israel chivotul Domnului, în strigăte de bucurie şi în sunet de trîmbiţe.
16 Pe cînd* chivotul Domnului intra în cetatea lui David, Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră; şi, văzînd pe împăratul David sărind şi jucînd înaintea Domnului, l-a dispreţuit în inima ei.
17 După ce au adus* chivotul Domnului, l-au pus la locul* lui în mijlocul cortului pe care-l ridicase David pentru chivot; şi David a adus* înaintea Domnului arderi de tot şi jertfe de mulţămire.
18 Cînd a isprăvit David de adus arderile de tot şi jertfele de mulţămire, a binecuvîntat* poporul în Numele Domnului oştirilor.
19 Apoi a împărţit* la tot poporul, la toată mulţimea lui Israel, bărbaţi şi femei, fiecăruia cîte o pîne, o bucată de carne şi o turtă de stafide. Şi tot poporul a plecat, fiecare la casa lui.
20 David* s'a întors să-şi binecuvinteze casa. Mical, fata lui Saul, i-a ieşit înainte, şi a zis: „Cu cîtă cinste s'a purtat azi împăratul lui Israel descoperindu-se* înaintea

slujnicelor supuşilor lui, cum s'ar descoperi un om* de nimic!"
21 David a răspuns Micalei: „Înaintea Domnului, care* m'a ales mai pe sus de tatăl tău şi de toată casa lui, ca să mă pună căpetenie peste poporul Domnului, peste Israel, înaintea Domnului am jucat.
22 Vreau să mă arăt şi mai de nimic de cît de data asta, şi să mă înjosesc în ochii mei; totuş voi fi în cinste la slujnicele de cari vorbeşti."
23 Şi Mical, fata lui Saul, n'a avut copii pînă în ziua morţii ei.

---

a v.8 Sau Ruperea lui Uza

Capitolul 7

David doreşte să zidească o casă lui Dumnezeu

1 Cînd* a locuit împăratul în casa lui, şi cînd i-a dat odihnă Domnul, după ce l-a izbăvit de toţi vrăjmaşii cari-l înconjurau,
2 a zis proorocului Natan: „Iată! Eu locuiesc într'o casă* de cedru, şi* chivotul lui Dumnezeu locuieşte într'un* cort."
3 Natan a răspuns împăratului: „Du-te şi fă tot ce ai în inimă*, căci Domnul este cu tine."
4 În noaptea următoare, cuvîntul Domnului a vorbit lui Natan:
5 „Du-te şi spune robului meu David: «Aşa vorbeşte Domnul: «Oare tu Îmi vei* zidi o casă ca să locuiesc în ea?
6 Dar Eu n'am locuit într'o casă, din* ziua cînd am scos pe copiii lui Israel din Egipt pînă în ziua aceasta; ci am călătorit într'un cort* drept locuinţă.
7 Pretutindeni pe unde am mers* cu toţi copiii lui Israel, am spus Eu oare vreo vorbă vreuneia din seminţiile lui Israel, căreia îi poruncisem să pască* pe poporul Meu Israel, zicînd: «Pentru ce nu-Mi zidiţi o casă de cedru?»
8 Acum să spui robului Meu David: «Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: «Te-am luat* dela păşune, dela oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel;
9 am fost* cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toţi vrăjmaşii* tăi dinaintea ta, şi ţi-am făcut numele mare* ca numele celor mari de pe pămînt;
10 am dat un loc poporului Meu, lui Israel, şi l-am sădit* ca să locuiască în el, şi să nu mai fie turburat, ca să nu-l mai apese cei răi* ca mai înainte.
11 şi ca pe vremea cînd* pusesem judecători peste poporul Meu Israel. Ţi-am dat odihnă* izbăvindu-te de toţi vrăjmaşii tăi. Şi Domnul îţi vesteşte că-ţi* va zidi o casă.
12 Cînd* ţi se vor împlini zilele şi vei fi culcat* cu părinţii tăi, Eu îţi voi ridica* un urmaş după tine, care va ieşi din trupul tău, şi-i voi întări împărăţia.
13 El* va zidi Numelui Meu o casă, şi voi* întări pe vecie scaunul de domnie al împărăţiei lui.
14 Eu* îi voi fi Tată şi el Îmi va fi fiu. Dacă va face răul*, îl voi pedepsi cu o nuia omenească şi cu lovituri omeneşti;
15 dar harul Meu nu se va depărta dela el, cum* l-am depărtat dela Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.
16 Ci casa ta şi împărăţia ta vor dăinui* vecinic înaintea Mea, şi scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie."

Rugăciunea lui David

17 Natan a spus lui David toate aceste cuvinte şi toată vedenia aceasta.
18 Şi împăratul David s'a dus şi s'a înfăţişat înaintea Domnului, şi a zis: „Cine* sînt eu, Doamne Dumnezeule, şi ce este casa mea, de m'ai făcut să ajung unde sînt?
19 Şi încă atît este puţin înaintea Ta, Doamne Dumnezeule! Tu vorbeşti despre* casa robului Tău şi în viitor. Şi binevoieşti să înveţi* pe un om cu privire la aceste lucruri, Doamne Dumnezeule!
20 Ce Ţi-ar putea spune David mai mult? Tu cunoşti* pe robul Tău, Doamne

Dumnezeule!
21 După cuvîntul Tău, şi după inima Ta, Tu ai făcut toate aceste lucruri mari, ca să le descoperi robului Tău!
22 Ce mare***** eşti Tu, Doamne Dumnezeule! Căci nimeni***** nu este ca Tine, şi nu este alt Dumnezeu afară de Tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre.
23 Este oare pe pămînt un singur neam***** care să fie ca poporul Tău, ca Israel, pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Şi facă un Nume şi ca să facă pentru el, pentru ţara Ta, minuni şi semne, izgonind dinaintea poporului***** Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt, neamuri şi pe dumnezeii lor?
24 Tu ai întărit***** pe poporul Tău Israel, ca să fie poporul Tău pe vecie; şi Tu*****, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui.
25 Acum, Doamne Dumnezeule, fă să rămînă în veci cuvîntul pe care l-ai rostit asupra robului Tău şi asupra casei lui, şi lucrează după cuvîntul Tău.
26 Slăvit să fie Numele Tău pe vecie, şi să se zică: «Domnul oştirilor este Dumnezeul lui Israel». Şi casa robului Tău David, să rămînă înaintea Ta!»
27 Căci Tu însuţi, Doamne al oştirilor, Dumnezeul lui Israel, Te-ai descoperit robului Tău, zicînd: «Eu îţi voi întemeia o casă!» De aceea a îndrăznit robul Tău să-Ţi facă această rugăciune.
28 Acum, Doamne Dumnezeule, Tu eşti Dumnezeu, şi cuvintele***** Tale sînt adevăr, şi Tu ai vestit harul acesta robului Tău.
29 Binecuvintează dar casa robului Tău, ca să dăinuiască pe vecie înaintea Ta! Căci Tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit, şi, prin binecuvîntarea Ta, casa robului Tău va fi binecuvîntată pe***** vecie“.

Capitolul 8

Biruinţele lui David

1 După***** aceea, David a bătut pe Filisteni şi i-a smerit, şi a luat din mîna Filistenilor cîrmuirea capitalei lor.
2 A bătut***** pe Moabiţi, şi i-a măsurat cu o frînghie, punîndu-i să se culce la pămînt; a măsurat două frînghii ca să-i omoare, şi o frînghie plină, ca să-i lase vii. Şi Moabiţii***** au fost supuşi lui David, şi i-au plătit***** un bir.
3 David a bătut pe Hadadezer**a**, fiul lui Rehob, împăratul din Ţoba*****, cînd s’a dus să-şi aşeze iarăş stăpînirea***** peste rîul Eufrat.
4 David i-a luat o mie şapte sute de călăreţi şi douăzeci de mii de pedeştri; a tăiat***** vinele cailor de trăsură şi n’a păstrat cai decît pentru o sută de cară.
5 Sirienii***** din Damasc au venit în ajutorul lui Hadadezer, împăratul din Ţoba, şi David a ucis douăzeci şi două de mii de Sirieni.
6 David a pus strajă în Siria Damascului. Şi Sirienii au fost***** supuşi lui David, şi i-au plătit un bir. Domnul ocrotea***** pe David ori unde se ducea.
7 Şi David a luat***** scuturile de aur, pe cari le aveau slujitorii lui Hadadezer, şi le-a adus la Ierusalim.
8 Împăratul David a mai luat multă aramă din Betah şi din Berotai, cetăţile lui Hadadezer.
9 Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David bătuse toată oştirea lui Hadadezer,
10 şi a trimes pe fiul său Ioram***** la împăratul David, ca să-i ureze de bine, şi să-l laude că a pornit lupta împotriva lui Hadadezer şi că l-a bătut. Căci Toi era în război cu Hadadezer. Ioram a adus vase de argint, vase de aur, şi vase de aramă.
11 Împăratul David le-a închinat***** Domnului, cum închinase şi argintul şi aurul luat dela toate neamurile pe cari le biruise,
12 din Siria, din Moab, dela fiii lui Amon, dela Filisteni, dela Amalec, şi din prada dela

Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Ţoba.
13 La întoarcerea dela biruinţa lui asupra Sirienilor, David şi-a făcut iarăş un nume, bătînd în Valea Sării* optsprezece* mii de Edomiţi.
14 A pus străji în Edom, a pus străji în tot Edomul. Şi tot* Edomul a fost supus lui David. Domnul ocrotea* pe David pretutindeni pe unde mergea.

Înalţi slujbaşi ai lui David

15 David a împărăţit peste Israel, şi făcea judecată şi dreptate la tot poporul lui.
16 Ioab*, fiul Ţeruiei, era mai mare peste oştire; Iosafat*, fiul lui Ahilud, era mai mare peste scriitori;
17 Ţadoc*, fiul lui Ahitub, şi Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoţi; Seraia era logofăt;
18 Benaia*, fiul lui Iehoiada, era căpetenia Cheretiţilor* şi a Peletiţilor; şi fiii lui David erau mari dregători.

---

a v.3 Sau Hadarezer

Capitolul 9

David şi Mefiboşet

1 David a zis: „A mai rămas cineva din casa lui Saul, ca să-i fac bine* din pricina lui Ionatan?“
2 Era un slujitor din casa lui Saul, numit Ţiba*, pe care l-au adus la David. Împăratul i-a zis: „Tu eşti Ţiba?“ Şi el a răspuns: „Robul tău, da!“
3 Împăratul a zis: „Nu mai este nimeni din casa lui Saul, ca să mă port cu el cu o bunătate ca bunătatea* lui Dumnezeu?“ Şi Ţiba a răspuns împăratului: „Mai este un fiu al lui Ionatan, olog* de picioare“.
4 Împăratul a zis: „Unde este?“ Şi Ţiba a răspuns împăratului: „Este în casa lui Machir* fiul lui Amiel, la Lodebar“.
5 Împăratul David l-a trimes să-l ia din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.
6 Şi Mefiboşet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu faţa la pămînt, şi s’a închinat. David a zis: „Mefiboşet!“ Şi el a răspuns: „Iată robul tău!“
7 David i-a zis: „Nu te teme, căci vreau să-ţi fac bine* din pricina tatălui tău Ionatan. Îţi voi da înapoi toate pămînturile tatălui tău Saul, şi vei mînca totdeauna la masa mea“.
8 El s’a închinat, şi a zis: „Cine este robul tău, ca să te uiţi la un cîne mort* ca mine?“
9 Împăratul a chemat pe Ţiba, slujbaşul lui Saul, şi i-a zis: „Dau fiului stăpînului tău tot ce* era al lui Saul şi tot ce avea toată casa lui.
10 Tu să lucrezi pămînturile pentru el, tu, fiii tăi, şi robii tăi, şi să strîngi rodurile, ca fiul stăpînului tău să aibă pîne de mîncare; şi Mefiboşet, fiul stăpînului tău, va mînca* totdeauna la masa mea“. Şi Ţiba avea* cincisprezece fii şi douăzeci de robi.
11 El a zis împăratului: „Robul tău va face tot ce porunceşte împăratul, domnul meu, robului său“. Şi Mefiboşet a mîncat la masa lui David, ca unul din fiii împăratului.
12 Mefiboşet avea un fiu mic, numit* Mica, şi toţi ceice locuiau în casa lui Ţiba erau robii lui Mefiboşet.
13 Mefiboşet locuia la Ierusalim, căci mînca* totdeauna la masa împăratului. El era olog* de amîndouă picioarele.

Capitolul 10

Războiul cu Amoniţii

1 După aceea, împăratul* fiilor lui Amon a murit, şi în locul lui a domnit fiul său Hanun.
2 David a zis: „Voi arăta bunăvoinţă lui Hanun, fiul lui Nahaş, cum a arătat şi tatăl lui faţă de mine“. Şi David a trimes pe slujitorii săi să-l mîngîie pentru moartea tatălui său. Cînd au ajuns slujitorii lui David în ţara fiilor lui Amon,
3 căpeteniile fiilor lui Amon au zis

stăpînului lor Hanun: „Crezi că David îţi trimete oameni să te mîngîie, ca să cinstească pe tatăl tău? Ori ca să cunoască şi să cerceteze cetatea, ca s'o nimicească îşi trimete el slujitorii la tine?“
4 Atunci Hanun a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba pe jumătate, şi le-a tăiat hainele pe jumătate pînă la coapse*****. Apoi le-a dat drumul.
5 David, înştiinţat de lucrul acesta, a trimes nişte oameni înaintea lor, căci oamenii aceia erau foarte batjocoriţi; şi împăratul a spus să le spună: „Rămîneţi la Ierihon pînă vă va creşte barba, şi pe urmă să vă întoarceţi.“
6 Fiii lui Amon, văzînd că se făcuseră urîţi***** lui David, au tocmit douăzeci de mii de pedeştri dela Sirienii***** din Bet-Rehob şi dela Sirienii din Ţoba, o mie de oameni dela împăratul din Maaca, şi douăsprezece mii de oameni dela oamenii din Tob.
7 La auzul acestei veşti, David a trimes împotriva lor pe Ioab şi toată oştirea, numai***** oameni viteji.
8 Fiii lui Amon au ieşit, şi s'au aşezat în şiruri de bătaie la intrarea porţii; Sirienii***** din Ţoba şi din Rehob, şi oamenii din Tob şi din Maaca, erau deoparte în cîmpie.
9 Ioab a văzut că avea să lupte şi înainte şi înapoi. A ales atunci din toţi aleşii lui Israel o ceată, pe care a aşezat-o împotriva Sirienilor;
10 şi a pus subt porunca fratelui său Abişai ce mai rămăsese din popor, ca să ţină piept fiilor lui Amon.
11 El a zis: „Dacă Sirienii vor fi mai tari decît mine, să vii în ajutorul meu; şi dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decît tine, voi veni eu să te ajut.
12 Fii tare*****, şi să ne arătăm plini***** de bărbăţie pentru poporul noastru şi pentru cetăţile Dumnezeului nostru; şi Domnul***** să facă ce va crede!“
13 Ioab cu poporul lui a înaintat la luptă împotriva Sirienilor, şi ei au luat-o la fugă dinaintea lui.
14 Şi cînd au văzut fiii lui Amon, că Sirienii o luaseră la fugă, au fugit şi ei dinaintea lui Abişai, şi au intrat în cetate. Ioab a plecat dela fiii lui Amon, şi s'a întors la Ierusalim.
15 Sirienii, văzînd că fuseseră bătuţi de Israel, şi-au strîns puterile.
16 Hadarezer a trimes după Sirienii, care erau de cealaltă parte a Rîului; şi au venit la Helam, în frunte cu Şobac, căpetenia oştirii lui Hadarezer.
17 Au dat de veste lui David care a strîns tot Israelul, a trecut Iordanul, şi a venit la Helam: Sirienii s'au pregătit de au ieşit înaintea lui David, şi au început lupta cu el.
18 Dar Sirienii au fugit dinaintea lui Israel. Şi David le-a tăiat şapte sute de cai de trăsură şi patruzeci de mii de călăreţi*****; a lovit şi pe căpetenia oştirii lor Şobac, care a murit pe loc.
19 Toţi împăraţii supuşi lui Hadarezer, văzîndu-se bătuţi de Israel, au făcut pace cu Israel, şi i s'au supus*****. Şi Sirienii n'au mai îndrăznit să ajute pe fiii lui Amon.

Capitolul 11

Păcătuirea lui David cu Bat-Şeba şi Urie

1 În anul următor, pe vremea cînd porneau împăraţii la război, David a trimes***** pe Ioab, cu slujitorii lui şi tot Israelul, să pustiască ţara lui Amon şi să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim.
2 Într'o după amiază spre seară, David s'a sculat de pe pat; şi pe cînd se plimba***** pe acoperişul casei împărăteşti, a zărit***** de acolo o femeie care se scălda şi care era foarte frumoasă la chip.
3 David a întrebat cine este femeia aceasta, şi i-au spus: „Este Bat-Şeba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie*****, Hetitul.“
4 Şi David a trimes nişte oameni s'o aducă. Ea a venit la el, şi el s'a culcat***** cu ea. După ce s'a curăţit***** de necurăţia ei, ea s'a întors acasă.
5 Femeia a rămas însărcinată şi a trimes

vorbă lui David, zicînd: „Sînt însărcinată.“
6 Atunci David a trimes următoarea poruncă lui Ioab: „Trimete-mi pe Urie, Hetitul.“ Şi Ioab a trimes pe Urie la David.
7 Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui Ioab, despre starea poporului, şi despre mersul războiului.
8 Apoi David a zis lui Urie: „Pogoară-te acasă, şi spală-ţi***** picioarele.“ Urie a ieşit din casa împărătească, şi a fost urmat de un dar din partea împăratului.
9 Dar Urie s’a culcat la poarta casei împărăteşti, cu toţi slujitorii stăpînului său, şi nu s’a pogorît acasă la el.
10 Au dat de ştire lui David despre aceasta, şi i-au spus: „Urie nu s’a pogorît la el casă.“ Şi David a zis lui Urie: „Nu vii tu oare din călătorie? Pentruce nu te-ai pogorît acasă?“
11 Urie a răspuns lui David: „Chivotul***** şi Israel şi Iuda locuiesc în corturi, domnul***** meu Ioab şi slujitorii domnului meu sînt tăbărîţi în cîmp, şi eu să intru în casă să mănînc şi să beau şi să mă culc cu nevastă-mea! Viu eşti tu şi viu este sufletul tău că nu voi face lucrul acesta.“
12 David a zis lui Urie: „Mai rămîi şi astăzi aici, şi mîne îţi voi da drumul.“ Şi Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea şi a doua zi.
13 David l-a poftit să mănînce şi să bea cu el, şi l-a îmbătat*****; şi seara. Urie a ieşit şi s’a culcat cu slujitorii***** stăpînului său, dar nu s’a pogorît acasă.
14 A doua zi dimineaţa, David a scris***** o scrisoare lui Ioab, şi a trimes-o prin Urie.
15 În scrisoarea aceasta scria: „Puneţi pe Urie în locul cel mai greu al luptei, şi trageţi-vă înapoi dela el, ca să fie lovit***** şi să moară.“
16 Ioab, împresurînd cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l ştia apărat de ostaşi viteji.
17 Oamenii din cetate au făcut o ieşire şi s’au bătut împotriva lui Ioab; au căzut mulţi din popor, din slujitorii lui David, şi a fost ucis şi Urie, Hetitul.
18 Ioab a trimes un sol să istorisească lui David tot ce se petrecuse în luptă.
19 Şi a dat solului următoarea poruncă: „Cînd vei isprăvi de istorisit împăratului toate amănuntele luptei,
20 poate că se va mînia şi va zice: «Pentruce v’aţi apropiat de cetate să luptaţi împotriva ei? Nu ştiaţi că se aruncă săgeţi din vîrful zidului?
21 Cine a omorît pe Abimelec*****, fiul lui Ierubeşet*****? Nu o femeie, care a aruncat peste el din vîrful zidului o piatră de moară, şi n’a murit el la Tebeţ? Pentruce v-aţi apropiat de zid?» Atunci să-i spui: «A murit şi robul tău Urie, Hetitul.“
22 Solul a plecat; şi, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i poruncise Ioab.
23 Solul a zis lui David: „Oamenii aceia au fost mai tari decît noi; făcuseră o ieşire împotriva noastră în cîmp, şi i-am dat înapoi pînă la intrarea porţii,
24 dar arcaşii au tras de pe vîrful zidului asupra slujitorilor tăi, şi mulţi din slujitorii împăratului au fost ucişi, şi a murit şi robul tău Urie, Hetitul.“
25 David a zis solului: „Iată ce să spui lui Ioab: «Nu te munci pentru întîmplarea aceasta, căci sabia doboară cînd pe unul,cînd pe altul; bate cetatea cu putere, dărîmă-o. Şi tu, îmbărbătează-l!“
26 Nevasta lui Urie a aflat că bărbatul ei murise, şi a plîns pe bărbatul ei.
27 După ce au trecut zilele de jale, David a trimes s’o ia, şi a primit-o în casa lui. Ea i-a fost nevastă*****, şi i-a născut un fiu. Fapta lui David n’a plăcut Domnului.

Capitolul 12

Dumnezeu mustră pe David prin Natan

1 Domnul a trimes pe Natan la David. Şi Natan a venit***** la el şi i-a zis*****: „Într'o cetate erau doi oameni, unul bogat şi altul sărac.
2 Bogatul avea foarte multe oi şi foarte mulţi boi.
3 Săracul n'avea nimic decît o mieluşa, pe care o cumpărase; o hrănea, şi o creştea la el împreună cu copiii lui; ea mînca din aceeaş bucată de pîne cu el, bea din acelaş pahar cu el, dormea la sînul lui, şi o privea ca pe fata lui.
4 A venit un călător la omul acela bogat. Şi bogatul nu s'a îndurat să se atingă de oile sau de boii lui, ca să pregătească un prînz călătorului care venise la el; ci a luat oaia săracului, şi a gătit-o pentru omul care venise la el."
5 David s'a aprins foarte tare de mînie împotriva omului acestuia, şi a zis lui Natan: „«Viu este Domnul că omul care a făcut lucrul acesta este vrednic de moarte.
6 Şi să dea înapoi patru miei*****, pentrucă a săvîrşit fapta aceasta, şi n'a avut milă."
7 Şi Natan a zis lui David: „Tu eşti omul acesta!" Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Eu te-am uns***** împărat peste Israel, şi te-am scăpat din mîna lui Saul;
8 te-am făcut stăpîn pe casa stăpînului tău, am pus la sînul tău nevestele stăpînului tău, şi ţi-am dat casa lui Israel şi Iuda. Şi dacă ar fi fost puţin atîta, aş mai fi adăugat.
9 Pentruce***** dar ai dispreţuit***** tu cuvîntul Domnului, făcînd ce este rău înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie*****, Hetitul; ai luat de nevastă pe nevastă-sa, şi pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.
10 Acum niciodată nu se va depărta sabia***** din casa ta, pentrucă M'ai dispreţuit, şi pentrucă ai luat de nevastă pe nevasta lui Urie, Hetitul.»
11 Aşa vorbeşte Domnul. «Iată, din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, şi voi lua de subt ochii tăi, pe nevestele tale***** şi le voi da altuia care se va culca cu ele în faţa soarelui acestuia.
12 Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă***** voi face lucru acesta în faţa întregului Israel şi în faţa soarelui."
13 David***** a zis lui Natan: „Am***** păcătuit împotriva Domnului!" Şi Natan a zis lui David: „Domnul îţi iartă păcatul*****, nu vei muri.
14 Dar, pentrucă ai făcut pe vrăjmaşii Domnului să-L hulească*****, săvîrşind fapta aceasta, fiul care ţi s'a născut, va muri."

Moartea copilului – Solomon

15 Şi Natan a plecat acasă. Domnul a lovit copilul pe care-l născuse lui David nevasta lui Uirie, şi a fost greu bolnav.
16 David s'a rugat lui Dumnezeu pentru copil, şi a postit; şi cînd a venit acasă, toată noaptea a stat culcat***** pe pămînt.
17 Bătrînii casei au stăruit de el să se scoale dela pămînt; dar n'a voit, şi n'a mîncat nimic cu ei.
18 A şaptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s'au temut să-i dea de veste că a murit copilul. Căci ziceau: „Cînd copilul trăia încă, i-am vorbit, şi nu ne-a ascultat: cum să îndrăznim să-i spunem: «A murit copilul?» Are să se întristeze şi mai mult."
19 David a băgat de seamă că slujitorii lui vorbeau în şoaptă între ei, şi a înţeles că murise copilul. El a zis slujitorilor săi: „A murit copilul?" Şi ei au răspuns: „A murit."
20 Atunci David s'a sculat de la pămînt. S'a spălat, s'a uns*****, şi şi-a schimbat hainele; apoi s'a dus în casa Domnului, şi s'a închinat*****. Întorcîndu-se acasă, a cerut să i se dea să mănînce, şi a mîncat.
21 Slujitrii lui i-au zis: „Ce însemnează ceeace faci? Cînd trăia copilul, posteai şi plîngeai; şi acum, cînd a murit copilul, te scoli şi mănînci!"
22 El a răspuns: „Cînd trăia copilul, posteam

şi plîneam, căci* ziceam: «Cine ştie dacă nu
Se va îndura Domnul de mine şi dacă nu va
trăi copilul?»
23 Acum, cînd a murit, pentruce să mai
postesc? Pot să-l întorc în viaţă? Eu mă voi
duce la el, dar el nu se va* întoarce la mine.“
24 David a mîngîiat pe nevastă-sa Bet-Şeba,
şi a intrat la ea şi s’a culcat cu ea. Ea* a
născut un fiu, pe care l-a numit* Solomon, şi
care a fost iubit de Domnul.
25 El l-a încredinţat în mînile proorocului
Natan, şi Natan i-a pus numele Iedidia**a**,
pentru Domnul.

Luarea Rabei şi supunerea Amoniţilor

26 Ioab*, care împresura Raba* fiilor lui
Amon, a pus mîna pe cetatea împărătească,
27 şi a trimes soli lui David să-i spună: „Am
început lupta împotriva Rabei, şi am pus
stăpînire pe cetatea apelor;
28 strînge acum cealaltă parte a poporului,
tăbărăşte împotriva cetăţii, şi ia-o, ca să n’o
iau eu şi să vină asupra mea cinstea.“
29 David a strîns tot poporul, şi a mers
asupra cetăţii Raba; a bătut-o şi a luat-o.
30 A* luat cununa de pe capul împăratului
ei, care cîntărea un talant de aur şi era
împodobită cu pietre scumpe. Au pus-o pe
capul lui David, care a luat o foarte mare
pradă din cetate.
31 A scos pe locuitori, şi i-a trecut prin
ferestraie, prin grape de fer şi securi de fer,
şi i-a pus în cuptoarele de cărămizi; aşa a
făcut tuturor cetăţilor fiilor lui Amon. David
s’a întors la Ierusalim cu tot poporul.

---

a v.25 Sau Iubitul Domnului

Capitolul 13

Amnon curveşte cu sora sa

1 După aceea, iată ce s’a întîmplat.
Absalom*, fiul lui David, avea o soră
frumoasă, numită Tamar*; şi Amnon, fiul lui
David, a iubit-o.
2 Amnon era atît de chinuit din această
pricină, încît a căzut bolnav după soră-sa
Tamar; căci era fecioară, şi-i venea greu lui
Amnon să-i facă ceva.
3 Amnon avea un prieten, numit Ionadab,
fiul lui Şimea*, fratele lui David. Şi Ionadab
era un om foarte şiret.
4 El i-a zis: „Pentruce te usuci din zi în zi,
tu, fiul împăratului? Nu vrei să-mi spui?“
Amnon i-a răspuns: „Iubesc pe Tamar, sora
fratelui meu Absalom.“
5 Ionadab i-a zis: „Culcă-te în pat, şi fă-te
bolnav. Cînd va veni tatăl tău să te vadă, să-i
spui: «Dă voie sorei mele Tamar, să vină să-
mi dea să mănînc; să-mi pregătească subt
ochii mei o mîncare, ca s’o văd şi s’o iau din
mîna ei.“
6 Amnon s’a culcat şi s’a făcut bolnav.
Împăratul a venit să-l vadă, şi Amnon a zis
împăratului: „Te rog, să vină soru-mea
Tamar să facă două* turte subt ochii mei şi
să le mănînc din mîna ei.“
7 David a trimes să spună Tamarei
înlăuntrul odăilor ei: „Du-te în casa fratelui
tău Amnon, şi pregăteşte-i o mîncare.“
8 Tamar s’a dus în casa fratelui ei Amnon,
care era culcat. A luat plămădeală, a
frămîntat-o, a pregătit turte înaintea lui, şi
le-a copt;
9 luînd apoi tigaia, le-a răsturnat înaintea
lui.“ Dar Amnon n’a vrut să mănînce. El a
zis: „Scoateţi* pe toată lumea afară.“ Şi
toată lumea a ieşit afară dela el.
10 Atunci Amnon a zis Tamarei: „Adu-mi
mîncarea în odaie, şi s’o mănînc din mîna
ta.“Tamar a luat turtele pe cari le făcuse, şi
le-a dus fratelui său Amnon, în odaie.
11 Pe cînd i le dădea ea să le mănînce, el a
apucat-o* şi i-a zis: „Vino, soro, şi culcă-te
cu mine.“
12 Ea i-a răspuns: „Nu, frate, nu mă
necinsti, căci nu se face aşa* în Israel; nu
face mişelia* aceasta.
13 Unde mă voi duce eu cu ruşinea mea? Şi

tu vei trece drept un mişel în Israel. Acum, vorbeşte, te rog, împăratului, şi nu* se va împotrivi să fiu a ta.“
14 Dar el n’a vrut s’o asculte; a silit-o, a necinstit-o* şi s’a culcat cu ea.
15 Apoi Amnon a urît-o foarte mult, mai mult decît o iubise. Şi i-a zis: „Scoală-te, şi du-te!“
16 Ea i-a răspuns: „Nu mai mări răul pe care l-ai făcut, izgonindu-mă.“
17 El n’a vrut s’o asculte şi, chemînd băiatul care-i slujea, a zis: „Izgoneşte dela mine pe femeia aceasta, scoate-o afară, şi încuie uşa după ea!“
18 Ea avea o rochie pestriţă*; căci aceasta era haina pe care o purtau fetele împăratului, cîtă vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos-o afară, şi a încuiat uşa după ea.
19 Tamar şi-a presărat cenuşă* pe cap, şi şi-a sfîşiat haina pestriţă; a pus mîna* în cap, şi a plecat ţipînd.
20 Fratele ei Absalom, i-a zis: „A stat fratele tău Amnon cu tine? Acum, soro, taci, căci este fratele tău; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta.“ Şi Tamar, nemîngîiată, a locuit în casa fratelui ei Absalom.
21 Împăratul David a aflat toate aceste lucruri, şi s’a mîniat foarte tare.
22 Absalom n’a vorbit nici bine nici rău* cu Amnon; dar a început să-l urască*, pentrucă necinstise pe soru-sa Tamar.

Amnon omorît

23 După doi ani, pe cînd Absalom avea tunsul oilor* la Baal-Haţor, lîngă Efraim, a poftit pe toţi fiii împăratului.
24 Absalom s’a dus la împărat, şi a zis: „Iată, robul tău are tunsul oilor; să vină împăratul şi slujitorii lui la robul tău.“
25 Şi împăratul a zis lui Absalom: „Nu, fiule, nu vom veni toţi, ca să nu-ţi fie greu.“ Absalom a stăruit de el; dar împăratul n’a vrut să se ducă, şi l-a binecuvîntat.
26 Absalom a zis: „Dă voie măcar fratelui meu Amnon să vină cu noi.“ Împăratul i-a răspuns: „Pentruce să vină el cu tine?“
27 În urma stăruinţelor lui Absalom, împăratul a lăsat să meargă cu el pe Amnon şi toţi fiii săi.
28 Absalom a dat următoarea poruncă slujitorilor săi: „Luaţi seama cînd se va veseli* inima lui Amnon de vin, şi cînd vă voi zice: «Loviţi pe Amnon!» atunci să-l omorîţi; să nu vă temeţi de nimic: oare nu vă poruncesc eu? Fiţi tari, şi arătaţi-vă oameni de inimă!“
29 Slujitorii lui Absalom au făcut lui Amnon cum le poruncise Absalom. Şi toţi fiii împăratului s’au sculat, au încălecat fiecare pe catîrul lui, şi au fugit.
30 Pe cînd erau pe drum, a ajuns zvonul la David că Absalom, a ucis pe toţii fiii împăratului, şi că n’a mai rămas niciunul din ei.
31 Împăratul s’a sculat, şi-a rupt hainele*, şi s’a culcat* pe pămînt, şi toţi slujitorii lui stăteau acolo cu hainele sfîşiate.
32 Ionadab*, fiul lui Şimea, fratele lui David, a luat cuvîntul şi a zis: „Să nu creadă domnul meu că toţi tinerii, fiii împăratului, au fost ucişi, căci numai Amnon a murit; aceasta este urmarea unei hotărîri a lui Absalom, din ziua cînd Amnon a necinstit pe soră-sa Tamar.
33 Să nu* se mai muncească dar împăratul, domnul meu, cu gîndul că toţi fiii împăratului au murit, căci numai Amnon a murit.
34 Absalom* a fugit. Şi tînărul pus de strajă a ridicat ochii şi s’a uitat. Şi iată că o mare ceată venea pe drumul dinapoia lui, dinspre munte.
35 Ionadab a zis împăratului: „Iată că vin fiii împăratului! Astfel se adevereşte ce spunea robul tău“.
36 Pe cînd isprăvea el vorba, iată că fiii împăratului au venit. Au ridicat glasul, şi au plîns; şi împăratul şi toţi slujitorii lui au plîns mult.
37 Absalom fugise, şi s’a dus la Talmai*,

fiul lui Amihur, împăratul Gheşurului. Şi David jălea în fiecare zi pe fiul său.
38 Absalom a stat trei ani la Gheşur*****, unde se dusese, după ce fugise.
39 Împăratul David a încetat să mai urmărească pe Absalom, căci se mîngîiase***** de moartea lui Amnon.

Capitolul 14

Ioab trimete pe o femeie din Tecoa la David

1 Ioab, fiul Ţeruiei, a băgat de seamă că inima împăratului era aprinsă de dor după***** Absalom.
2 A trimes să aducă din Tecoa***** o femeie iscusită, şi i-a zis: „Fă-te că plîngi, şi îmbracă-te***** în haine de jale; nu te unge cu untdelemn, şi fii ca o femeie care de multă vreme plînge după un mort.
3 Să te duci astfel la împărat,şi să-i vorbeşti aşa şi aşa.“ Şi Ioab***** i-a spus ce trebuia să zică.
4 Femeia aceea din Tecoa s’a dus să vorbească împăratului. A căzut***** cu faţa la pămînt, s’a închinat, şi a zis: „Împărate, scapă-mă*****!“
5 Împăratul i-a zis: „Ce ai?“ Ea a răspuns: „Da, sînt văduvă*****, bărbatul mi-a murit!
6 Roaba ta avea doi fii; amîndoi s’au certat pe cîmp, şi n’a fost nimeni să-i despartă; unul a lovit pe celalt, şi l-a omorît.
7 Şi iată că toată familia***** s’a ridicat împotriva roabei tale, zicînd: «Scoate încoace pe ucigaşul fratelui său! Vrem să-l omorîm, pentru viaţa fratelui său pe care l-a ucis; vrem să nimicim chiar şi pe moştenitor!» Ei ar stinge astfel şi tăciunele care-mi mai rămîne, ca să nu lase bărbatului meu nici nume nici urmaş viu pe faţa pămîntului.“
8 Împăratul a zis femeii: „Du-te acasă. Voi da porunci cu privire la tine.“
9 Femeia din Tecoa a zis împăratului: „Asupra mea*****, împărate, domnul meu, şi asupra casei tatălui meu să cadă pedeapsa; împăratul***** şi scaunul lui de domnie să nu aibă nimic de suferit“.
10 Împăratul a zis: „Dacă va vorbi cineva împotriva ta, să-l aduci la mine, şi nu se va mai atinge de tine.“
11 Ea a zis: „Să-şi aducă aminte împăratul de Domnul, Dumnezeul tău, pentruca răzbunătorul sîngelui***** să nu mărească prăpădul, şi să nu mi se nimicească fiul!“ Şi el a zis: „Viu este***** Domnul, că un păr din capul fiului tău nu va cădea la pămînt!“
12 Femeia a zis: „Dă voie roabei tale să spună o vorbă domnului meu, împăratul.“ Şi el a zis: „Vorbeşte!“
13 Femeia a zis: „Pentruce gîndeşti tu astfel cu privire la poporul***** lui Dumnezeu, căci nu iese chiar din cuvintele împăratului că împăratul este ca şi vinovat cînd nu cheamă înapoi pe acela pe care l-a***** gonit?
14 Trebuie negreşit să murim*****, şi vom fi ca nişte ape vărsate pe pămînt, cari nu se mai adună. Dumnezeu nu ia viaţa, ci doreşte***** ca fugarul să nu rămînă izgonit dinaintea Lui.
15 Acum, dacă am venit să spun aceste lucruri împăratului, domnului meu, am venit pentrucă poporul m’a înspăimîntat. Şi roaba ta a zis: «Vreau să vorbesc împăratului; poate că împăratul va face ce va zice roaba sa.
16 Da, împăratul va asculta pe roaba sa, ca să scape din mîna celor ce caută să ne nimicească, pe mine şi pe fiul meu, din moştenirea lui Dumnezeu.»
17 Roaba ta a zis: «Cuvîntul domnului meu împăratul să-mi dea odihnă. Căci domnul meu împăratul este ca un înger***** al lui Dumnezeu, gata să audă binele şi răul. Şi Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine.“
18 Împăratul a răspuns, şi a zis femeii: „Nu-mi ascunde ce te voi întreba.“ Şi femeia a zis: „Să vorbească domnul meu împăratul!“
19 Împăratul a zis atunci: „Oare mîna lui Ioab nu este ea cu tine în toată treaba aceasta?“ Şi femeia a răspuns: „Viu este sufletul tău, împărate, domnul meu, că nu

este cu putinţă nici o abatere nici la dreapta nici la stînga dela tot ce a zis domnul meu împăratul. În adevăr, robul tău Ioab mi-a poruncit, şi a pus în* gura roabei tale toate aceste cuvinte.
20 Ca să dea o altă înfăţişare lucrului, a făcut robul tău Ioab lucrul acesta. Dar domnul meu este tot atît de înţelept* ca şi un înger al lui Dumnezeu, ca să cunoască tot ce se petrece pe pămînt.“

Absalom este iertat şi adus înapoi

21 Împăratul a zis lui Ioab: „Iată, vreau să fac lucrul acesta; du-te dar, de adu înapoi pe tînărul Absalom.“
22 Ioab a căzut cu faţa la pămînt, s’a închinat, şi a binecuvîntat pe împăratul. Apoi a zis: „Robul tău cunoaşte azi că am căpătat trecere înaintea ta, împărate, domnul meu, fiindcă împăratul lucrează după cuvîntul robului său.“
23 Ioab s’a sculat, a plecat în Gheşur*, şi a adus pe Absalom înapoi la Ierusalim.
24 Dar împăratul a zis: „Să se ducă în casa lui, şi să nu-mi vadă* faţa.“ Şi Absalom s’a dus în casa lui, şi n’a văzut faţa împăratului.
25 Nu era om în tot Israelul aşa de vestit ca Absalom în privinţa frumuseţei lui; din talpa* piciorului pînă în creştetul capului, n’avea niciun cusur.
26 Cînd îşi tundea capul – şi-l tundea în fiecare an, pentrucă părul îi era greu – greutatea părului de pe capul lui era de două sute de sicli, după greutatea împăratului.
27 Lui Absalom i s’au născut* trei fii, şi o fiică, numită Tamar, care era o femeie frumoasă la chip.
28 Absalom a locuit doi ani la Ierusalim, fără să vadă* faţa împăratului.
29 Apoi a chemat pe Ioab, să-l trimeată la împăratul: dar Ioab n’a voit să vină la el. L-a chemat a doua oară; şi Ioab tot n’a vrut să vină.
30 Absalom a zis atunci slujitorilor lui: „Vedeţi, ogorul lui Ioab este lîngă al meu; are orz pe el; duceţi-vă şi puneţi-i foc.“ Şi slujitorii lui Absalom au pus foc cîmpului.
31 Ioab s’a sculat şi s’a dus la Absalom acasă. Şi i-a zis: „Pentruce au pus slujitorii tăi foc cîmpului meu?“
32 Absalom a răspuns lui Ioab: „Iată, ţi-am trimes vorbă şi ţi-am zis: «Vino aici, şi te voi trimete la împărat să-i spui: «Pentruce m’am întors din Gheşur? Ar fi fost mai bine pentru mine să fiu şi acum acolo. Doresc acum să văd faţa împăratului; şi dacă este vreo nelegiuire în mine, să mă omoare.»
33 Ioab s’a dus la împărat, şi i-a spus lucrul acesta. Şi împăratul a chemat pe Absalom, care a venit la el şi s’a aruncat cu faţa la pămînt înaintea lui. Împăratul a sărutat* pe Absalom.

Capitolul 15

Răscoala lui Absalom

1 După* aceea, Absalom şi-a pregătit care* şi cai, şi cinci zeci de oameni cari alergau înaintea lui.
2 Se scula disdedimineaţă, şi stătea la marginea drumului la poartă. Şi oridecîteori avea cineva vreo neînţelegere şi se ducea la împărat la judecată, Absalom îl chema şi zicea: „Din ce cetate eşti?“ După ce-i răspundea: „Sînt din cutare seminţie a lui Israel,“
3 Absalom îi zicea: „Iată, pricina ta este bună şi dreaptă; dar nimeni din partea împăratului nu te va asculta.“
4 Absalom zicea: „De* m’ar pune pe mine judecător în ţară! Orice om care ar avea o neînţelegere şi o judecată, ar veni la mine, şi i-aş face dreptate.“
5 Şi cînd se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mîna, îl apuca, şi-l săruta.
6 Absalom se purta aşa cu toţi aceia din Israel cari se duceau la împărat să ceară dreptate. Şi Absalom cîştiga* inima

oamenilor lui Israel.
7 După trecere de patruzeci**a** de ani,
Absalom a zis împăratului: „Dă-mi voie să
mă duc la Hebron să împlinesc o juruinţă pe
care am făcut-o Domnului.
8 Căci robul***** tău a făcut o juruinţă*****, cînd*****
locuiam la Gheşur în Siria; şi am zis: «Dacă
mă va aduce Domnul înapoi la Ierusalim,
voi da cinste Domnului.“
9 Împăratul i-a zis: „Du-te în pace.“
Absalom s’a sculat, şi a plecat la Hebron.
10 Absalom a trimes iscoade în toate
seminţiile lui Israel, să spună: „Cînd veţi
auzi sunetul trîmbiţei, să ziceţi: «Absalom
s’a făcut împărat la Hebron!“
11 Două sute de oameni din Ierusalim, cari
fuseseră poftiţi*****, au însoţit pe Absalom; şi l-
au însoţit în prostia***** lor, fără să ştie nimic.
12 Pe cînd aducea Absalom jertfele, a trimes
în cetatea Ghilo după Ahitofel, Ghilonitul*****,
sfetnicul***** lui David. Uneltirea căpăta putere,
şi poporul se îndrepta în număr tot mai
mare***** de partea lui Absalom.

Fuga lui David

13 Cineva a venit şi a dat de ştire lui David,
şi a zis: „Inima***** oamenilor lui Israel s’a
întors spre Absalom.“
14 Şi David a zis tuturor slujitorilor lui cari
erau cu el la Ierusalim: „Sculaţi-vă să
fugim*****, căci nu vom scăpa dinaintea lui
Absalom. Grăbiţi-vă de plecare; altfel, nu va
întîrzia să ne ajungă, şi va arunca
nenorocirea peste noi, şi va trece cetatea prin
ascuţişul săbiei.“
15 Slujitorii împăratului i-au zis: „Slujitorii
tăi vor face tot ce va voi domnul nostru
împăratul.“
16 Împăratul***** a ieşit, şi toată casa lui
mergea după el; şi a lăsat zece***** ţiitoare
pentru paza casei.
17 Împăratul a ieşit astfel, şi tot poporul îl
urma. Şi s’au oprit la cea din urmă casă.
18 Toţi slujitorii lui, toţi Cheretiţii***** şi toţi
Peletiţii, au trecut alături de el; şi toţi Gatiţii,
în număr de şase sute de oameni, veniţi din
Gat după el, au trecut înaintea împăratului.
19 Împăratul a zis lui Itai***** din Gat:
„Pentruce să vii şi tu cu noi? Întoarce-te, şi
rămîi cu împăratul, căci eşti străin, şi ai fost
luat chiar din ţara ta.
20 De ieri ai venit, şi azi să te fac să rătăceşti
cu noi încoace şi încolo, cînd nici eu însumi
nu ştiu unde***** mă duc! Întoarce-te, şi ia şi pe
fraţii tăi cu tine. Domnul să se poarte cu tine
cu bunătate şi credincioşie!“
21 Itai a răspuns împăratului, şi a zis: „Viu*****
este Domnul şi viu este domnul meu
împăratul, că în locul unde va fi domnul
meu împăratul, fie ca să moară, fie ca să
trăiască, acolo va fi şi robul tău.“
22 David a zis atunci lui Itai: „Du-te şi
treci!“ Şi Itai din Gat a trecut înainte, cu toţi
oamenii lui şi toţi copiii cari erau cu el.
23 Tot ţinutul plîngea şi scoteau ţipete mari,
la trecerea întregului popor. Împăratul a
trecut apoi şi el pîrîul Chedron, şi tot
poporul a apucat pe drumul care duce în*****
pustie.
24 Ţadoc era şi el acolo, şi cu el toţi Leviţii,
ducînd***** chivotul legămîntului lui
Dumnezeu; şi au aşezat jos chivotul lui
Dumnezeu, şi Abiatar se suia, în timp ce tot
poporul isprăvea de ieşit din cetate.
25 Împăratul a zis lui Ţadoc: „Du chivotul
lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi
căpăta trecere înaintea Domnului, mă va
aduce înapoi***** şi mă va face să văd chivotul
şi locaşul lui.
26 Dar dacă va zice: «Nu-mi place***** de
tine», iată-mă, să facă ce va crede cu***** mine.
27 Împăratul a mai zis preotului Ţadoc:
«Înţelegi? Întoarce-te***** în pace în cetate, cu
fiul tău Ahimaaţ, şi cu Ionatan, fiul lui
Abiatar, cei doi fii***** ai voştri.
28 Vedeţi, voi aştepta***** în cîmpiile pustiei,
pînă ce-mi vor veni veşti din partea voastră.“
29 Astfel Ţadoc şi Abiatar au dus înapoi
chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim, şi au
rămas acolo.
30 David a suit dealul măslinilor. Suia

plîngînd şi cu capul* acoperit, şi mergea cu picioarele goale*; şi toţi ceice erau cu el şi-au acoperit* şi ei capul, şi suiau plîngînd*.
31 Au venit şi au spus lui David: „Ahitofel* este împreună cu Absalom printre uneltitori.“ Şi David a zis: „Doamne, nimiceşte* sfaturile lui Ahitofel!“
32 Cînd a ajuns David pe vîrf, unde s’a închinat înaintea lui Dumnezeu, iată că Huşai, Architul, a venit înaintea lui, cu haina sfîşiată* şi capul acoperit cu ţărînă.
33 David i-a zis: „Dacă vei veni cu mine, îmi vei fi o* povară.
34 Dimpotrivă, vei nimici pentru mine sfaturile lui Ahitofel, dacă te vei întoarce în cetate, şi vei zice lui Absalom: «Împărate, eu voi fi robul* tău; odinioară am fost robul tatălui tău, dar acum sînt robul tău.»
35 Preoţii Ţadoc şi Abiatar nu vor fi acolo cu tine? Tot ce vei afla din casa împăratului spune* preoţilor Ţadoc şi Abiatar.
36 Şi fiindcă ei au acolo la* ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc, şi pe Ionatan, fiul lui Abiatar, prin ei îmi veţi trimete tot ce veţi afla.
37 Huşai, prietenul* lui David, s’a întors dar în cetate. Şi Absalom* a intrat în Ierusalim.

---

a v.7 Sau: patru

Capitolul 16

Ţiba înegreşte pe Mefiboşet

1 Cînd* trecuse David puţin de vîrf, iată că Ţiba*, slujitorul lui Mefiboşet, a venit înaintea lui cu doi măgari înşăilaţi, pe cari erau două sute de pîini, o sută de turte de stafide, o sută de roade de vară, şi un burduf cu vin.
2 Împăratul a zis lui Ţiba: „Ce vrei să faci cu acestea?“ Şi Ţiba a răspuns: „Măgarii sînt pentru casa împăratului, pentru călărie, pînile şi roadele de vară sînt pentru hrana tinerilor, şi vinul pentru potolirea setei celor* ce vor fi obosiţi în pustie.
3 Împăratul a zis: «Unde este fiul stăpînului tău?» Şi* Ţiba a răspuns împăratului: «Iată, a rămas la Ierusalim, căci a zis: «Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăţia tatălui meu.“
4 Împăratul* a zis lui Ţiba: „Tot ce este al lui Mefiboşet este al tău.“ Şi Ţiba a zis: „Mă închin cu plecăciune! Să capăt trecere înaintea ta, împărate, domnul meu!“

Şimei blastămă

5 David ajunsese pînă la Bahurim. Şi de acolo a ieşit un om din familia şi din casa lui Saul, numit Şimei*, fiul lui Ghera. El înainta blestemînd,
6 şi a aruncat cu pietre după David şi după toţi slujitorii împăratului David, în timp ce tot poporul şi toţi vitejii stăteau la dreapta şi la stînga împăratului.
7 Şimei vorbea astfel cînd blestema: „Du-te, du-te, om al sîngelui, om* rău!
8 Domnul face să cadă asupra ta pedeapsa* pentru tot sîngele* casei lui Saul, al cărui scaun de domnie l-ai luat, şi Domnul a dat împărăţia în mînile fiului tău Absalom; şi iată-te nenorocit, căci eşti un om al sîngelui!“
9 Atunci Abişai, fiul Ţeruiei, a zis împăratului: „Pentruce bleastămă* acest cîne* mort pe domnul meu împăratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul.“
10 Dar împăratul a zis: „Ce* aveţi voi cu mine, fiii Ţeruiei? Dacă bleastămă, înseamnă că Domnul* i-a zis: «Bleastămă pe David!» Cine-i* va zice dar: «Pentruce faci aşa?“
11 Şi David a zis lui Abişai şi tuturor slujitorilor săi: „Iată că fiul meu*, care* a ieşit din trupul meu, vrea să-mi ia viaţa; cu cît mai mult Beniamitul acesta! Lăsaţi-l să blesteme, căci Domnul i-a zis.
12 Poate că Domnul se va uita la necazul meu, şi-mi va* face bine în locul blestemelor de azi.“
13 David şi oamenii lui şi-au văzut de drum.

Şimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, şi mergînd, blestema, arunca cu pietre împotriva lui, şi vîntura praf.
14 Împăratul şi tot poporul care era cu el au ajuns la Aiefim, şi acolo s'au odihnit.

Huşai la Absalom

15 Absalom***** şi tot poporul, bărbaţii lui Israel, intraseră în Ierusalim. Ahitofel era şi el cu Absalom.
16 Cînd a ajuns Huşai, Architul, prietenul***** lui David, la Absalom, i-a zis: „Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!"
17 Şi Absalom a zis lui Huşai: „Iată cît de mult ţii tu la prietenul tău! Pentru ce nu***** te-ai dus cu prietenul tău?"
18 Huşai a răspuns lui Absalom: „Pentru că vreau să fiu al aceluia pe care l-a ales Domnul şi tot poporul acesta şi toţi bărbaţii lui Israel, şi cu el vreau să rămîn.
19 De altfel, cui***** îi voi sluji? Nu fiului său? Cum am slujit tatălui tău, aşa îţi voi sluji şi ţie."

Absalom ascultă de Ahitofel

20 Absalom a zis lui Ahitofel: „Sfătuiţi-vă împreună; ce avem de făcut?"
21 Şi Ahitofel a zis lui Absalom: „Intră la ţiitoarele***** pe cari le-a lăsat tatăl tău pentru paza casei; astfel, tot Israelul va şti că te-ai făcut urît***** tatălui tău, şi mînile tuturor***** celor ce sînt cu tine se vor întări."
22 Au întins un cort pentru Absalom pe acoperiş, şi Absalom a intrat la ţiitoarele tatălui său, în faţa întregului***** Israel.
23 Sfatul dat pe vremea aceea de Ahitofel avea tot atîta putere ca şi cînd ar fi întrebat chiar pe Dumnezeu. Tot aşa era cu toate sfaturile lui Ahitofel, fie pentru***** David, fie pentru Absalom.

Capitolul 17

Sfatul lui Ahitofel zădărnicit de Huşai

1 Ahitofel a zis lui Absalom: „Lasă-mă să aleg douăsprezece mii de oameni! Mă voi scula, şi voi urmări pe David chiar în noaptea aceasta.
2 Îl voi lua pe neaşteptate, cînd va fi obosit***** şi va avea mînile slăbite, îl voi înspăimînta, şi tot poporul care este cu el va fugi. Voi lovi numai pe împărat*****,
3 şi voi aduce înapoi la tine pe tot poporul; moartea omului pe care-l urmăreşti va face ca toţi să se întoarcă, şi tot poporul va fi în pace."
4 Cuvintele acestea au plăcut lui Absalom şi tuturor bătrînilor lui Israel.
5 Dar Absalom a zis: „Chemaţi şi pe Huşai, Architul, şi să auzim şi ce va zice el."
6 Huşai a venit la Absalom, şi Absalom i-a zis: „Iată cum a vorbit Ahitofel; trebuie să facem ce a zis el, sau nu? Spune tu!"
7 Huşai a răspuns lui Absalom: „De data aceasta, sfatul pe care ţi l-a dat Ahitofel nu este bun."
8 Şi Huşai a zis: „Tu cunoşti vitejia tatălui tău şi a oamenilor lui; sînt înfuriaţi ca o ursoaică***** de pe cîmp, căreia i s'au răpit puii. Tatăl tău este un om de război, şi nu va petrece noaptea cu poporul;
9 iată, acum, stă ascuns în vreo groapă sau în vreun alt loc. Şi dacă, dela început, vor cădea unii subt loviturile lor, se va auzi îndată, şi se va zice: «Poporul care urma pe Absalom a fost înfrînt!»
10 Atunci cel mai viteaz, chiar dacă ar fi avut o inimă de leu, se va înspăimînta*****; căci tot Israelul ştie că tatăl tău este un viteaz, şi că are nişte viteji cu el.
11 Sfatul meu este dar ca tot Israelul să se strîngă la tine, dela Dan***** pînă la Beer-Şeba, o mulţime ca nisipul***** de pe marginea mării. Şi tu însuţi să mergi la luptă.
12 Dacă vom ajunge la el în vreun loc unde

l-am găsi, vom cădea peste el cum cade roua pe pămînt; şi nu va scăpa niciunul, nici el, nici vreunul din oamenii cari sînt cu el.
13 Dacă va fugi într'o cetate, tot Israelul va duce funii la cetatea aceea, şi o vom trage în pîrîu, pînă cînd nu va mai rămînea nici o piatră în ea."
14 Absalom şi toţi oamenii lui Israel au zis: „Sfatul lui Huşai, Architul, este mai bun decît sfatul lui Ahitofel." Dar Domnul***** hotărîse să nimicească bunul sfat al lui Ahitofel, ca să aducă nenorocirea peste Absalom.

Moartea lui Ahitofel

15 Husai***** a zis preoţilor Ţadoc şi Abiatar: „Ahitofel a dat cutare şi cutare sfat lui Absalom şi bătrînilor lui Israel, şi eu i-am sfătuit cutare şi cutare lucru.
16 Acum trimeteţi îndată ştire lui David, şi spuneţi-i: «Nu sta noaptea în cîmpiile***** pustiei, ci du-te mai departe, ca nu cumva împăratul şi tot poporul care este cu el să fie în primejdie să piară.»
17 Ionatan***** şi Ahimaaţ stăteau lîngă fîntîna Roguel*****. Slujnica venea şi le aducea ştiri, iar ei se duceau să dea de veste împăratului David; căci nu îndrăzneau să se arate şi să intre în cetate.
18 Dar odată i-a zărit un tînăr, şi a spus lui Absalom. Ei au plecat amîndoi în grabă, şi au ajuns la Bahurim*****, la casa unui om care avea o fîntînă în curte, şi s'au pogorît în ea.
19 Femeia***** a luat o învelitoare, a întins-o peste gura fîntînii, şi a împrăştiat urluială pe ea, ca să nu dea nimic de bănuit.
20 Slujitorii lui Absalom au intrat în casă la femeia acesta, şi au zis: «Unde sînt Ahimaaţ şi Ionatan?» Femeia***** le-a răspuns: «Au trecut pîrîul». Au căutat, şi negăsindu-i, s'au întors la Ierusalim.
21 După plecarea lor, Ahimaaţ şi Ionatan au ieşit din fîntînă, şi s'au dus să dea de ştire împăratului David. Au zis lui David: «Sculaţi-vă***** şi grăbiţi-vă de treceţi apa, căci Ahitofel a plănuit cutare şi cutare lucru împotriva voastră.»
22 David şi tot poporul care era cu el s'au sculat şi au trecut Iordanul; cînd se lumina de ziuă, nu rămăsese nici unul care să nu fi trecut Iordanul".
23 Ahitofel, cînd a văzut că sfatul lui n'a fost urmat, a pus şaua pe măgar, şi a plecat acasă în cetatea***** lui. Şi-a pus casa în rînduială, şi s'a spînzurat*****. Cînd a murit, l-au îngropat în mormîntul tatălui său.

David la Mahanaim

24 David ajunsese la Mahanaim*****, cînd a trecut Absalom Iordanul, însoţit de toţi bărbaţii lui Israel.
25 Absalom a pus pe Amasa în fruntea oştirii, în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, Israelitul, care intrase la Abigal*****, fata lui Nahaş şi sora Ţeruiei, mama lui Ioab.
26 Israel şi Absalom au tăbărît în ţara Galaadului.
27 Cînd a ajuns David la Mahanaim, Şobi*****, fiul lui Nahaş, din Raba fiilor lui Amon, Machir*****, fiul lui Amiel, din Lodebar, şi Barzilai***** Galaaditul, din Roghelim,
28 au adus paturi, lighene, vase de pămînt, grîu, orz, făină, grîu prăjit, bob, linte, uscături,
29 miere, unt, oi, şi brînză de vacă. Au adus aceste lucruri lui David şi poporului care era cu el, ca să mănînce; căci ziceau: „Poporul acesta trebuie să fi suferit de foame, de oboseală şi de sete, în pustie*****."

Capitolul 18

Absalom ucis de Ioab

1 David a numărat poporul care era cu el, şi a pus peste ei căpetenii peste mii şi căpetenii peste sute.
2 A pus o treime din popor supt porunca lui Ioab, o treime***** supt Abişai, fiul Ţeruiei,

fratele lui Ioab, şi o treime subt Itai din Gat. Şi împăratul a zis poporului: „Vreau să ies şi eu împreună cu voi.“
3 Dar poporul* a zis: „Să nu ieşi! Căci dacă vom lua-o la fugă, luarea aminte nu se va îndrepta asupra noastră; şi cînd vor cădea jumătate din noi, nu vor lua seama la noi; dar tu eşti ca zece mii dintre noi, şi acum este mai bine să ne vii în ajutor din cetate.“
4 Împăratul le-a răspuns: „Voi face ce credeţi că este mai bine.“ Şi împăratul a stat lîngă poartă, în timp ce tot poporul ieşea cu sutele şi miile.
5 Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ioab, lui Abişai şi lui Itai: „Pentru dragostea pe care o aveţi faţă de mine, purtaţi-vă blînd cu tînărul Absalom!“ Şi tot poporul* a auzit porunca împăratului, dată tuturor căpeteniilor cu privire la Absalom.
6 Poporul a ieşit în cîmp înaintea lui Israel, şi bătălia a avut loc în pădurea* lui Efraim.
7 Acolo, poporul lui Israel a fost bătut de slujitorii lui David, şi a fost o mare înfrîngere în ziua aceea, ca douăzeci de mii de oameni.
8 Lupta s'a întins pe tot ţinutul, şi pădurea a mîncat mai mult popor în ziua aceea decît a mîncat sabia.
9 Absalom s'a pomenit în faţa oamenilor lui David. Era călare pe un catîr. Catîrul a pătruns subt ramurile încîlcite ale unui mare stejar, şi capul lui Absalom s'a prins de stejar; a rămas astfel spînzurat între cer şi pămînt, şi catîrul care era subt el a trecut înainte.
10 Un om, văzînd lucrul acesta, a venit şi a spus lui Ioab: „Iată, am văzut pe Absalom spînzurat de un stejar.“
11 Şi Ioab a zis omului care i-a adus ştirea aceasta: „L-ai văzut! De ce dar nu l-ai tăiat pe loc? Ţi-aş fi dat zece sicli de argint şi un brîu.“
12 Dar omul acela a zis lui Ioab: „Chiar dacă aş cîntări în mîna mea o mie de sicli de argint, n'aş pune mîna pe fiul împăratului; căci noi am auzit* următoarea poruncă pe care ţi-a dat-o împăratul ţie, lui Abişai şi lui Itai: «Luaţi seama fiecare la tînărul Absalom!»
13 Şi dacă l-aşi fi omorît mişeleşte, nimic n'ar fi rămas ascuns împăratului, şi tu însuţi ai fi fost împotriva mea.“
14 Ioab a zis: „Nu voi zăbovi atîta cu tine!“ Şi a luat trei săgeţi în mînă, şi le-a înfipt în inima lui Absalom, care era încă plin de viaţă în mijlocul stejarului.
15 Zece tineri, cari duceau armele lui Ioab, au înconjurat pe Absalom, l-au lovit şi l-au omorît.
16 Ioab a sunat din trîmbiţă; şi poporul s'a întors, încetînd astfel să mai urmărească pe Israel, oprit de Ioab.
17 Au luat pe Absalom, l-au aruncat într'o groapă mare din mijlocul pădurii, şi au pus* peste el o grămadă foarte mare de petre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui.
18 Pe cînd trăia, Absalom îşi ridicase un stîlp de aducere aminte în valea împăratului*. Căci zicea: „N'am* fii, prin cari să se poată păstra aducerea aminte a numelui meu.“ Şi a pus numele său stîlpului, care şi astăzi se numeşte stîlpul lui Absalom.

Solia lui Cuşi

19 Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc, a zis: „Lasă-mă, să dau fuga, şi să duc împăratului vestea cea bună că Domnul i-a făcut dreptate, scăpîndu-l din mîna vrăjmaşilor săi.“
20 Ioab i-a zis: „Nu tu ai să duci veştile azi; le vei duce într'o altă zi, dar nu astăzi; fiindcă fiul împăratului a murit.“
21 Şi Ioab a zis lui Cuşi: „Du-te şi vesteşte împăratului ce ai văzut.“ Cuşi s'a închinat înaintea lui Ioab, şi a dat fuga.
22 Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc, a zis iarăş lui Ioab: „Orice s'ar întîmpla, lasă-mă să alerg după Cuşi.“ Şi Ioab a zis: „Pentruce vrei să alergi, fiule? Nu este o solie care-ţi va fi de folos.“
23 „Orice s'ar întîmpla, vreau să alerg“, a zis din nou Ahimaaţ. Şi Ioab i-a zis: „Dă

fuga!“ Ahimaaţ a alergat pe drumul care duce în cîmpie, şi a luat-o înaintea lui Cuşi.
24 David şedea între cele două porţi. Caraula***** s’a dus pe acoperişul porţii spre zid; a ridicat ochii şi s’a uitat. Şi iată că un om alerga singur singurel.
25 Caraula a strigat, şi a dat de ştire împăratului. Împăratul a zis: „Dacă este singur, aduce veşti.“ Şi omul acela se apropia din ce în ce mai mult.
26 Caraula a văzut un alt om alergînd; a strigat la portar: „Iată un om aleargă singur singurel.“ Împăratul a zis: „Şi el aduce veşti.“
27 Caraula a zis: „Alergătura celui dintîi pare că e a lui Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc.“ Şi împăratul a zis: „Este un om de bine, şi aduce veşti bune.“
28 Ahimaaţ a strigat, şi a zis împăratului: „Este bine de tot!“ S’a închinat înaintea împăratului cu faţa pînă la pămînt, şi a zis: „Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul tău, care a dat în mînile noastre pe cei ce ridicau mîna împotriva domnului nostru împăratul.“
29 Împăratul a zis: „Tînărul Absalom este bine, sănătos?“ Ahimaaţ a răspuns: „Am văzut o mare învălmăşală, cînd a trimes Ioab pe slujitorul împăratului şi pe mine, slujitorul tău: dar nu ştiu ce era.“
30 Şi împăratul a zis: „Stai colea la o parte.“ Şi Ahimaaţ a stătut deoparte.
31 Îndată a sosit Cuşi. Şi a zis: „Să afle domnul meu, împăratul, vestea cea bună! Astăzi Domnul ţi-a făcut dreptate, scăpîndu-te din mîna tuturor celor ce se ridicau împotriva ta.“
32 Împăratul a zis lui Cuşi: „Tînărul Absalom este bine, sănătos?“ Cuşi a răspuns: „Ca tînărul acesta să fie vrăjmaşii domnului meu, împăratul, şi toţi cei ce se ridică împotriva ta, ca să-ţi facă rău!“
33 Atunci împăratul, cutremurîndu-se, s’a suit în odaia de sus a porţii, şi a plîns. Pe cînd mergea, zicea: „Fiul***** meu Absalom! Fiul meu, fiul meu Absalom! Cum n’am murit eu în locul tău! Absalom, fiul meu, fiul meu!“

Capitolul 19

Jalea împăratului

1 Au venit şi au spus lui Ioab: „Iată că împăratul plînge şi se jăleşte din pricina lui Absalom.“
2 Şi în ziua aceea, biruinţa s’a prefăcut în jale pentru tot poporul, căci în ziua aceea, poporul auzea zicîndu-se: „Împăratul este mîhnit din pricina fiului său.“
3 În aceeaş zi, poporul a intrat în cetate***** pe furiş, ca nişte oameni ruşinaţi că au fugit din luptă.
4 Împăratul îşi acoperise***** faţa, şi striga în gura mare: „Fiul***** meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu.“
5 Ioab a intrat în odaia unde era împăratul, şi a zis: „Tu acoperi azi de ruşine faţa tuturor slujitorilor tăi, cari au scăpat azi viaţa ta, a fiilor tăi şi a fetelor tale, a nevestelor tale şi a ţiitoarelor tale.
6 Tu iubeşti pe ceice te urăsc, şi urăşti pe ceice te iubesc, căci arăţi azi că pentru tine nu sînt nici căpetenii nici slujitori; şi văd acum că, dacă ar trăi Absalom şi noi toţi am fi murit în ziua aceasta, lucrul acesta ţi-ar fi plăcut.
7 Scoală-te dar, ieşi şi vorbeşte după inima slujitorilor tăi! Căci jur pe Domnul că, dacă nu ieşi să te arăţi, nu va rămînea un om cu tine în noaptea aceasta; şi aceasta va fi o nenorocire mai rea pentru tine decît toate nenorocirile cari ţi s’au întîmplat din tinereţă pînă acum.“

Întoarcerea împăratului la Ierusalim

8 Atunci împăratul s’a sculat, şi a şezut la poartă. Au spus tot poporului: „Iată că împăratul stă la poartă.“ Şi tot poporul a venit înaintea împăratului. $Însă Israel

fugise, fiecare în cortul lui.
9 Şi în toate seminţiile lui Israel, tot poporul se certa, zicînd: „Împăratul ne-a izbăvit din mîna vrăjmaşilor noştri, el ne-a scăpat din mîna Filistenilor; şi acum a trebuit să fugă* din ţară dinaintea lui Absalom.
10 Şi Absalom, pe care-l unsesem să domnească peste noi, a murit în bătălie: de ce nu puneţi o vorbă pentru întoarcerea împăratului?“
11 La rîndul său, împăratul David a trimes să spună preoţilor Ţadoc şi Abiatar: „Vorbiţi bătrînilor lui Iuda, şi spuneţi-le: «Pentruce aţi fi voi cei din urmă pentru întoarcerea împăratului în casa lui?» – Căci ce se spunea în tot Israelul ajunsese pînă la împărat. –
12 Voi sînteţi fraţii mei, sînteţi os* din oasele mele şi carne din carnea mea; pentruce aţi fi voi cei din urmă pentru aducerea împăratului înapoi?
13 Şi lui Amasa* spuneţi-i aşa: «Nu eşti tu oare os din oasele mele şi carne din carnea mea? Să mă pedepsească* Dumnezeu cu toată asprimea, dacă nu vei fi înaintea mea pentru totdeauna căpetenia oştirii în locul lui Ioab!“
14 David a înmuiat inima tuturor celor din Iuda, de parcă ar fi fost un singur* om; şi au trimes să spună împăratului: „Întoarce-te, tu şi toţi slujitorii tăi.“
15 Împăratul s’a întors, şi a ajuns pînă la Iordan. Şi Iuda s’a dus la Ghilgal*, ca să iasă înaintea împăratului, şi să-l facă să treacă Iordanul.

Bunătatea lui David faţă de Şimei

16 Şimei*, fiul lui Ghera, Beniamitul, care era din Bahurim, s’a grăbit să se pogoare cu cei din Iuda înaintea împăratului David.
17 Avea cu el o mie de oameni din Beniamin, şi pe Ţiba*, mai marele casei lui Saul, şi pe cei cincisprezece fii şi pe cei douăzeci de robi ai lui Ţiba. Au trecut Iordanul în faţa împăratului.
18 Luntrea, pusă la îndemîna împăratului, tocmai pornise ca să-i treacă şi casa dincolo; şi în clipa cînd era să treacă împăratul Iordarnul, Şimei, fiul lui Ghera, s’a închinat înaintea lui.
19 Şi a zis împăratului: „Să nu ţină seamă* domnul meu de nelegiuirea mea*, să uite că robul tău l-a ocărît în ziua cînd împăratul, domnul meu, ieşea din Ierusalim, şi să nu ţină seamă* împăratul de lucrul acesta!
20 Căci robul tău mărturiseşte că a păcătuit. Şi iată, vin astăzi, cel dintîi din toată casa lui Iosif*, înaintea împăratului, domnul meu.“
21 Atunci Abişai, fiul Ţeruiei, a luat cuvîntul, şi a zis: „Nu trebuie oare să moară Şimei pentrucă a blestemat* pe unsul Domnului?“
22 Dar David a zis: „Ce* am eu cu voi, fiii Ţeruiei, şi pentruce vă arătaţi astăzi protivnicii mei? Astăzi să se omoare* oare vreun om în Israel? Nu ştiu eu că împărăţesc azi peste Israel?“
23 Şi împăratul* a zis lui Şimei: „Nu vei muri!“ Împăratul i-a jurat că nu-l va omorî.

Bunătatea lui David faţă de Mefiboşet

24 Mefiboşet*, fiul lui Saul, s’a pogorît şi el înaintea împăratului. Nu-şi îngrijise nici picioarele, nici barba, nici nu-şi spălase hainele, din ziua cînd plecase împăratul pînă în ziua cînd se întorcea în pace.
25 Cînd s’a dus înaintea împăratului la Ierusalim, împăratul i-a zis: „Pentruce n’ai venit* cu mine, Mefiboşet?“
26 Şi el a răspuns: „Împărate, domnul meu, slujitorul meu m’a înşelat, căci robul tău, care este olog, zisese: «Voi pune şaua pe măgar, voi încăleca pe el, şi voi merge cu împăratul.»
27 Şi el a* înegrit pe robul tău la domnul meu împăratul. Dar domnul meu* împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu. Fă ce vei crede.
28 Căci toţi cei din casa tatălui meu au fost

nişte oameni vrednici de moarte înaintea împăratului domnul meu; şi totuş*****, tu ai pus pe robul tău în rîndul celor ce mănîncă la masă cu tine. Ce drept mai pot avea eu, şi ce am să cer eu împăratului?“
29 Împăratul i-a zis: „Ce mai vorbeşti atîta? Am spus: «Tu şi Ţiba, veţi împărţi pămînturile.“
30 Şi Mefiboşet a zis împăratului: „Să ia chiar totul, căci împăratul domnul meu se întoarce în pace acasă.“

Mulţămirea lui David faţă de Barzilai

31 Barzilai*****, Galaaditul, s’a pogorît din Roghelim, şi a trecut Iordanul împreună cu împăratul, ca să-l petreacă pînă dincolo de Iordan.
32 Barzilai era foarte bătrîn, în vîrstă de optzeci de ani. El îngrijise***** de împărat în timpul şederii lui la Mahanaim, căci era un om foarte bogat.
33 Împăratul a zis lui Barzilai: „Vino cu mine, şi te voi hrăni la mine în Ierusalim.“
34 Dar Barzilai a răspuns împăratului: „Cîţi ani voi mai trăi, ca să mă sui cu împăratul la Ierusalim?
35 Eu sînt astăzi în vîrstă de optzeci de ani*****. Pot eu să mai cunosc ce este bun şi ce este rău? Poate robul tău să mai aibă vreun gust pentru ce mănîncă şi bea? Pot eu să mai aud glasul cîntăreţilor şi cîntăreţelor? Şi pentru ce să mai fie robul tău o povară pentru domnul meu, împăratul?
36 Robul tău va merge puţin dincolo de Iordan cu împăratul. Dealtfel, pentru ce mi-ar face împăratul această binefacere?
37 Să se întoarcă robul tău, şi să mor în cetatea mea, lîngă mormîntul tatălui meu şi mamei mele! Dar iată că robul tău Chimham***** va trece cu împăratul, domnul meu; fă ce vei crede pentru el.“
38 Împăratul a zis: „Chimham să treacă împreună cu mine, şi voi face pentru el ce vei vrea; tot ce vei dori dela mine, îţi voi da!“
39 După ce tot poporul a trecut Iordanul şi după ce l-a trecut şi împăratul, împăratul a sărutat***** pe Barzilai, şi l-a binecuvîntat. Şi Barzilai s’a întors acasă.
40 Împăratul s’a îndreptat spre Ghilgal, însoţit de Chimham. Tot poporul lui Iuda şi jumătate din poporul lui Israel petrecuse pe împărat dincolo de Iordan.
41 Dar toţi bărbaţii lui Israel au venit la împărat, şi i-au zis: „Pentruce te-au furat fraţii noştri, bărbaţii lui Iuda, şi au trecut***** pe împărat peste Iordan, împreună cu casa lui, şi cu toţi oamenii lui David?“
42 Toţi bărbaţii lui Iuda au răspuns bărbaţilor lui Israel: „Fiindcă împăratul ne este***** rudă; şi ce aţi găsit aici, ca să vă mîniaţi? Am trăit noi pe cheltuiala împăratului? Ne-a făcut el daruri?“
43 Şi bărbaţii lui Israel au răspuns bărbaţilor lui Iuda: „Împăratul este de zece ori mai mult al nostru, şi chiar la David avem mai mult drept decît voi. Pentruce ne-aţi nesocotit? N’am fost noi cei dintîi cari am spus să se întoarcă împăratul nostru?“ Şi bărbaţii lui Iuda au vorbit***** cu mai multă asprime decît bărbaţii lui Israel.

Capitolul 20

Ioab omoară pe Amasa

1 Acolo era un om de nimic, numit Şeba, fiul lui Bicri, Beniamitul. El a sunat din trîmbiţă, şi a zis: „Noi***** n’avem nicio parte cu David, nicio moştenire cu fiul lui Isai! Fiecare***** la cortul său, Israele!“
2 Şi toţi bărbaţii lui Israel s’au depărtat de David, şi au urmat pe Şeba, fiul lui Bicri. Dar bărbaţii lui Iuda au rămas credincioşi împăratului lor, şi l-au însoţit dela Iordan pînă la Ierusalim.
3 David a intrat iarăş în casa lui la Ierusalim. Împăratul a luat cele zece ţiitoare***** pe cari le lăsase pentru paza casei, şi le-a pus într’o casă subt pază; a îngrijit de ele, dar n’a intrat

la ele. Şi au fost închise pînă în ziua morţii lor, trăind în văduvie.
4 Împăratul a zis lui Amasa: „Cheamă-mi* peste trei zile pe bărbaţii lui Iuda; şi tu să fii de faţă aici.“
5 Amasa a plecat să cheme pe Iuda; dar a zăbovit peste vremea pe care i-o hotărîse împăratul.
6 David a zis atunci lui Abişai: „Şeba, fiul lui Bicri, ne va face acum mai mult rău decît Absalom. Ia tu însuţi pe slujitorii* stăpînului tău, şi urmăreşte-l, ca nu cumva să găsească cetăţi întărite, şi să se ascundă dinaintea noastră.“
7 Şi Abişai a plecat, urmat de oamenii lui Ioab, de Cheretiţi* şi de Peletiţi, şi de toţi vitejii; au ieşit din Ierusalim, ca să urmărească pe Şeba, fiul lui Bicri.
8 Cînd au fost lîngă piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns înaintea lor. Ioab era încins cu o sabie pe deasupra hainelor de război, cu cari era îmbrăcat; ea era legată la coapsă şi sta în teacă, şi cînd a înaintat Ioab, sabia a alunecat.
9 Ioab a zis lui Amasa: „Eşti sănătos, frate?“ Şi cu mîna dreaptă a apucat* pe Amasa de barbă să-l sărute.
10 Amasa n’a luat seamă la sabia care era în mîna lui Ioab; şi Ioab l-a lovit* cu ea în* pîntece, şi i-a vărsat măruntaiele pepămînt, fără să-i mai dea o a doua lovitură. Şi Amasa a murit. Ioab şi fratele său Abişai au urmărit pe Şeba, fiul lui Bicri.
11 Un bărbat dintre oamenii lui Ioab a rămas lîngă Amasa, şi zicea: „Cine vrea pe Ioab şi cine este pentru David? Să urmeze pe Ioab!“
12 Amasa se rostogolea în sînge în mijlocul drumului; şi omul acela, văzînd că tot poporul se opreşte, a tras pe Amasa din drum, pe un cîmp, şi a aruncat o haină pe el, cînd a văzut că toţi cei ce ajungeau lîngă el se opreau.
13 Dupăce a fost luat din drum, fiecare a urmat pe Ioab, ca să urmărească pe Şeba, fiul lui Bicri.

Omorîrea lui Şeba

14 Ioab a străbătut toate seminţiile lui Israel înspre Abel* – Bet-Maaca, şi toţi bărbaţii de seamă s’au strîns şi l-au urmat.
15 Au venit şi au împresurat pe Şeba în Abel-Bet-Maaca, şi au ridicat* împotriva cetăţii un val care atingea întăritura. Tot poporul care era cu Ioab săpa zidul ca să-l facă să cadă.
16 Atunci o femeie înţeleaptă a început să strige din cetate: „Ascultaţi, ascultaţi! Spuneţi, vă rog, lui Ioab: «Apropie-te pînă aici, căci vreau să-ţi vorbesc!“
17 El s’a apropiat de ea, şi femeia a zis: „Tu eşti Ioab?“ El a răspuns: „Eu sînt.“ Şi ea i-a zis: „Ascultă vorbele roabei tale.“ El i-a răspuns: „Ascult.“
18 Şi ea a zis: „Odinioară era obiceiul să se spună: «Să întrebăm în Abel!» Şi totul se isprăvea astfel.
19 Eu sînt una din cetăţile liniştite şi credincioase din Israel; şi tu cauţi să pierzi o cetate care este o mamă în Israel! Pentruce ai nimici tu moştenirea* Domnului?“
20 Ioab a răspuns: „Departe, departe de mine gîndul să nimicesc sau să dărîm!
21 Nu este aşa! Dar un om din muntele Efraim, numit Şeba, fiul lui Bicri, a ridicat mîna împotriva împăratului David; daţi-l încoace numai pe el, şi mă voi depărta de cetate.“ Femeia a zis lui Ioab: „Iată, capul lui îţi va fi aruncat peste zid.“
22 Şi femeia s’a dus şi a înduplecat pe tot poporul cu înţelepciunea* ei; au tăiat capul lui Şeba, fiul lui Bicri, şi l-au aruncat lui Ioab. Ioab a sunat din trîmbiţă; s’au împrăştiat de lîngă cetate, şi fiecare s’a dus în cortul lui. Şi Ioab s’a întors la Ierusalim, la împărat.

Dregătorii lui David

23 Ioab* era mai mare peste toată oştirea lui Israel; Benaia, fiul lui Iehoiada, era în fruntea Cheretiţilor şi a Peletiţilor;

24 Adoram era mai mare* peste dări;
Iosafat*, fiul lui Ahilud, era scriitor
(arhivar);
25 Şeia era logofăt: Ţadoc* şi Abiatar erau
preoţi;
26 şi Ira* din Iair era slujbaş de stat al lui
David.

Capitolul 21

Foamete de trei ani

1 Pe vremea lui David, a fost o foamete care
a ţinut trei ani. David a întrebat pe Domnul,
şi Domnul a zis: „Din pricina lui Saul şi a
casei lui sîngeroase, pentru că a ucis pe
Gabaoniţi este foametea aceasta.“
2 Împăratul a chemat pe Gabaoniţi să le
vorbească. – Gabaoniţii nu erau dintre copiii
lui Israel, ci erau o rămăşiţă* a Amoriţilor;
copiii lui Israel se legaseră faţă de ei cu un
jurămînt, şi totuş Saul voise să-i ucidă, în
rîvna lui pentru copiii lui Israel şi Iuda. –
3 David a zis Gabaoniţilor: „Ce pot face eu
pentru voi, şi cu se să fac ispăşire, ca să
binecuvîntaţi moştenirea* Domnului?“
4 Gabaoniţii i-au răspuns: „Nu voim nici
argint nici aur dela Saul şi dela casa lui, şi
nici nu este treaba noastră să omorîm pe
cineva din Israel.“ Şi împăratul a zis: „Ce
voiţi dar să vă fac?“
5 Ei au răspuns împăratului: „Fiindcă omul
acela ne-a slăbit şi îşi pusese de gînd să ne
nimicească pentru ca să ne facă să perim din
tot ţinutul lui Israel,
6 să ni se dea şapte bărbaţi din fiii lui, şi-i
vom spînzura înaintea Domnului, la Ghibea*
lui Saul, alesul* Domnului.“ Şi împăratul a
zis: „Vi-i voi da.“
7 Împăratul a cruţat pe Mefiboşet, fiul lui
Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurămîntul* pe
care-l făcuseră între ei, înaintea Domnului,
David şi Ionatan, fiul lui Saul.
8 Dar împăratul a luat pe cei doi fii, pe cari-i
născuse lui Saul Riţpa*, fata lui Aiia, şi
anume: Armoni şi Mefiboşet, şi pe cei cinci
fii, pe cari-i născuse Merab, fata lui Saul, lui
Adriel din Mehola, fiul lui Barzilai;
9 i-a dat în mînile Gabaoniţilor, cari i-au
spînzurat pe munte, înaintea* Domnului.
Toţi cei şapte au perit împreună; au fost
omorîţi în cele dintîi zile ale seceratului, la
începutul seceratului orzurilor.
10 Riţpa*, fata lui Aiia, a luat un sac şi l-a
întins subt ea peste stîncă, dela începutul*
seceratului pînă cînd a căzut peste ei ploaie
din cer; şi a oprit păsările cerului să se
apropie de ei în timpul zilei, şi fiarele
cîmpului în timpul nopţii.
11 Au înştiinţat pe David despre ce făcuse
Riţpa, fata lui Aiia, ţiitoarea lui Saul.
12 Şi David s'a dus şi a luat oasele lui Saul
şi oasele fiului său Ionatan, dela locuitorii
din Iabesul Galaadului*, cari le luaseră din
piaţa Bet-Şan, unde îi spînzuraseră
Filistenii* cînd au bătut pe Saul la Ghilboa.
13 A luat de acolo oasele lui Saul şi oasele
fiului său Ionatan; şi s'au strîns şi oasele
celor ce fuseseră spînzuraţi.
14 Au îngropat oasele lui Saul şi fiului său
Ionatan în ţara lui Beniamin, la Ţela*, în
mormîntul lui Chis, tatăl lui Saul. Şi au făcut
tot ce poruncise împăratul. După aceea,
Dumnezeu* a fost potolit faţă de ţară.

Războiul împotriva Filistenilor

15 Filistenii au pornit iarăş cu război
împotriva lui Israel. David s'a pogorît cu
slujitorii lui, şi a luptat împotriva
Filistenilor. David era obosit.
16 Şi Işbi-Benob, unul din copiii lui Rafa, a
voit să omoare pe David; avea o suliţă în
greutate de trei sute de sicli de aramă, şi era
încins cu o sabie nouă.
17 Abişai, fiul Ţeruiei, a venit în ajutorul lui
David, a lovit pe Filistean, şi l-a omorît.
Atunci oamenii lui David, i-au jurat, zicînd:
„Să* nu mai ieşi cu noi la luptă, ca să nu
stingi lumina* lui Israel“.
18 După aceea, a mai fost* o bătălie la Gob
cu Filistenii. Atunci Sibecai*, Huşatitul, a

omorît pe Saf, care era unul din copiii lui Rafa.
19 A mai fost o bătălie la Gob cu Filistenii. Şi Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, din Betleem, a omorît pe Goliat* din Gat, care avea o suliţă, al cărei mîner era ca sulul de ţesut.
20 A mai fost o bătălie la Gat*. Acolo era un om de statură înaltă, care avea şase degete la fiecare mînă şi la fiecare picior, în totul douăzeci şi patru, şi care se trăgea tot din Rafa.
21 El a batjocorit pe Israel; şi Ionatan, fiul lui Şimea*, fratele lui David, l-a omorît.
22 Aceşti patru* oameni erau copiii lui Rafa născuţi la Gat. Au perit ucişi de mîna lui David şi de mîna slujitorilor lui.

Capitolul 22

Cîntarea lui David

1 David a îndreptat către Domnul cuvintele* acestei cîntări, după ce Domnul l-a izbăvit* din mîna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mîna lui Saul.
2 El a zis: „Domnul* este stînca mea, cetăţuia mea, Izbăvitorul meu.
3 Dumnezeu este stînca mea, la care* găsesc un adăpost, scutul* meu şi puterea* care mă mîntuieşte, turnul* meu cel înalt şi scăparea* mea. Mîntuitorule! Tu mă scapi de sîlnicie.
4 Eu chem pe Domnul cel vrednic de laudă, şi sînt izbăvit de vrămaşii mei.
5 Căci valurile morţii mă înconjuraseră, şivoaiele nimicirii mă înspăimîntaseră;
6 legăturile* mormîntului mă înconjuraseră, laţurile morţii mă prinseseră.
7 În strîmtoarea mea, am chemat* pe Domnul, am chemat pe Dumnezeul meu; din locaşul Lui, El mi-a auzit* glasul, şi strigătul meu a ajuns la urechile Lui.
8 Atunci pămîntul s'a cutremurat* şi s'a clătinat, temeliile* cerului s'au mişcat şi s'au zguduit, pentrucă El Se mîniase.
9 Fum se ridica din nările Lui, şi un foc* mistuitor ieşea din gura Lui: cărbuni aprinşi ţîşneau din ea.
10 A plecat* cerurile, şi S'a pogorît: un nor gros* era subt picioarele Lui.
11 Călărea pe un heruvim, şi sbura, venea pe aripile* vîntului;
12 era înconjurat cu întunerecul* ca şi cu un cort, era înconjurat cu grămezi de ape şi cu nori întunecoşi.
13 Din strălucirea care era înaintea Lui schinteiau cărbuni* de foc.
14 Domnul a tunat* din ceruri, Cel Prea Înalt a făcut să-I răsune glasul;
15 a aruncat săgeţi* şi a risipit pe vrăjmaşii mei, a aruncat fulgerul, şi i-a pus pe fugă.
16 Fundul mării s'a văzut, temeliile lumii au fost descoperite, de mustrarea* Domnului, de vuietul suflării nărilor Lui.
17 El* şi-a întins mîna de sus din înălţime, m'a apucat, m'a scos din apele cele mari;
18 m'a izbăvit* de protivnicul meu cel puternic, de vrăjmaşii mei cari erau mai tari decît mine.
19 Ei mă prinseseră în ziua strîmtorării mele, dar Domnul a fost sprijinitorul meu,
20 El m'a scos la loc* larg. El m'a mîntuit, pentrucă mă* iubeşte.
21 Domnul mi-a* răsplătit după nevinovăţia mea, mi-a făcut după curăţia* mînilor mele;
22 căci am păzit* căile Domnului, nu m'am făcut vinovat faţă de Dumnezeul meu.
23 Toate poruncile* Lui au fost* înaintea mea, şi nu m'am depărtat dela legile Lui.
24 Am fost fără vină înaintea Lui, m'am păzit de fărădelegea mea.
25 De aceea Domnul mi-a răsplătit nevinovăţia* mea, după curăţia mea înainte Lui.
26 Cu cel bun* Tu eşti bun, cu omul drept Te porţi după dreptate,
27 cu cel curat eşti curat, cu cel îndărătnic* Te porţi după îndărătnicia lui.
28 Tu mîntuieşti pe poporul* care se smereşte, şi cu privirea Ta, scobori pe cei mîndri*.

29 Da, Tu eşti lumina mea, Doamne!
Domnul luminează întunerecul meu.
30 Cu Tine mă năpustesc asupra unei oşti înarmate, cu Dumnezeul meu sar peste zid.
31 Căile lui Dumnezeu sînt***** desăvîrşite, cuvîntul Domnului este***** curăţit; El este un scut pentru toţi cei ce caută adăpost în El.
32 Căci cine***** este Dumnezeu, afară de Domnul? Şi cine este o stîncă, afară de Dumnezeul nostru?
33 Dumnezeu este cetăţuia mea***** cea tare, şi El mă călăuzeşte pe***** calea cea dreaptă*****.
34 El îmi face picioarele ca***** ale cerboaicelor, şi El mă aşează pe locurile mele cele înalte*****.
35 Îmi***** deprinde mînile la luptă, şi braţele mele întind arcul de aramă.
36 Tu îmi dai scutul mîntuirii Tale, şi ajung mare prin bunătatea Ta.
37 Lărgeşti***** drumul supt paşii mei, şi picioarele mele nu se clatină.
38 Urmăresc pe vrăjmaşii mei, şi-i nimicesc, nu mă întorc pînă nu-i nimicesc.
39 Îi nimicesc, îi zdrobesc, de nu se mai scoală; cad***** subt picioarele mele.
40 Tu mă încingi***** cu putere pentru luptă, răpui subt mine pe protivnicii***** mei.
41 Faci pe vrăjmaşii mei să dea dosul***** înaintea mea, şi nimicesc pe ceice mă urăsc.
42 Se uită în jurul lor, şi nu-i cine să-i scape. Strigă către Domnul***** dar nu le răspunde!
43 Îi pisez ca***** pulberea pămîntului, îi zdrobesc, îi calc în picioare, ca noroiul***** de pe uliţe.
44 Mă scapi***** din neînţelegerile poporului meu; mă păstrezi drept căpetenie***** a neamurilor; un popor***** pe care nu-l cunoşteam îmi este supus.
45 Fiii străinului mă linguşesc; mă ascultă la cea dintîi poruncă.
46 Fiii străinului leşină dela inimă, tremură cînd ies afară din***** cetăţuie.
47 Trăiască Domnul, şi binecuvîntată să fie Stînca mea! Înălţat să fie Dumnezeu, Stînca mîntuirii***** mele,
48 Dumnezeu, care este răzbunătorul meu, care-mi supune***** popoarele,
49 şi care mă face să scap de vrăjmaşii mei! Tu mă înalţi mai pesus de protivnicii mei, mă izbăveşti de omul***** asupritor.
50 De aceea Te voi lăuda printre***** neamuri, Doamne! Şi voi cînta spre slava Numelui Tău.
51 El dă***** mari izbăviri împăratului Său, şi arată milă unsului***** Său: lui David, şi seminţei***** lui, pentru totdeauna."

Capitolul 23

Cele din urmă cuvinte ale lui David

1 Iată cele din urmă cuvinte ale lui David.
Cuvîntul lui David, fiul lui Isai, cuvîntul omului***** care a fost înălţat sus de tot, cuvîntul unsului***** Dumnezeului lui Iacov, cuvîntul cîntăreţului plăcut al lui Israel.
2 Duhul***** Domnului vorbeşte prin mine, şi cuvîntul Lui este pe limba mea.
3 Dumnezeul lui Israel a vorbit. Stînca***** lui Israel mi-a zis: „Cel ce împărăţeşte între oameni cu dreptate, celce împărăţeşte***** în frică de Dumnezeu,
4 este***** ca lumina dimineţii, cînd răsare soarele în dimineaţa fără nori; ca razele soarelui după ploaie, cari fac să încolţească din pămînt verdeaţa.
5 Măcar că nu este aşa casa mea înaintea lui Dumnezeu, totuş El a***** făcut cu mine un legămînt vecinic, bine întărit în toate privinţele şi tare. Nu va face El oare să răsară din el tot ce este spre mîntuirea şi bucuria mea?
6 Dar cei răi sînt toţi ca nişte spini pe cari-i arunci, şi nu-i iei cu mîna;
7 cine se atinge de ei, se înarmează cu un fer sau cu mînerul unei suliţe, şi-i arde în foc pe loc.

Vitejii lui David

8 Iată numele vitejilor cari erau în slujba lui David. Ioşeb-Basşebet, Tahchemonitul, unul din fruntaşii căpeteniilor. El şi-a învîrtit suliţa peste opt sute de oameni, pe cari i-a omorît dintr'o dată.
9 După el, Eleazar*****, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi. El era unul din cei trei războinici cari au ţinut pept împreună cu David împotriva Filistenilor strînşi pentru luptă, cînd bărbaţii lui Israel se dădeau înapoi pe înălţimi.
10 El s'a sculat, şi a lovit pe Filisteni pînă ce i-a obosit mîna şi a rămas lipită de sabie. Domnul a dat o mare izbăvire în ziua aceea. Poporul s'a întors după Eleazar, numai ca să ia prada.
11 După el, Şama*****, fiul lui Aghe, din Harar. Filistenii***** se strînseseră la Lehi. Acolo era o bucată de pămînt sămănată cu linte; şi poporul fugea dinaintea Filistenilor.
12 Şama s'a aşezat în mijlocul ogorului, l-a apărat şi a bătut pe Filisteni. Şi Domnul a dat o mare izbăvire.
13 Trei***** dintre cei treizeci de căpetenii s'au pogorît pe vremea seceratului şi au venit la David, în peştera***** Adulam, cînd o ceată de Filisteni tăbărîse în valea***** Refaim.
14 David era atunci în***** cetăţuie, şi o strajă a Filistenilor era la Betleem.
15 David a avut o dorinţă, şi a zis: „Cine-mi va da să beau apă din fîntîna de la poarta Betleemului?"
16 Atunci cei trei viteji au trecut prin tabăra Filistenilor, şi au scos apă din fîntîna dela poarta Betleemului. Au adus-o şi au dat-o lui David; dar el n'a vrut s'o bea şi a vărsat-o înaintea Domnului.
17 El a zis: „Departe de mine, Doamne, gîndul să fac lucrul acesta! Să beau sîngele***** oamenilor acestora cari s'au dus cu primejdia vieţii lor?" Şi n'a vrut s'o bea. Iată ce au făcut aceşti trei viteji.
18 Abişai*****, fratele lui Ioab, fiul Ţeruiei, era căpetenia celor trei. El şi-a învîrtit suliţa peste trei sute de oameni, şi i-a omorît, şi a fost vestit între cei trei.
19 Era cel mai cu vază din cei trei, şi a fost căpetenia lor; dar n'a fost la înălţimea celor trei dintîi.
20 Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabţeel*****, om viteaz şi vestit prin faptele lui mari. El***** a ucis pe cei doi fii ai lui Ariel din Moab. S'a pogorît în mijlocul unei gropi pentru apă unde a ucis un leu, într'o zi cînd căzuse zăpadă.
21 A omorît pe un Egiptean groaznic la înfăţişare, care avea o suliţă în mînă; s'a pogorît împotriva lui cu un toiag, a smuls suliţa din mîna Egipteanului, şi l-a omorît cu ea.
22 Iată ce a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada; şi a fost vestit printre cei trei viteji.
23 Era cel mai cu vază din cei treizeci; dar n'a ajuns la înălţimea celor trei dintîi. David l-a primit între sfetnicii lui***** de aproape.
24 Asael*****, fratele lui Ioab, din numărul celor treizeci, Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem.
25 Şama***** din Harod. Elica din Harod.
26 Heleţ, din Pelet. Ira, fiul lui Icheş, din Tecoa.
27 Abiezer din Anatot. Mebunai, din Huşa.
28 Ţalmon, din Ahoah. Maharai, din Netofa.
29 Heleb, fiul lui Baana, din Netofa. Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Beniamin.
30 Benaia, din Piraton. Hidai, din Nahale-Gaaş*****.
31 Abi-Albon, din Araba. Azmavet, din Barhum.
32 Eliahba, din Şaalbon. Bene-Iaşen. Ionatan.
33 Şama, din Harar. Ahiam, fiul lui Şarar, din Arar.
34 Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui Maacatit. Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo.
35 Heţrai, din Carmel. Paarai, din Arab.
36 Igheal, fiul lui Natan, din Ţoba. Bani, din Gad.
37 Ţelec, Amonitul. Naharai din Beerot, care ducea armele lui Ioab, fiul Ţeruiei.

38 Ira*****, din Ieter. Gareb, din Ieter.
39 Urie*****, Hetitul. De toţi: treizeci şi şapte.

Capitolul 24

Numărătoarea poporului

1 Domnul S'a aprins de mînie***** din nou împotriva lui Israel; şi a stîrnit pe David împotriva lor, zicînd: „Du-te***** şi fă numărătoarea lui Israel şi a lui Iuda".
2 Şi împăratul a zis lui Ioab, căpetenia oştirii, care se afla lîngă el: „Străbate toate seminţiile lui Israel, dela Dan***** pînă la Beer-Şeba; să se facă numărătoarea poporului, şi să ştiu***** la cît se ridică numărul lor."
3 Ioab a zis împăratului: „Domnul, Dumnezeul tău, să făcă poporul de o sută de ori mai mare, şi împăratul, domnul meu, să vadă cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea împăratul, domnul meu, să facă lucrul acesta?"
4 Împăratul a stăruit în porunca pe care o dădea lui Ioab şi căpeteniilor oştirii; şi Ioab şi căpeteniile oştirii au plecat dela împărat, ca să facă numărătoarea poporului Israel.
5 Au trecut Iordanul, şi au tăbărît la Aroer*****, la dreapta cetăţii care este în mijlocul văii Gad, şi lîngă Iaezer*****.
6 Au venit pănă la Galaad şi în ţara lui Tahtim-Hodşi. S'au dus pînă la Dan-Iaan*****, şi în împrejurimile Sidonului*****.
7 Au venit pînă la cetăîţuia Tir, şi în toate cetăţile Heviţilor şi ale Cananiţilor. Au ieşit spre partea de miazăzi a lui Iuda, la Beer-Şeba.
8 Au străbătut astfel toată ţara, şi au ajuns la Ierusalim, după nouă luni şi douăzeci de zile.
9 Ioab a dat împăratului numărul poporului: erau***** în Israel opt sute de mii de oameni de război cari scoteau sabia, şi în Iuda cinci sute de mii de oameni.

Ciuma

10 David a simţit cum îi bătea***** inima, dupăce făcuse numărătoarea poporului. Şi a zis Domnului: „Am săvîrşit un mare***** păcat, făcînd lucrul acesta! Acum, Doamne, binevoieşte şi iartă nelegiuirea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un***** nebun!"
11 A doua zi, cînd s'a sculat David, cuvîntul Domnului a vorbit astfel proorocului Gad*****, văzătorul***** lui David:
12 „Du-te şi spune lui David: «Aşa vorbeşte Domnul: «Îţi pun înainte trei nenorociri; alege una din ele, şi te voi lovi cu ea."
13 Gad s'a dus la David, şi i-a făcut cunoscut lucrul acesta, zicînd: „Vrei şapte ani de foamete***** în ţara ta, sau să fugi trei luni dinaintea vrăjmaşilor tăi, cari te vor urmări, sau să bîntuie ciuma trei zile în ţară? Acum alege, şi vezi ce trebuie să răspund Celui ce mă trimete."
14 David a răspuns lui Gad: „Sînt într'o mare strîmtoare! Oh! mai bine să cădem în mînile Domnului, căci îndurările***** Lui sînt nemărginite; dar să nu***** cad în mînile oamenilor!"
15 Domnul***** a trimes ciuma în Israel, de dimineaţă pînă la vremea hotărîtă. Şi, din Dan pînă la Beer-Şeba, au murit şaptezeci de mii de oameni din popor.
16 Pe***** cînd îngerul întindea mîna peste Ierusalim ca să-l nimicească, Domnul S'a căit***** de răul acela, şi a zis îngerului care ucidea poporul: „Destul! Trage-ţi mîna acum." Îngerul Domnului era lîngă aria lui Aravna*****, Iebusitul.
17 David, văzînd pe îngerul care lovea pe popor, a zis Domnului: „Iată că am***** păcătuit! Eu sînt vinovat: dar oile acestea, ce au făcut? Mîna Ta să se îndrepte dar împotriva mea şi împotriva casei tatălui meu!"
18 În ziua aceea, Gad a venit la David, şi i-a zis: „Suie-te***** şi înalţă un altar Domnului în aria lui Aravna, Iebusitul."
19 David s'a suit, după cuvîntul lui Gad,

cum poruncise Domnul.
20 Aravna s'a uitat, şi a văzut pe împărat şi
pe slujitorii lui îndreptîndu-se spre el; şi
Aravna a ieşit, şi s'a închinat înaintea
împăratului, cu faţa la pămînt.
21 Aravna a zis: „Pentru ce vine domnul
meu, împăratul, la slujitorul lui?“ Şi David*****
a răspuns: „Ca să cumpăr dela tine aria şi să
zidesc în ea un altar Domnului, pentruca să
înceteze urgia***** aceasta de peste popor.“
22 Aravna a zis lui David: „Să ia domnul
meu, împăratul, aria, şi să aducă în ea
jertfele cari-i vor plăcea; vezi*****, boii vor fi
pentru arderea de tot, şi carăle cu uneltele
lor vor ţinea loc de lemne.“
23 Aravna a dat împăratului totul. Şi Aravna
a zis împăratului: „Domnul, Dumnezeul tău,
să te***** primească!“
24 Dar împăratul a zis lui Aravna: „Nu!
vreau s'o cumpăr dela tine pe preţ de argint,
şi nu voi aduce Domnului, Dumnezeului
meu, arderi de tot, cari să nu mă coste
nimic.“ Şi David a cumpărat***** aria şi boii cu
cinzeci de sicli de argint.
25 David a zidit acolo un altar Domnului, şi
a adus arderi de tot şi jertfe de mulţămire.
Atunci Domnul***** a fost potolit faţă de ţară, şi
a încetat urgia***** deasupra lui Israel.